

REGULAMENTUL (UE) NR. 1255/2012 AL COMISIEI

din 11 decembrie 2012

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Standardul Internațional de Contabilitate 12, Standardele Internaționale de Raportare Financiară 1 și 13 și Interpretarea 20 a Comitetului pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ al Comisiei au fost adoptate anumite standarde internaționale și interpretări existente la 15 octombrie 2008.
- (2) La 20 decembrie 2010, Comitetul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) a publicat amendamente la Standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 1 Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară - *Hiperinflație gravă și eliminarea datelor fixe pentru entitățile care adoptă pentru prima dată IFRS-urile* (denumite în continuare „amendamentele la IFRS 1”) și la Standardul Internațional de Contabilitate (IAS) 12 *Impozitul pe profit - impozitul amânat: Recuperarea activelor de bază* (denumite în continuare „amendamentele la IAS 12”). Obiectivul amendamentelor la IFRS 1 este introducerea unei noi excepții în domeniul de aplicare al IFRS 1 – și anume, entitățile care au fost supuse unei hiperinflații grave sunt autorizate să utilizeze valoarea justă drept costul presupus al activelor și al datoriilor lor în situația poziției financiare IFRS de deschidere. În plus, aceste amendamente înlocuiesc de asemenea trimerile la date fixe din IFRS 1 cu trimiteri la data trecerii la IFRS-uri. În ceea ce privește IAS 12, acesta reglementează tratamentul contabil pentru impozitul pe profit. Obiectivul amendamentelor la IAS 12 este de a introduce o excepție de la principiul de evaluare din IAS 12, sub forma unei prezumții relative conform căreia valoarea contabilă a unei investiții imobiliare evaluate la valoarea justă va fi recuperată prin vânzare, iar entitatea va trebui să utilizeze rata de impozitare aplicabilă vânzării activului de bază.
- (3) La 12 mai 2011, IASB a publicat IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă* (denumit în continuare IFRS 13). IFRS 13 stabilește un cadru unic IFRS pentru evaluarea valorii

juste și oferă instrucțiuni detaliate cu privire la modul de evaluare la valoarea justă atât a activelor și datoriilor financiare, cât și a celor nefinanciare. IFRS 13 se aplică în situația în care un alt IFRS impune sau permite evaluarea la valoarea justă sau prezentări de informații cu privire la evaluarea la valoarea justă.

- (4) La 19 octombrie 2011, IASB a publicat Interpretarea 20 a Comitetului pentru interpretarea standardelor internaționale de raportare financiară (IFRIC) *Costuri de exploatare în carieră în etapa de producție suportate de o mină la suprafață* (IFRIC 20). Obiectivul IFRIC 20 este de a oferi instrucțiuni cu privire la recunoașterea ca activ a costurilor de producție aferente exploatării în carieră și cu privire la evaluarea inițială și ulterioară a activului de exploatare în carieră pentru a reduce diversitatea modurilor în care entitățile contabilizează costurile exploatării în carieră aferente etapei de producție a unei mine de suprafață.
- (5) Prin prezentul regulament, se adoptă amendamentele la IAS 12, amendamentele la IFRS 1, IFRS 13, IFRIC 20, precum și amendamentele la alte standarde și interpretări care decurg din acestea. Respectivele standarde și amendamente la standarde și interpretări existente conțin unele trimiteri la IFRS 9 care în prezent nu pot fi aplicate, deoarece IFRS 9 nu a fost încă adoptat de Uniune. Prin urmare, orice trimitere la IFRS 9, astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament, trebuie să fie interpretată ca o trimitere la IAS 39 *Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare*. În plus, niciun amendament la IFRS 9 care rezultă din anexa la prezentul regulament nu poate fi aplicat.
- (6) În urma consultării Grupului de experți tehnici (TEG) al Grupului consultativ european pentru raportarea financiară (EFRAG), s-a confirmat că amendamentele la IAS 12 și amendamentele la IFRS 1, precum și IFRS 13 și IFRIC 20, îndeplinesc criteriile tehnice pentru adoptare prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.
- (7) Prin urmare, este necesară modificarea în consecință a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008.
- (8) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare contabilă,

⁽¹⁾ JO L 243, 11.09.2002, p. 1.⁽²⁾ JO L 320, 29.11.2008, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

1. Anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 se modifică după cum urmează:

- (a) Standardul Internațional de Contabilitate (IAS) 12 *Impozitul pe profit* se modifică astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament;
- (b) Interpretarea 21 a Comitetului Permanent pentru Interpretări (SIC) se elimină în conformitate cu amendamentele la IAS 12, astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament.
- (c) Standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară* se modifică astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament;
- (d) IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă* se inserează astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament;
- (e) IFRS 1, IFRS 2, IFRS 3, IFRS 4, IFRS 5, IFRS 7, IAS 1, IAS 2, IAS 8, IAS 10, IAS 16, IAS 17, IAS 18, IAS 19, IAS 20, IAS 21, IAS 28, IAS 31, IAS 32, IAS 33, IAS 34, IAS 36, IAS 38, IAS 39, IAS 40, IAS 41, IFRIC 2, IFRIC 4, IFRIC 13, IFRIC 17 și IFRIC 19 se modifică în conformitate cu IFRIC 13, astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament;

(f) Interpretarea IFRIC 20 *Costuri de exploatare în carieră în etapa de producție suportate de o mină la suprafață* se inserează astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament;

(g) IFRS 1 se modifică în conformitate cu IFRIC 20, astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament.

2. Orice trimitere la IFRS 9, astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament, trebuie să fie interpretată ca o trimitere la IAS 39 *Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare*.

3. Nu trebuie să se aplice niciun amendament la IFRS 9 care rezultă din anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

1. Societățile aplică amendamentele menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) cel târziu de la data începerii primului lor exercițiu financiar care debutează la sau după data intrării în vigoare a prezentului regulament.

2. Societățile aplică IFRS 13, IFRIC 20 și amendamentele care decurg din acestea, menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (d) - (g), cel târziu de la data începerii primului lor exercițiu financiar care debutează la 1 ianuarie 2013 sau ulterior.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 decembrie 2012.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXĂ

STANDARDE INTERNAȚIONALE DE CONTABILITATE

IFRS 1	IFRS 1 <i>Adoptare pentru prima dată - Hiperinflație gravă și eliminarea datelor fixe pentru entitățile care adoptă pentru prima dată IFRS-urile</i>
IAS 12	IAS 12 <i>Impozitul pe profit - impozitul amânat: Recuperarea activelor de bază</i>
IFRS 13	IFRS 13 <i>Evaluarea la valoarea justă</i>
IFRIC 20	Interpretarea IFRIC 20 <i>Costuri de exploatare în carieră în etapa de producție suportate de o mină la suprafață</i>

MODIFICĂRI LA IFRS 1***Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară***

După punctul 31B, se adaugă un titlu și punctul 31C.

PREZENTARE ȘI DESCRIERE**Explicații privind trecerea la IFRS-uri*****Utilizarea costului presupus după hiperinflația severă***

31C Dacă o entitate alege să evalueze activele și datoriile la valoarea justă și să utilizeze valoarea justă drept cost presupus în situația de deschidere a poziției financiare în conformitate cu IFRS din motive de hiperinflație severă (a se vedea punctele D26–D30), entitatea va prezenta în primele situații financiare IFRS o explicație privind modalitatea prin care și motivația pentru care entitatea a avut și apoi a încetat să mai aibă o monedă funcțională cu ambele dintre următoarele caracteristici:

- (a) nu există un indice general fiabil al prețurilor disponibil tuturor entităților care efectuează tranzacții sau au solduri în moneda respectivă.
- (b) nu există convertibilitate între moneda respectivă și o valută relativ stabilă.

Anexa B**Excepții privind aplicarea retroactivă a altor IFRS-uri**

Se modifică punctul B2.

Derecunoașterea activelor financiare și a datoriilor financiare

B2 Cu excepția situațiilor permise de punctul B3, o entitate care adoptă pentru prima dată IFRS-urile trebuie să aplice prospectiv dispozițiile de derecunoaștere din IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare* pentru tranzacțiile efectuate la sau după data trecerii la IFRS-uri. De exemplu, dacă o entitate care adoptă pentru prima dată IFRS-urile a derecunoscut activele financiare nederivate sau datoriile financiare nederivate în conformitate cu principiile contabile general acceptate (GAAP) anterioare, ca urmare a unei tranzacții efectuate înainte de data trecerii la IFRS-uri, aceasta nu trebuie să recunoască acele active și datorii în conformitate cu IFRS-urile (cu excepția cazului în care acestea se califică pentru recunoaștere ca rezultat al unei tranzacții sau al unui eveniment ulterior).

Anexa D**Derogări de la alte IFRS-uri**

Sunt modificate punctele D1 și D20:

D1 O entitate poate să aleagă să utilizeze una sau mai multe dintre următoarele derogări:

- (a) ...
- (o) transferuri de active de la clienți (punctul D24);
- (p) stingerea datoriilor financiare cu instrumente de capitaluri proprii (punctul D25); și
- (q) hiperinflație severă (punctele D26–D30).

O entitate nu trebuie să aplice aceste derogări prin analogie cu alte elemente.

Evaluarea la valoarea justă a activelor financiare sau a datoriilor financiare la recunoașterea inițială

D20 În ciuda dispozițiilor de la punctele 7 și 9, o entitate poate aplica prospectiv dispozițiile cuprinse în ultima propoziție din IAS 39, la punctul AG76 și la punctul AG76A pentru tranzacții efectuate la data trecerii la IFRS-uri ulterior acestei date.

Se adaugă un titlu și punctele D26–D30.

Hiperinflație severă

- D26 Dacă o entitate are o monedă funcțională care a fost sau este moneda unei economii hiperinflaționiste, aceasta trebuie să stabilească dacă moneda a fost afectată de hiperinflația severă anterior datei trecerii la IFRS-uri. Această dispoziție este aplicabilă entităților care adoptă pentru prima dată IFRS-urile, dar și celor care au aplicat anterior IFRS-urile.
- D27 Moneda unei economii hiperinflaționiste este afectată de hiperinflație severă dacă are ambele dintre următoarele caracteristici:
- (a) nu există un indice general fiabil al prețurilor disponibil tuturor entităților care efectuează tranzacții sau au solduri în moneda respectivă.
 - (b) nu există convertibilitate între moneda respectivă și o valută relativ stabilă.
- D28 Moneda funcțională a unei entități încetează să mai fie afectată de hiperinflație severă la data normalizării monedei funcționale. Aceasta este data la care moneda funcțională nu mai are niciuna sau ambele dintre caracteristicile de la punctul D27 sau când entitatea schimbă moneda funcțională cu o monedă neafectată de hiperinflație severă.
- D29 Atunci când data trecerii la IFRS-uri a unei entități este aceeași cu data normalizării monedei funcționale sau o dată ulterioară acesteia, entitatea poate să aleagă să evalueze la valoarea justă, la data trecerii la IFRS-uri, toate activele și datoriile deținute anterior datei normalizării monedei funcționale. Entitatea poate utiliza acea valoare justă drept costul presupus al acelor active și datorii în situația de deschidere a poziției financiare în conformitate cu IFRS.
- D30 Atunci când data normalizării monedei funcționale se încadrează într-o perioadă comparativă de 12 luni, perioada comparativă poate fi mai scurtă de 12 luni, cu condiția să se furnizeze un set complet de situații financiare (astfel cum se prevede la punctul 10 din IAS 1) pentru acea perioadă mai scurtă.

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

Se adaugă punctul 39H.

- 39H Prin *Hiperinflație severă și eliminarea datelor fixe pentru cei care adoptă pentru prima dată IFRS-urile* (Modificări la IFRS 1), emis în decembrie 2010, se modifică punctele B2, D1 și D20 și se adaugă punctele 31C și D26–D30. O entitate trebuie să aplice modificările respective pentru perioade anuale, care încep de la 1 iulie 2011 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea anterior acestei date.

MODIFICĂRI LA IFRS 9**IFRS 9 Instrumente financiare (emis în noiembrie 2009)**

Se modifică punctul C2 după cum urmează:

- C2 În Anexa B, se modifică punctele B1, B2 și B5 ...

B2 Cu excepția situațiilor permise de punctul B3, o entitate care adoptă pentru prima dată IFRS-urile trebuie să aplice dispozițiile de derecunoaștere din IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare* pentru tranzacțiile efectuate la sau după data trecerii la IFRS-uri. De exemplu, dacă o entitate care adoptă pentru prima dată IFRS-urile a derecunoscut activele financiare nederivate sau datoriile financiare nederivate în conformitate cu principiile contabile general acceptate (GAAP) anterioare, ca urmare a unei tranzacții efectuate înainte de data trecerii la IFRS-uri, aceasta nu trebuie să recunoască acele active și datorii în conformitate cu IFRS-urile (cu excepția cazului în care acestea îndeplinesc condițiile pentru recunoaștere ca rezultat al unei tranzacții sau al unui eveniment ulterior).

Se modifică punctul C3 prin adăugarea punctului D20, după cum urmează:

- C3 În Anexa D (scutiri de la aplicarea altor IFRS-uri) se modifică punctele D19 și D20 ...

D20 În ciuda dispozițiilor de la punctele 7 și 9, o entitate poate aplica prospectiv dispozițiile cuprinse în ultima propoziție din IAS 39, la punctul AG76 și la punctul AG76A pentru tranzacții efectuate la sau după data trecerii la IFRS-uri.

IFRS 9 Instrumente financiare (emis în octombrie 2010)

Se modifică punctele C2 și C3, după cum urmează:

La punctul C2, modificarea de la punctul B2 se modifică după cum urmează:

B2 Cu excepția situațiilor prevăzute de punctul B3, o entitate care adoptă pentru prima dată IFRS-urile trebuie să aplice prospectiv dispozițiile de derecunoaștere din IFRS 9 *Instrumente financiare* pentru tranzacții efectuate la sau după data trecerii la IFRS-uri. De exemplu, dacă o entitate care adoptă pentru prima dată IFRS-urile a derecunoscut activele financiare nederivate sau datoriile financiare nederivate în conformitate cu principiile contabile general acceptate (GAAP) anterioare, ca urmare a unei tranzacții efectuate înainte de data trecerii la IFRS-uri, aceasta nu trebuie să recunoască acele active și datorii în conformitate cu IFRS-urile (cu excepția cazului în care acestea îndeplinesc condițiile pentru recunoaștere ca rezultat al unei tranzacții sau al unui eveniment ulterior).

La punctul C3, modificarea de la punctul D20 se modifică după cum urmează:

D20 În ciuda dispozițiilor de la punctele 7 și 9, o entitate poate aplica prospectiv dispozițiile cuprinse în ultima propoziție de la punctul B5.4.8 și punctul B5.4.9 din IFRS 9 pentru tranzacții efectuate data trecerii la IFRS-uri sau ulterior acestei date.

Modificări la IAS 12

Impozitul pe profit

Punctul 52 este renumerotat și devine punctul 51A. Punctul 10 și exemplele care urmează după punctul 51A se modifică. Se adaugă punctele 51B și 51C și exemplul următor, precum și punctele 51D, 51E, 98 și 99.

DEFINIȚII

Baza fiscală

10 În cazul în care baza fiscală a unui activ sau a unei datorii nu este imediat determinabilă, este utilă luarea în considerare a principiului fundamental pe care se bazează prezentul standard: acest principiu prevede faptul că o entitate trebuie, cu anumite excepții limitate, să recunoască o datorie (un activ) privind impozitul amânat ori de câte ori recuperarea sau decontarea valorii contabile a unui activ sau a unei datorii determină plăți viitoare mai mari (sau mai mici) ale impozitelor decât ar fi valoarea acestora dacă o asemenea recuperare sau decontare nu ar avea consecințe fiscale. Exemplul C care urmează punctului 51A ilustrează circumstanțele în care poate fi utilă luarea în considerare a acestui principiu fundamental, spre exemplu atunci când baza fiscală a unui activ sau a unei datorii depinde de modul preconizat de recuperare sau de decontare.

EVALUARE

51A În unele jurisdicții, modul în care o entitate recuperează (decontează) valoarea contabilă a unui activ (a unei datorii) poate afecta fie unul dintre următoarele elemente, fie ambele:

- (a) rata de impozitare aplicabilă în momentul în care entitatea recuperează (decontează) valoarea contabilă a activului (a datoriei); și
- (b) baza fiscală a activului (a datoriei).

În astfel de situații, entitatea evaluează datoriile privind impozitul amânat și creanțele privind impozitul amânat utilizând rata de impozitare și baza fiscală care sunt consecvente cu modul preconizat de recuperare sau de decontare.

Exemplul A

Un element de imobilizări corporale are o valoare contabilă de 100 și o bază fiscală de 60. Dacă elementul s-ar vinde, s-ar aplica o cotă de impozitare de 20 %, iar în cazul altui venit s-ar aplica o cotă de impozitare de 30 %.

Entitatea recunoaște o datorie privind impozitul amânat în valoare de 8 (20 % din 40) dacă preconizează vânzarea elementului fără a-l mai folosi și o datorie privind impozitul amânat în valoare de 12 (30 % din 40) dacă preconizează că va păstra elementul și îi va recupera valoarea contabilă prin utilizarea sa.

Exemplul B

Un element de imobilizări corporale cu un cost de 100 și o valoare contabilă de 80 este reevaluat la 150. Nu se face nicio ajustare echivalentă în scopuri fiscale. Amortizarea cumulată în scopuri fiscale se ridică la valoarea de 30 și rata de impozitare este de 30 %. Dacă elementul este vândut la un preț mai mare decât costul său, amortizarea fiscală cumulată în valoare de 30 va fi inclusă în venitul impozabil, dar încasările din vânzare care depășesc costul elementului nu vor fi impozabile.

Baza fiscală a elementului este de 70 și există o diferență temporară impozabilă egală cu 80. Dacă entitatea preconizează că va recupera valoarea contabilă prin folosirea elementului, ea trebuie să genereze profit impozabil în valoare de 150, dar va putea deduce doar amortizarea în valoare de 70. În acest caz, există o datorie privind impozitul amânat egală cu 24 (30 % din 80). Dacă entitatea preconizează că va recupera valoarea contabilă prin vânzarea imediată a elementului și obținerea unor încasări de 150, datoria privind impozitul amânat este calculată după cum urmează:

	Diferență temporară impozabilă	Rata de impozitare	Datoria privind impozitul amânat
Amortizarea fiscală cumulată	30	30 %	9
Încasări peste cost	50	zero	—
Total	80		9

(observație: în conformitate cu punctul 61A, impozitul amânat suplimentar care apare în urma reevaluării este recunoscut la alte elemente ale rezultatului global)

Exemplul C

Datele sunt aceleași ca în exemplul B, cu excepția faptului că, dacă elementul este vândut la un preț mai mare decât costul său, amortizarea fiscală cumulată va fi inclusă în venitul impozabil (impozitat la 30 %), iar încasările din vânzare vor fi impozitate la 40 %, după deducerea unui cost ajustat la inflație de 110.

Dacă entitatea preconizează că va recupera valoarea contabilă prin folosirea elementului, ea trebuie să genereze profit impozabil în valoare de 150, dar va putea deduce doar amortizarea în valoare de 70. În acest caz, baza fiscală este de 70, există o diferență temporară impozabilă în valoare de 80 și există o datorie privind impozitul amânat în valoare de 24 (30 % din 80), la fel ca în exemplul B.

Dacă entitatea preconizează că va recupera valoarea contabilă prin vânzarea imediată a elementului, cu încasări de 150, entitatea va putea să deducă costul indexat de 110. Încasările nete în valoare de 40 vor fi impozitate la 40 %. În plus, amortizarea fiscală cumulată în valoare de 30 va fi inclusă în profitul impozabil și impozitată cu 30 %. În acest caz, baza fiscală este de 80 (110 minus 30), există o diferență temporară impozabilă de 70 și există o datorie privind impozitul amânat de 25 (40 % din 40 plus 30 % din 30). Dacă baza fiscală nu este imediat evidentă în acest exemplu, ar putea fi util să se ia în considerare principiul fundamental evidențiat la punctul 10.

(observație: în conformitate cu punctul 61A, impozitul amânat suplimentar care apare în urma reevaluării este recunoscut la alte elemente ale rezultatului global)

51B Dacă datoria sau creanța privind impozitul amânat este generată de un activ neamortizabil reevaluat utilizând modelul de reevaluare din IAS 16, evaluarea datoriei sau a creanței privind impozitul amânat trebuie să reflecte consecințele fiscale ale recuperării prin vânzare a valorii contabile a activului neamortizabil, indiferent de baza utilizată pentru evaluarea valorii contabile a activului respectiv. În consecință, dacă legislația fiscală specifică o rată de impozitare aplicabilă valorii impozabile rezultate din vânzarea activului care diferă de rata de impozitare aplicabilă valorii impozabile rezultate din utilizarea activului, la evaluarea datoriei sau a creanței privind impozitul amânat legate de un activ neamortizabil se aplică prima rată de impozitare menționată.

51C Dacă o datorie sau o creanță privind impozitul amânat este generată de o investiție imobiliară evaluată utilizând modelul valorii juste din IAS 40, există o prezumție relativă potrivit căreia valoarea contabilă a investiției imobiliare va fi recuperată prin vânzare. În consecință, cu excepția cazului în care prezumția este respinsă, evaluarea datoriei sau a creanței privind impozitul amânat trebuie să reflecte consecințele fiscale ale recuperării prin vânzare a valorii contabile a investiției imobiliare. Prezumția este respinsă dacă investiția imobiliară este amortizabilă și este deținută în cadrul unui model de afaceri care urmărește mai degrabă consumarea substanțială a tuturor beneficiilor economice încorporate în investiția imobiliară în timp, și nu prin vânzare. Dacă prezumția este respinsă, trebuie respectate dispozițiile de la punctele 51 și 51A.

Exemplu ilustrativ pentru punctul 51C

O investiție imobiliară are un cost de 100 și o valoare justă de 150. Ea este evaluată utilizând modelul valorii juste din IAS 40. Investiția este formată dintr-un teren cu un cost de 40 și o valoare justă de 60 și o clădire cu un cost de 60 și o valoare justă de 90. Terenul are o durată de viață utilă nelimitată.

Amortizarea cumulată a clădirii în scopuri fiscale este de 30. Modificările nerealizate ale valorii juste a investiției imobiliare nu afectează profitul impozabil. Dacă investiția imobiliară este vândută la un preț mai mare decât costul său, reluarea amortizării fiscale cumulate în valoare de 30 va fi inclusă în profitul impozabil și impozitată la o rată de impozitare ordinară de 30 %. Pentru încasările din vânzare care depășesc costul, legislația fiscală specifică o rată de 25 % pentru activele deținute mai puțin de doi ani și de 20 % pentru activele deținute cel puțin doi ani.

Deoarece investiția imobiliară este evaluată utilizând modelul valorii juste din IAS 40, există o prezumție relativă potrivit căreia prin vânzare entitatea va recupera valoarea contabilă a investiției imobiliare. Dacă această prezumție nu este respinsă, impozitul amânat reflectă consecințele fiscale ale recuperării integrale a valorii contabile prin vânzare, chiar dacă înainte de vânzare entitatea preconizează să obțină venituri din chirii.

Baza fiscală a terenului, dacă este vândut, este de 40 și există o diferență temporară impozabilă egală cu 20 (60-40). Baza fiscală a clădirii, dacă este vândută, este de 30 (60-30) și există o diferență temporară impozabilă egală cu 60 (90-30). Drept urmare, diferența temporară impozabilă totală aferentă investiției imobiliare este de 80 (20 + 60).

În conformitate cu punctul 47, rata de impozitare este rata care se preconizează a fi aplicabilă în perioada în care este realizată investiția imobiliară. Prin urmare, datoriile rezultante privind impozitul amânat se calculează după cum urmează, dacă entitatea preconizează să vândă investiția imobiliară după mai mult de doi ani de la achiziționarea ei:

	Diferență temporară impozabilă	Rata de impozitare	Datoria privind impozitul amânat
Amortizarea fiscală cumulată	30	30 %	9
Încasări peste cost	50	20 %	10
Total	80		19

Dacă entitatea preconizează să vândă investiția imobiliară la mai puțin de doi ani de la achiziționarea ei, calculul de mai sus va fi modificat pentru a aplica o rată de impozitare de 25 %, și nu de 20 %, încasărilor peste cost.

Dacă, în schimb, entitatea deține clădirea în cadrul unui model de afaceri care urmărește mai degrabă consumarea substanțială a tuturor beneficiilor economice încorporate în investiția imobiliară în timp, și nu prin vânzare, această prezumție va fi respinsă pentru clădire. Terenul nu este însă amortizabil. Prin urmare prezumția de recuperare prin vânzare nu va fi respinsă pentru teren. Așadar, datoria privind impozitul amânat va reflecta consecințele fiscale ale recuperării valorii contabile a clădirii prin utilizare și a valorii contabile a terenului prin vânzare.

Baza fiscală a clădirii, dacă este utilizată, este de 30 (60-30) și există o diferență temporară impozabilă egală cu 60 (90-30), ceea ce generează o datorie privind impozitul amânat de 18 (30 % din 60).

Baza fiscală a terenului, dacă este vândut, este de 40 și există o diferență temporară impozabilă egală cu 20 (60-40), ceea ce generează o datorie privind impozitul amânat de 4 (20 % din 20).

Drept urmare, dacă în cazul clădirii prezumția de recuperare prin vânzare este respinsă, datoria privind impozitul amânat aferentă investiției imobiliare este de 22 (18 + 4).

51D Prezumția relativă de la punctul 51C se aplică și în cazul în care o datorie privind impozitul amânat sau o creanță privind impozitul amânat ia naștere din evaluarea investiției imobiliare într-o combinație de întreprinderi dacă entitatea va utiliza modelul valorii juste pentru evaluarea ulterioară a investiției imobiliare.

51E Punctele 51B-51D nu modifică dispozițiile privind aplicarea principiilor de la punctele 24-33 (diferențe temporare deductibile) și de la punctele 34-36 (pierderi fiscale neutilizate și credite fiscale neutilizate) din prezentul standard pentru recunoașterea și evaluarea creanțelor privind impozitul amânat.

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

98 Prin *Impozitul amânat: Recuperarea activelor de bază*, publicat în decembrie 2010, s-a renumerotat punctul 52, care a devenit punctul 51A, punctul 10 și exemplele care urmează după punctul 51A s-au modificat și s-au adăugat punctele 51B și 51C și exemplul următor, precum și punctele 51D, 51E și 99. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2012 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică modificările pentru o perioadă anterioară, entitatea trebuie să prezinte acest fapt.

RETRAGEREA SIC -21

99 Modificările efectuate prin *Impozitul amânat: Recuperarea activelor de bază*, publicat în decembrie 2010, înlocuiesc Interpretarea SIC 21 *Impozitul pe profit - Recuperarea activelor neamortizabile reevaluate*.

STANDARDUL INTERNAȚIONAL DE RAPORTARE FINANCIARĂ 13

Evaluarea la valoarea justă

OBIECTIV

1 Prezentul IFRS:

- (a) **definește valoarea justă;**
 - (b) **prezintă într-un singur IFRS un cadru de evaluare la valoarea justă; și**
 - (c) **prevede furnizarea de informații privind evaluările la valoarea justă.**
- 2 Valoarea justă este o evaluare în funcție de piață și nu o evaluare specifică entității. Pentru anumite active și datorii pot fi disponibile tranzacții observabile pe piețe sau informații cu privire la piață. Pentru alte active și datorii este posibil să nu existe tranzacții observabile pe piețe sau informații cu privire la piață. Cu toate acestea, obiectivul unei evaluări la valoarea justă este același în ambele cazuri - de a estima prețul la care ar avea loc o *tranzacție normală* de vânzare a unui activ sau de transfer al unei datorii între *participanți pe piață* la data de evaluare, în condiții de piață actuale (adică un *preț de ieșire* la data de evaluare din perspectiva unui participant pe piață care deține activul sau datoria).
- 3 Atunci când prețul unui activ sau al unei datorii identic(e) nu este observabil, o entitate evaluează valoarea justă folosind o altă tehnică de evaluare prin care se utilizează la maximum *date de intrare observabile* relevante și se reduce la minimum utilizarea *datelor de intrare neobservabile*. Deoarece valoarea justă este o evaluare în funcție de piață, aceasta se efectuează utilizând ipotezele pe care le-ar folosi participanții pe piață pentru a determina valoarea unui activ sau a unei datorii, inclusiv ipoteze privind riscul. Drept urmare, atunci când se evaluează valoarea justă, nu este relevantă intenția entității de a deține un activ sau de a deconta sau de a onora în vreun fel o datorie.
- 4 Definirea valorii juste se axează pe active și datorii, deoarece acestea sunt un obiect principal al evaluării contabile. În plus, prezentul IFRS trebuie aplicat la instrumentele proprii de capital ale entității, evaluate la valoarea justă.

DOMENIU DE APLICARE

- 5 **Prezentul IFRS este aplicabil atunci când un alt IFRS prevede sau permite evaluări la valoarea justă sau prezentări de informații privind evaluări la valoarea justă (și evaluări, cum ar fi valoarea justă fără costurile generate de vânzare, pe baza valorii juste sau prezentări de informații privind evaluările respective), exceptând situațiile prevăzute la punctele 6 și 7.**
- 6 Cerințele de evaluare și de prezentare de informații din prezentul IFRS nu sunt aplicabile la:
- (a) tranzacții cu plata pe bază de acțiuni care intră sub incidența IFRS 2 *Plata pe bază de acțiuni*;
 - (b) tranzacții de leasing care intră sub incidența IAS 17 *Contracte de leasing*; și
 - (c) evaluări care au anumite asemănări cu valoarea justă, dar nu sunt la valoarea justă, cum ar fi valoarea realizabilă netă din IAS 2 *Stocuri* sau valoarea de utilizare din IAS 36 *Deprecierea activelor*.
- 7 Prezentările de informații solicitate prin prezentul IFRS nu sunt necesare pentru următoarele:
- (a) active ale planului evaluate la valoarea justă, în conformitate cu IAS 19 *Beneficiile angajaților*;
 - (b) investiții în planuri de pensii evaluate la valoarea justă, în conformitate cu IAS 26 *Contabilizarea și raportarea planurilor de pensii*; și
 - (c) active a căror valoare recuperabilă este valoarea justă fără costurile asociate cedărilor, în conformitate cu IAS 36.
- 8 Cadru de evaluare la valoarea justă descris în prezentul IFRS este aplicabil atât evaluării inițiale, cât și evaluării ulterioare, dacă valoarea justă este prevăzută sau permisă în alte IFRS-uri.

EVALUARE

Definiția valorii juste

9 Prezentul IFRS definește valoarea justă drept prețul încasat pentru vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii într-o tranzacție normală între participanți pe piață, la data de evaluare.

10 La punctul B2 se descrie abordarea generală a evaluării la valoarea justă.

Activul sau datoria

11 O evaluare la valoarea justă se efectuează pentru un activ sau o datorie specific(ă). Prin urmare, atunci când efectuează evaluarea la valoarea justă, o entitate trebuie să ia în calcul caracteristicile activului sau ale datoriei, dacă participanții pe piață ar lua în calcul acele caracteristici atunci când ar determina valoarea activului sau a datoriei la data de evaluare. Astfel de caracteristici cuprind, de exemplu, următoarele:

(a) condiția și amplasamentul activului; și

(b) dacă există, restricții privind vânzarea sau utilizarea activului.

12 Efectul asupra evaluării care provine dintr-o anumită caracteristică va fi diferit în funcție de modul în care participanții pe piață iau în calcul caracteristica respectivă.

13 Activul sau datoria evaluat(ă) la valoarea justă poate fi unul(una) dintre următoarele:

(a) un activ sau o datorie de sine stătător(oare) (de exemplu, un instrument financiar sau un activ nefinanciar); sau

(b) un grup de active, un grup de datorii sau un grup de active și de datorii (de exemplu, o unitate generatoare de numerar sau o întreprindere).

14 Unitatea de cont determină, în contextul recunoașterii și prezentării de informații, dacă activul sau datoria este un activ sau o datorie de sine stătătoare sau un grup de active, un grup de datorii sau un grup de active și datorii. Unitatea de cont a activului sau datoriei trebuie stabilită în conformitate cu IFRS-ul care prevede sau care permite evaluarea la valoarea justă, exceptând cele prevăzute în prezentul IFRS.

Tranzacția

15 Într-o evaluare la valoarea justă se presupune că activul sau datoria este schimbat(ă) într-o tranzacție normală de vânzare a activului sau de transfer al datoriei, între participanți pe piață, la data de evaluare, în condiții de piață actuale.

16 Într-o evaluare la valoarea justă se presupune că tranzacția de vânzare a activului sau de transfer al datoriei are loc fie:

(a) pe piața principală a activului sau a datoriei, fie

(b) în lipsa unei piețe principale, pe piața cea mai avantajoasă pentru activ sau pentru datorie.

17 Nu este necesar ca o entitate să efectueze o verificare exhaustivă a tuturor piețelor posibile pentru a identifica piața principală sau, în lipsa unei piețe principale, a pieței celei mai avantajoase, dar trebuie să se țină cont de toate informațiile disponibile în mod rezonabil. În lipsa unor dovezi contrare, se presupune că piața principală, sau dacă nu există o piață principală, piața cea mai avantajoasă, este piața pe care entitatea ar încheia în mod normal o tranzacție de vânzare a activului sau de transfer al datoriei.

18 Dacă există o piață principală pentru activ sau pentru datorie, evaluarea la valoarea justă trebuie să reprezinte prețul pe acea piață (indiferent dacă prețul este observabil direct sau este estimat utilizând altă tehnică de evaluare), chiar dacă prețul pe o piață diferită poate fi mai avantajos la data de evaluare.

19 La data de evaluare, entitatea trebuie să aibă acces pe piața principală (sau cea mai avantajoasă). Deoarece entități diferite (și întreprinderi din cadrul acelor entități) cu activități diferite pot avea acces la piețe diferite, piața principală (sau cea mai avantajoasă) pentru un activ sau o datorie identic(ă) poate fi diferită pentru entități distincte (și întreprinderile din cadrul acelor entități). Prin urmare, piața principală (sau cea mai avantajoasă) (și, în consecință, participanții pe piață), trebuie să fie analizată din perspectiva entității, permițând astfel existența diferențelor dintre entitățile cu activități diferite.

- 20 Deși o entitate trebuie să poată avea acces pe piață, nu este necesar ca ea să aibă capacitatea de a vinde activul respectiv sau de a transfera datoria respectivă la data de evaluare pentru a putea să evalueze valoarea justă pe baza prețului de pe piața respectivă.
- 21 Chiar și atunci când nu există o piață observabilă pentru a furniza informații pentru stabilirea prețului de vânzare a unui activ sau de transfer al unei datorii la data de evaluare, o evaluare la valoarea justă trebuie să presupună că are loc o tranzacție la data de evaluare, analizată din perspectiva unui participant pe piață care deține activul sau datoria. Tranzacția presupusă stabilește o bază de estimare a prețului de vânzare a activului sau de transfer al datoriei.

Participanți pe piață

- 22 **O entitate trebuie să evalueze valoarea justă a unui activ sau a unei datorii pe baza ipotezei pe care ar utiliza-o participanții pe piață atunci când ar stabili valoarea activului sau a datoriei, presupunând că participanții pe piață acționează pentru a obține un beneficiu economic maxim.**
- 23 Pentru a ajunge la ipotezele respective, nu este necesar ca o entitate să identifice anumiți participanți pe piață. Mai degrabă, entitatea trebuie să identifice caracteristicile care disting participanții pe piață în general, luând în considerare factorii specifici tuturor elementelor următoare:
- (a) activul sau datoria;
 - (b) piața principală (sau cea mai avantajoasă) pentru activ sau pentru datorie și
 - (c) participanții pe piață cu care entitatea ar încheia o tranzacție pe piața respectivă.

Prețul

- 24 **Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi încasat la vânzarea unui activ sau plătit la transferul unei datorii într-o tranzacție normală pe piața principală (sau cea mai avantajoasă) la data de evaluare, în condiții de piață actuale (adică un preț de ieșire), indiferent dacă prețul respectiv este observabil direct sau este estimat utilizând altă tehnică de evaluare.**
- 25 Prețul de pe piața principală (sau cea mai avantajoasă) utilizat pentru evaluarea valorii juste a activului sau a datoriei nu trebuie ajustat la *costurile tranzacției*. Costurile tranzacției trebuie contabilizate în conformitate cu alte IFRS-uri. Costurile tranzacției nu reprezintă o caracteristică a unui activ sau a unei datorii; mai degrabă, acestea sunt specifice tranzacției și vor fi diferite în funcție de modul în care o entitate efectuează o tranzacție cu un activ sau o datorie.
- 26 Costurile tranzacției nu includ *costurile de transport*. Dacă o caracteristică a activului este amplasamentul (cum poate fi cazul, de exemplu, pentru mărfuri), prețul pe piața principală (sau cea mai avantajoasă) trebuie să fie ajustat pentru a include costurile, dacă există, care ar fi suportate pentru transportul activului de la amplasamentul curent la piața respectivă.

Aplicare pentru active nefinanciare

Cea mai intensă și cea mai bună utilizare a activelor nefinanciare

- 27 **O evaluare la valoarea justă a unui activ nefinanciar ține cont de capacitatea participantului pe piață de a genera beneficii economice prin utilizarea cea mai intensă și cea mai bună a activului sau prin vânzarea acestuia unui alt participant pe piață, care va întrebuița activul cel mai intens și cel mai bine.**
- 28 Cea mai intensă și cea mai bună utilizare a unui activ nefinanciar ține cont de utilizarea posibilă din punct de vedere fizic, permisă legal și fezabilă financiar a activului, după cum urmează:
- (a) O utilizare posibilă din punct de vedere fizic ține cont de caracteristicile fizice ale activului, de care ar ține cont participanții pe piață atunci când ar stabili valoarea activului (de exemplu, amplasamentul sau dimensiunea unei proprietăți).
 - (b) O utilizare permisă din punct de vedere legal ține cont de orice restricții juridice ale activului, de care ar ține cont participanții pe piață atunci când ar stabili valoarea activului (de exemplu, reglementările privind amplasarea aplicabile unei proprietăți).
 - (c) O utilizare fezabilă din punct de vedere financiar are în vedere dacă o utilizare posibilă din punct de vedere fizic și permisă de lege generează un venit sau un flux de trezorerie corespunzător (ținând cont de costurile aferente conversiei activului pentru utilizarea respectivă) pentru a produce o rentabilitate a investiției pe care ar solicita-o participanții pe piață de la o investiție în activul utilizat astfel.

29 Cea mai intensă și cea mai bună utilizare se stabilește din perspectiva participanților pe piață, chiar dacă entitatea intenționează să utilizeze altfel activul. Cu toate acestea, se presupune că cea mai intensă și cea mai bună utilizare este utilizarea curentă a unui activ nefinanciar de către entitate, cu excepția cazului în care piața sau alți factori sugerează că, dacă participanții pe piață ar utiliza diferit activul, ar maximiza valoarea acestuia.

30 Pentru a-și proteja poziția competitivă sau din alte motive, o entitate poate intenționa să nu utilizeze în mod activ activul nefinanciar dobândit sau poate intenționa să nu folosească activul la cea mai bună utilizare. De exemplu, un caz poate fi acela în care entitatea intenționează să utilizeze în mod defensiv o imobilizare necorporală dobândită, împiedicând alte părți să o utilizeze. Cu toate acestea, entitatea trebuie să evalueze valoarea justă a activului nefinanciar, presupunând cea mai intensă și cea mai bună utilizare a acestuia de către participanți pe piață.

Premisa de evaluare pentru activele nefinanciare

31 Cea mai intensă și cea mai bună utilizare a unui activ nefinanciar stabilește premisa de evaluare utilizată pentru estimarea valorii juste a activului, după cum urmează:

(a) Cea mai intensă și cea mai bună utilizare a unui activ nefinanciar poate genera valoarea maximă pentru participanții pe piață prin utilizarea activului în combinație cu alte active, ca grup (astfel cum a fost instalat sau configurat pentru utilizare) sau în combinație cu alte active și datorii (de exemplu, o întreprindere).

(i) Dacă cea mai intensă și cea mai bună utilizare a activului este folosirea activului în combinație cu alte active sau cu alte active și datorii, valoarea justă a activului este prețul obținut într-o tranzacție curentă de vânzare a activului, presupunând că activul va fi utilizat împreună cu alte active sau cu alte active și datorii și că activele și datoriile respective (adică activele complementare și datoriile aferente) ar fi disponibile participanților pe piață.

(ii) Datoriile asociate activelor și activelor complementare includ datoriile care finanțează capitalul circulant, dar nu includ datoriile utilizate pentru a finanța alte active decât cele din grupul de active.

(iii) Ipotezele privind cea mai intensă și cea mai bună utilizare a unui activ nefinanciar trebuie să fie consecvente pentru toate activele (pentru care cea mai intensă și cea mai bună utilizare este relevantă) grupului de active sau ale grupului de active și datorii în cadrul căruia se utilizează activul.

(b) Cea mai intensă și cea mai bună utilizare a unui activ nefinanciar poate să ofere participanților pe piață o valoare maximă pe o bază de sine stătătoare. Dacă cea mai intensă și cea mai bună utilizare a unui activ este să fie folosit de sine stătător, valoarea justă a activului este prețul ce ar fi obținut într-o tranzacție curentă de vânzare a activului unor participanți pe piață, care ar utiliza activul pe o bază de sine stătătoare.

32 Evaluarea la valoarea justă a unui activ nefinanciar presupune că activul este vândut în conformitate cu unitatea de cont prevăzută în alte IFRS-uri (care poate fi un activ individual). Un astfel de caz este atunci când prin evaluarea la valoarea justă se presupune că cea mai intensă și cea mai bună utilizare a activului este aceea în combinație cu alte active sau cu alte active și datorii, deoarece prin evaluarea la valoarea justă se presupune că participanții pe piață dețin deja activele complementare și datoriile aferente.

33 La punctul B3 se descrie aplicarea conceptului premisei de evaluare pentru activele nefinanciare.

Aplicare pentru datorii și propriile instrumente de capitaluri proprii ale unei entități

Principii generale

34 O evaluare la valoarea justă presupune că o datorie financiară sau nefinanciară sau un instrument propriu de capitaluri proprii al entității (de exemplu, participații în capitalurile proprii emise drept contrapartidă într-o combinare de întreprinderi) este transferat(ă) unui participant pe piață la data de evaluare. Transferul unei datorii sau al unui instrument propriu de capitaluri proprii al entității presupune următoarele:

(a) O datorie va rămâne restantă, iar participantul pe piață căruia i se transferă datoria va trebui să îndeplinească obligația. Datoria nu va fi decontată cu co-contractantul sau stinsă în alt mod la data de evaluare.

(b) Instrumentul propriu de capitaluri proprii al entității va rămâne în circulație, iar participantul pe piață căruia i se transferă instrumentul va prelua drepturile și responsabilitățile aferente instrumentului. Instrumentul nu va fi anulat sau stins în alt mod la data de evaluare.

- 35 Chiar și atunci când nu există o piață observabilă care să furnizeze informații de evaluare privind transferul unei datorii sau a unui instrument propriu de capitaluri proprii al unei entități (de exemplu, din cauza unor restricții contractuale sau juridice care împiedică transferul unor astfel de elemente), este posibil să existe o piață observabilă pentru astfel de elemente, dacă acestea sunt deținute de alte părți sub formă de active (de exemplu, o obligațiune a unei corporații sau o opțiune de cumpărare a acțiunilor unei entități).
- 36 În toate cazurile, o entitate trebuie să utilizeze la maximum intrările observabile relevante și să reducă la minimum intrările neobservabile pentru a îndeplini obiectivul unei evaluări la valoarea justă, și anume de a estima prețul unei tranzacții normale de transfer al datoriei sau instrumentului de capitaluri proprii, care ar avea loc între participanți pe piață, la data de evaluare, în condiții de piață actuale.

Datorii și instrumente de capitaluri proprii deținute de alte părți sub formă de active

- 37 **Atunci când nu este disponibil un preț cotation pentru transferul unei datorii identice sau similare sau a unui instrument propriu de capitaluri proprii al entității, iar un element identic este deținut de o altă parte sub formă de activ, o entitate trebuie să evalueze valoarea justă a datoriei sau a instrumentului de capitaluri proprii din perspectiva participantului pe piață care deține elementul identic sub formă de activ, la data de evaluare.**
- 38 În astfel de cazuri, o entitate trebuie să evalueze valoarea justă a datoriei sau a instrumentului de capital propriu, după cum urmează:
- (a) utilizând prețul cotation al elementului identic deținut de altă parte sub formă de activ pe o piață activă, dacă prețul respectiv este disponibil.
 - (b) dacă prețul respectiv nu este disponibil, utilizând alte date de intrare observabile, precum prețul cotation al elementului identic deținut de altă parte sub formă de activ, pe o piață care nu este activă.
 - (c) dacă prețurile observabile de la punctele (a) și (b) nu sunt disponibile, utilizând altă tehnică de evaluare, cum ar fi:
 - (i) o abordare pe bază de venit (de exemplu, tehnica valorii actualizate, care ține cont de fluxurile de trezorerie viitoare pe care un participant pe piață estimează că le va primi în urma deținerii datoriei sau a instrumentului de capitaluri proprii drept activ; a se vedea punctele B10 și B11).
 - (ii) o abordare bazată pe piață (de exemplu, utilizarea prețurilor cotate ale datoriilor sau instrumentelor de capitaluri proprii similare deținute de alte părți sub formă de active; a se vedea punctele B5-B7).

- 39 O entitate trebuie să ajusteze prețul cotation al unei datorii sau al unui instrument propriu de capitaluri proprii al entității, deținut de altă parte sub formă de activ, numai dacă există factori specifici activului, care nu se aplică în evaluarea la valoarea justă a datoriei sau a instrumentului de capitaluri proprii. O entitate trebuie să se asigure că prețul activului nu reflectă efectul unei restricții prin care se împiedică vânzarea activului. Anumiți factori care pot indica faptul că prețul cotation trebuie ajustat, includ următoarele:
- (a) Prețul cotation utilizat pentru activ este aferent unei datorii sau unui instrument de capitaluri proprii similar (dar nu identic) deținut de o altă parte sub formă de activ. De exemplu, este posibil ca datoria sau instrumentul de capitaluri proprii să aibă caracteristici speciale (de exemplu, calitatea creditului emitentului), diferite de cele reflectate în valoarea justă a datoriei sau instrumentului de capitaluri proprii similar(ă) deținut(ă) sub formă de activ.
 - (b) Unitatea de cont a activului nu este aceeași cu cea a datoriei sau instrumentului de capitaluri proprii. De exemplu, pentru datorii, în unele cazuri, prețul unui activ reprezintă un preț combinat pentru un pachet care cuprinde atât valorile datorate de emitent, cât și cele datorate pentru ameliorarea condițiilor de credit de către un terț. Dacă unitatea de cont a datoriei nu este aceeași cu cea a pachetului combinat, obiectivul este de a evalua valoarea justă a datoriei emitentului și nu valoarea justă a pachetului combinat. Prin urmare, în astfel de cazuri, entitatea va ajusta prețul observat aferent activului pentru a elimina efectul ameliorării de către terț a condițiilor de credit.

Datorii și instrumente de capitaluri proprii care nu sunt deținute de alte părți sub formă de active

- 40 **Atunci când nu este disponibil un preț cotation pentru transferul unei datorii sau al unui instrument propriu de capitaluri proprii al entității similar(ă) sau identic(ă), iar o altă parte nu deține un element identic sub formă de activ, o entitate trebuie să evalueze valoarea justă a datoriei sau a instrumentului de capitaluri proprii pe baza altei tehnici de evaluare, din perspectiva participantului pe piață care deține datoria sau care a emis o pretenție asupra capitalurilor proprii.**

41 De exemplu, atunci când aplică o tehnică bazată pe valoarea actualizată, o entitate poate ține cont de oricare din următoarele:

- (a) ieșirile de numerar viitoare pe care un participant pe piață estimează că le va suporta pentru a onora obligația, inclusiv compensația pe care ar putea să o solicite un participant pe piață în schimbul preluării obligației (a se vedea punctele B31-B33).
- (b) valoarea pe care ar obține-o un participant pe piață pentru a participa la sau pentru a emite o datorie sau un instrument de capitaluri proprii identic(ă), utilizând ipotezele pe care le-ar utiliza participanții pe piață atunci când ar stabili valoarea unui element identic (de exemplu, cu aceleași caracteristici de credit) pe piața principală (sau cea mai avantajoasă) pentru emiterea unei datorii sau a unui instrument de capitaluri proprii cu aceiași termeni contractuali.

Riscul de neîndeplinire a obligațiilor

42 **Valoarea justă a unei datorii reflectă efectul riscului de neîndeplinire a obligațiilor contractuale. Riscul de neîndeplinire a obligațiilor contractuale cuprinde, dar este posibil să nu se limiteze la, riscul de credit al entității (astfel cum este definit în IFRS 7 Instrumente financiare: informații de furnizat). Se presupune că riscul de neîndeplinire a obligațiilor contractuale este același și înainte și după transferul datoriei.**

43 Atunci când evaluează valoarea justă a unei datorii, o entitate ține cont de efectul riscului său de credit (solvabilitatea) și oricare alți factori care ar putea influența probabilitatea ca obligația să fie sau nu îndeplinită. Efectul respectiv poate fi diferit în funcție de datorie, cum ar fi:

- (a) dacă datoria este o obligație de a livra numerar (o datorie financiară) sau o obligație de a livra bunuri sau servicii (o datorie nefinanciară).
- (b) termenii de ameliorare a condițiilor de credit asociate datoriei, dacă există.

44 Valoarea justă a unei datorii reflectă efectul riscului de neîndeplinire a obligațiilor pe baza unității sale de cont. Emitentul unei datorii emise cu o ameliorare a condițiilor de credit din partea unei terțe părți, ce nu poate fi separată, contabilizată separat față de datorie, nu trebuie să includă efectul ameliorării condițiilor de credit (de exemplu, garantarea datoriei de o terță parte) în evaluarea la valoarea justă a datoriei. Dacă ameliorarea condițiilor de credit este contabilizată separat față de datorie, atunci când va evalua valoarea justă a datoriei emitentul va ține cont de propria solvabilitate și nu de cea a terței părți care garantează.

Restricții care împiedică transferul unei datorii sau al unui instrument propriu de capitaluri proprii al unei entități

45 Atunci când evaluează valoarea justă a unei datorii sau a unui instrument propriu de capitaluri proprii al entității, o entitate nu trebuie să includă date de intrare separate sau o ajustare a altor *date de intrare* asociate existenței unei restricții care împiedică transferul elementului. Efectul unei restricții care împiedică transferul unei datorii sau a unui instrument propriu de capitaluri proprii al entității este inclus fie implicit, fie explicit în alte date de intrare utilizate în evaluarea la valoarea justă.

46 De exemplu, atât creditorul, cât și debitorul au acceptat la data tranzacției prețul tranzacției pentru datorie, fiind pe deplin conștienți că obligația include o restricție care împiedică transferul. Ca urmare a includerii restricției în prețul tranzacției, nu mai este necesară o intrare separată sau o ajustare la o intrare existentă, la data tranzacției, pentru a reprezenta efectul restricției de transfer. În mod similar, nu mai este necesară o intrare separată sau o ajustare la o intrare existentă, la date de evaluare ulterioare, pentru a reflecta efectul restricției de transfer.

Datorii financiare cu o caracteristică „la vedere“

47 Valoarea justă a unei datorii financiare cu o caracteristică „la vedere“ (de exemplu, un depozit la vedere) nu este mai mică decât valoarea de plată „la vedere“, actualizată la prima dată la care suma poate fi cerută spre plată.

Aplicare pentru active financiare și pentru datorii financiare cu poziții de compensare la riscul de piață sau riscul de credit al co-contractantului

48 O entitate care deține un grup de active financiare și de datorii financiare este expusă la riscul de piață (astfel cum este definit în IFRS 7) și la riscul de credit (astfel cum este definit în IFRS 7) ale fiecărui co-contractant. Dacă entitatea gestionează grupul respectiv de active financiare și de datorii financiare pe baza expunerii sale nete fie la riscul de piață, fie la riscul de credit, entității i se permite să aplice o excepție la prezentul IFRS pentru evaluarea valorii juste. Excepția respectivă permite entității să evalueze valoarea justă a unui grup de active financiare și de datorii financiare pe baza prețului ce poate fi obținut la vânzarea unei poziții nete lungi (adică un activ) pentru o anumită expunere la risc sau la transferul unei poziții nete scurte (adică o datorie) pentru o anumită expunere la risc, într-o tranzacție normală între participanți pe piață, la data de evaluare, în condiții de piață actuale. În consecință, o entitate trebuie să evalueze valoarea justă a grupului de active financiare și de datorii financiare în conformitate cu modul în care participanții pe piață ar stabili valoarea expunerii nete la risc, la data de evaluare.

- 49 O entitate are dreptul să utilizeze excepția de la punctul 48, numai dacă entitatea efectuează următoarele:
- (a) administrează grupul de active financiare și de datorii financiare pe baza expunerii nete a entității la un anumit risc (sau riscuri) de piață sau la riscul de credit al unui co-contractant, în conformitate cu gestionarea riscului documentat sau cu strategia de investiții al(a) entității;
 - (b) pe această bază, furnizează informații cu privire la grupul de active financiare și de datorii financiare personalului cheie din conducerea entității, conform definiției din IAS 24 *Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate*; și
 - (c) i se impune sau a ales să evalueze activele financiare și datoriile financiare respective la valoarea justă în situația poziției financiare de la finalul fiecărei perioade de raportare.
- 50 Excepția de la punctul 48 nu se referă la prezentarea situațiilor financiare. În unele cazuri, baza de prezentare a instrumentelor financiare în situația poziției financiare este diferită de baza de evaluare a instrumentelor financiare, de exemplu, dacă un IFRS nu prevede sau nu permite prezentarea instrumentelor financiare pe o bază netă. În astfel de cazuri, o entitate poate fi nevoită să aloce ajustările la nivelul portofoliului (a se vedea punctele 53-56) activelor sau datoriilor individuale care alcătuiesc grupul de active financiare și de datorii financiare gestionate pe baza expunerii nete la risc a entității. O entitate trebuie să efectueze astfel de alocări în mod rezonabil și consecvent, utilizând o metodologie adecvată circumstanțelor.
- 51 O entitate trebuie să decidă cu privire la politica de contabilitate, în conformitate cu IAS 8 *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori* pentru a utiliza excepția de la punctul 48. O entitate care utilizează excepția respectivă trebuie să aplice consecvent politica contabilă respectivă, inclusiv politica proprie de alocare a ajustărilor de licitație (a se vedea punctele 53-55) și ajustărilor de credit (a se vedea punctul 56), dacă este aplicabil, de la o perioadă la alta, pentru un anumit portofoliu.
- 52 Excepția de la punctul 48 se aplică numai pentru active financiare și datorii financiare care intră sub incidența IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare* sau IFRS 9 *Instrumente financiare*.

Expunerea la riscurile de piață

- 53 Atunci când utilizează excepția de la punctul 48 pentru a evalua valoarea justă a unui grup de active financiare și de datorii financiare gestionate pe baza expunerii nete a entității la un anumit risc (sau riscuri) de piață, entitatea trebuie să aplice prețul inclus în marja de licitație cea mai reprezentativă pentru valoarea justă în circumstanțele expunerii nete a entității la riscurile de piață respective (a se vedea punctele 70 și 71).
- 54 Atunci când utilizează excepția de la punctul 48, o entitate trebuie să se asigure că riscul (sau riscurile) de piață la care se expune entitatea în cadrul grupului de active financiare și de datorii financiare este(sunt) în mare măsură același(aceleași). De exemplu, o entitate nu va combina riscul ratei dobânzii aferent unui activ financiar cu riscul de preț al unor mărfuri aferent unei datorii financiare, deoarece, acționând astfel, nu va micșora expunerea entității la riscul ratei dobânzii sau la riscul de preț al mărfurilor. Atunci când se utilizează excepția de la punctul 48 pentru evaluarea la valoarea justă a activelor financiare și a datoriilor financiare din cadrul grupului, trebuie să se țină cont de orice risc de bază datorat faptului că parametrii riscului de piață nu sunt identici.
- 55 În mod similar, durata expunerii entității la un anumit risc (sau riscuri) de piață generat(e) de activele financiare și de datoriile financiare trebuie să fie în mare măsură aceeași. De exemplu, o entitate care utilizează un contract futures pe o perioadă de 12 luni pentru fluxurile de trezorerie aferente valorii riscului ratei dobânzii la 12 luni a expunerii la un instrument financiar pe cinci ani, în cadrul unui grup alcătuit doar din active financiare și din datorii financiare, evaluează valoarea justă a expunerii la riscul ratei dobânzii la 12 luni pe o bază netă, iar expunerea rămasă la riscul ratei dobânzii (adică, anii 2-5) pe o bază brută.

Expunerea la riscul de credit al unui anumit co-contractant

- 56 Atunci când se utilizează excepția de la punctul 48 pentru evaluarea la valoarea justă a grupului de active financiare și de datorii financiare gestionat împreună cu un anumit co-contractant, entitatea trebuie să includă în evaluarea la valoarea justă efectul expunerii nete a entității la riscul de credit al celui co-contractant sau expunerea netă a co-contractantului la riscul de credit al entității, atunci când participanții pe piață țin cont de orice angajament existent care diminuează expunerea la riscul de credit în caz de neplată (de exemplu, un angajament de compensare globală cu co-contractantul sau un contract care prevede schimbul de garanții reale pe baza expunerii nete a fiecărei părți la riscul de credit al celeilalte părți). Evaluarea la valoarea justă trebuie să reflecte așteptările participanților pe piață cu privire la probabilitatea aplicării legale a unui astfel de angajament în cazul nerespectării obligațiilor.

Valoarea justă la recunoașterea inițială

- 57 Atunci când se dobândește un activ sau se preia o datorie într-o tranzacție de schimb, prețul tranzacției pentru activul sau datoria respectivă este prețul plătit pentru dobândirea activului sau încasat pentru preluarea datoriei (un *preț de intrare*). În schimb, valoarea justă a activului sau a datoriei este prețul care ar fi încasat pentru vânzarea activului sau plătit pentru transferul datoriei (un *preț de ieșire*). Entitățile nu vând în mod necesar activele la prețurile la care le-au dobândit. În mod similar, entitățile nu transferă în mod necesar datoriile la prețurile la care le-au preluat.
- 58 În multe cazuri, prețul tranzacției va fi egal cu valoarea justă (de exemplu, un astfel de caz poate fi dacă, la data tranzacției, tranzacția de cumpărare a unui activ are loc pe piața pe care ar fi vândut activul).
- 59 Atunci când stabilește dacă valoarea justă la recunoașterea inițială este egală cu prețul tranzacției, o entitate trebuie să țină cont de factorii specifici tranzacției și activului sau datoriei. La punctul B4 sunt descrise situațiile în care este posibil ca prețul tranzacției să nu reprezinte valoarea justă a unui activ sau a unei datorii la recunoașterea inițială.
- 60 Dacă un alt IFRS impune sau permite unei entități să evalueze inițial un activ sau o datorie la valoarea justă, iar prețul tranzacției este diferit de valoarea justă, entitatea trebuie să recunoască câștigul sau pierderea rezultată în profit sau pierdere, cu excepția cazului în care IFRS-ul respectiv prevede altfel.

Tehnici de evaluare

- 61 O entitate trebuie să utilizeze tehnici de evaluare corespunzătoare circumstanțelor și pentru care există date suficiente pentru evaluarea la valoarea justă, utilizând la maxim datele de intrare observabile relevante și reducând la minimum datele de intrare neobservabile utilizate.**
- 62 Obiectivul utilizării unei tehnici de evaluare este de a estima prețul la care ar avea loc o tranzacție normală de vânzare a unui activ sau de transfer al unei datorii între participanții pe piață, la data evaluării, în condiții de piață actuale. Trei tehnici de evaluare utilizate deseori sunt abordarea bazată pe piață, *modelul costului* și abordarea pe bază de venit. Aspectele principale ale abordărilor respective sunt rezumate la punctele B5-B11. Pentru a evalua valoarea justă, o entitate trebuie să utilizeze tehnici de evaluare în conformitate cu una sau mai multe din abordările respective.
- 63 În unele cazuri va fi adecvată o singură tehnică de evaluare (de exemplu, atunci când se evaluează un activ sau o datorie pe baza prețului cotel al activelor sau datorilor identice). În alte cazuri, vor fi utile mai multe tehnici de evaluare (de exemplu, un astfel de caz poate fi atunci când se evaluează o unitate generatoare de numerar). Dacă, pentru evaluarea valorii juste, se utilizează mai multe tehnici de evaluare, rezultatele (adică indicatorii respectivi ai valorii juste) trebuie să fie evaluate ținând cont de caracterul rezonabil al intervalului de valori indicat de rezultatele respective. O evaluare la valoarea justă este punctul din acel interval, care este cel mai reprezentativ pentru valoarea justă în circumstanțele date.
- 64 Dacă prețul tranzacției este valoarea justă la recunoașterea inițială, iar pentru a măsura valoarea justă în perioade ulterioare se utilizează o tehnică de evaluare cu date de intrare neobservabile, tehnica de evaluare trebuie să fie calibrată astfel încât rezultatul tehnicii de evaluare la recunoașterea inițială este egal cu prețul tranzacției. Prin calibrare se asigură că tehnica de evaluare reflectă condițiile de piață actuale și ajută entitatea să stabilească dacă este necesară o ajustare a tehnicii de evaluare (de exemplu, este posibil ca o caracteristică a activului sau a datoriei să nu fie inclusă în tehnica de evaluare). După recunoașterea inițială, atunci când se evaluează valoarea justă printr-o tehnică de evaluare sau prin tehnici care folosesc date de intrare neobservabile, o entitate trebuie să se asigure că tehnicile de evaluare respective reflectă datele de piață observabile (de exemplu, prețul unui activ sau al unei datorii similar(e)) la data de evaluare.
- 65 Tehnicile de evaluare utilizate în evaluarea valorii juste trebuie să fie aplicate în mod consecvent. Cu toate acestea, o modificare a tehnicii de evaluare sau a aplicării acesteia (de exemplu, o modificare a ponderii acesteia când sunt utilizate mai multe tehnici de evaluare sau o modificare la ajustarea aplicată tehnicii de evaluare) este adecvată dacă modificarea are ca rezultat o evaluare echivalentă sau mai reprezentativă a valorii juste în circumstanțele date. Un astfel de caz poate fi, de exemplu, dacă au loc oricare din evenimentele următoare:
- (a) dezvoltarea unor piețe noi;
 - (b) sunt disponibile noi informații;
 - (c) nu mai sunt disponibile informațiile utilizate anterior;

(d) se îmbunătățesc tehnicile de evaluare; sau

(e) se schimbă condițiile de piață.

- 66 Revizuirile rezultate în urma modificării tehnicii de evaluare sau a aplicării acesteia trebuie să fie contabilizate ca o modificare a estimării contabile, în conformitate cu IAS 8. Cu toate acestea, prezentările de informații din IAS 8 privind o modificare a estimării contabile nu sunt prevăzute pentru revizuirii rezultate în urma modificării tehnicii de evaluare sau a aplicării acesteia.

Date de intrare pentru tehnicile de evaluare

Principii generale

- 67 Tehnicile de evaluare utilizate în evaluarea valorii juste trebuie să folosească la maximum date de intrare observabile și să reducă la minimum datele de intrare neobservabile.**

- 68 Exemple de piețe în care pot fi observabile intrări pentru anumite active și datorii (de exemplu, instrumente financiare) sunt piețele bursiere, piețele de dealeri, piețele de brokeri, piețele fără intermediari (a se vedea punctul B34).

- 69 O entitate trebuie să aleagă datele de intrare conforme cu caracteristicile activului sau datoriei de care ar ține cont participanții pe piață într-o tranzacție cu activul sau datoria respectivă (a se vedea punctele 11 și 12). În anumite cazuri, acele caracteristici apar în urma aplicării unei ajustări, cum ar fi o primă sau o actualizare (de exemplu, o primă de control sau o actualizare a unui interes care nu controlează). Cu toate acestea, o evaluare la valoarea justă nu va include o primă sau o actualizare care nu corespunde unității de cont din IFRS-ul care prevede sau care permite evaluarea la valoarea justă (a se vedea punctele 13 și 14). În evaluarea la valoarea justă nu sunt acceptate primele și actualizările care reflectă dimensiunea drept caracteristică a participației entității (în special, un factor de blocaj care ajustează prețul de cotaie a unui activ sau a unei datorii deoarece volumul zilnic de tranzacționare al unei piețe nu este suficient pentru a absorbi cantitatea deținută de entitate, conform descrierii de la punctul 80), și nu drept caracteristică a activului sau a datoriei (de exemplu, prima de control în evaluarea la valoarea justă a unui interes care controlează). În toate cazurile, dacă există un preț cotaie pe o piață activă (adică *date de intrare de nivel 1*) pentru un activ sau o datorie, o entitate trebuie să utilizeze acel preț fără a-l ajusta atunci când evaluează valoarea justă, cu excepția prevederilor de la punctul 79.

Date de intrare bazate pe prețul de ofertă și pe cel de cerere

- 70 Dacă un activ sau o datorie evaluat(ă) la valoarea justă are un preț de ofertă și un preț de cerere (de exemplu, o intrare dintr-o piață de dealeri), pentru a evalua valoarea justă trebuie să se utilizeze prețul din marja de licitație cel mai reprezentativ pentru valoarea justă în circumstanțele date, indiferent de clasa în care este încadrată intrarea în ierarhia valorii juste (adică nivelul 1, 2 sau 3; a se vedea punctele 72–90). Se permite, dar nu se impune utilizarea prețurilor de ofertă pentru pozițiile de active și a prețurilor de cerere pentru pozițiile pe datorii.

- 71 Prezentul IFRS nu interzice utilizarea prețurilor medii de pe piață sau a altor convenții de determinare a valorii utilizate de participanții pe piață ca avantaj practic pentru evaluarea la valoarea justă în marja de licitație.

Ierarhia valorii juste

- 72 Pentru a îmbunătăți consecvența și comparabilitatea evaluărilor la valoarea justă și a prezentărilor de informații conexe, prezentul IFRS stabilește o ierarhie a valorii juste prin care datele de intrare utilizate în tehnicile de evaluare a valorii juste sunt clasificate pe trei nivele (a se vedea punctele 76-90). În ierarhia valorii juste, nivelul prioritar îl ocupă prețurile cotate (neajustate) pe piețele active pentru active sau datorii identice (date de intrare de nivelul 1), iar cel mai scăzut nivel de prioritate este cel al datelor de intrare neobservabile (date de intrare de *nivelul 3*).

- 73 În unele cazuri, datele de intrare utilizate în evaluarea valorii juste a unui activ sau a unei datorii pot fi clasificate în cadrul diferitelor nivele ale ierarhiei valorii juste. În acele cazuri, evaluarea la valoarea justă este clasificată în întregime la același nivel al ierarhiei valorii juste drept cel mai jos nivel semnificativ pentru întreaga evaluare. Evaluarea importanței unei anumite intrări pentru întreaga evaluare necesită efectuarea de raționamente profesionale și analiza factorilor specifici activului sau datoriei. Ajustările pentru obținerea evaluării pe bază de valori juste, precum costuri generate de vânzare atunci când se evaluează valoarea justă fără costurile generate de vânzare, nu trebuie luate în considerare atunci când se stabilește nivelul în ierarhia valorii juste în care este clasificată o evaluare la valoarea justă.

- 74 Existența datelor de intrare relevante și a subiectivității relative a acestora poate influența alegerea tehnicii de evaluare corespunzătoare (a se vedea punctul 61). Cu toate acestea, în ierarhia valorii juste sunt clasificate datele de intrare utilizate în tehnicile de evaluare și nu tehnicile de evaluare utilizate pentru evaluarea valorii juste. De exemplu, evaluarea la valoarea justă bazată pe tehnica valorii actualizate poate fi clasificată la nivelul 2 sau la nivelul 3, în funcție de datele de intrare care influențează întreaga evaluare și nivelul la care sunt clasate datele de intrare respective în ierarhia valorii juste.

75 Dacă o intrare observabilă trebuie ajustată printr-o intrare neobservabilă, iar ajustarea are drept rezultat o evaluare la valoarea justă semnificativ mai ridicată sau mai scăzută, evaluarea care rezultă trebuie clasificată la nivelul 3 în ierarhia valorii juste. De exemplu, dacă, la vânzarea unui activ, un participant pe piață ar ține cont de efectul unei restricții atunci când stabilește valoarea activului, o entitate va ajusta prețul cotate pentru a reflecta efectul acelei restricții. Dacă un preț cotate este o *intrare de nivel 2*, iar ajustarea este o intrare neobservabilă semnificativă în evaluarea totală, evaluarea va fi clasificată la nivelul 3 în ierarhia valorii juste.

Date de intrare de nivel 1

76 Datele de intrare de nivel 1 sunt prețuri cotate (neajustate) pe piețe active pentru active și datorii identice, la care entitatea are acces la data de evaluare.

77 Un preț cotate pe o piață activă oferă cea mai sigură dovadă a valorii juste și, ori de câte ori este disponibil, trebuie utilizat fără ajustări pentru evaluarea valorii juste, cu excepția cazului de la punctul 79.

78 Date de intrare de nivel 1 vor fi disponibile pentru multe active financiare și datorii financiare, unele putând fi schimbate pe mai multe piețe active (de exemplu, pe piețe bursiere diferite). Prin urmare, la nivelul 1 se va pune accent pe determinarea următoarelor două elemente simultan:

- (a) piața principală pentru activ sau datorie sau, în lipsa unei piețe principale, a celei mai avantajoase piețe pentru activ sau datorie; și
- (b) dacă o entitate poate încheia o tranzacție pentru activ sau datorie la prețul de pe piața respectivă la data de evaluare.

79 O entitate nu trebuie să ajusteze o intrare de nivel 1, decât în situațiile următoare:

- (a) atunci când o entitate deține un număr mare de active sau datorii similare (dar nu identice) (de exemplu, titluri de creanță) care sunt evaluate la valoarea justă și pe o piață activă este disponibil, dar nu poate fi accesat rapid, un preț cotate pentru fiecare din activele sau datoriile respective în mod individual (adică, datorită numărului mare de active sau datorii similare deținute de entitate, ar fi dificil să se obțină informații legate de preț pentru fiecare activ sau datorie în mod individual, la data de evaluare). În cazul respectiv, ca un avantaj practic, o entitate poate să evalueze valoarea justă pe baza unei metode alternative de stabilire a prețului, care nu se bazează exclusiv pe prețuri cotate (de exemplu, matrice de tarify). Cu toate acestea, utilizarea unei metode alternative de stabilire a prețului are drept rezultat clasificarea evaluării la valoarea justă pe un nivel inferior în ierarhia valorii juste.
- (b) atunci când un preț cotate pe o piață activă nu reprezintă valoarea justă la data de evaluare. Un astfel de caz poate fi, de exemplu, dacă evenimente semnificative (precum tranzacții pe o piață fără intermediari, tranzacții pe o piață cu intermediari brokeri sau anunțuri) au loc după încheierea pieței, dar înainte de data de evaluare. O entitate trebuie să stabilească și să aplice în mod consecvent o politică de identificare a evenimentelor respective, care ar putea influența evaluările la valoarea justă. Cu toate acestea, dacă un preț cotate este ajustat pe baza unor informații noi, ajustarea are drept rezultat clasificarea evaluării la valoarea justă la un nivel inferior în ierarhia valorii juste.
- (c) atunci când se evaluează valoarea justă a unei datorii sau a unui instrument propriu de capitaluri proprii al unei entități pe baza unui preț cotate al unui element identic tranzacționat drept activ pe o piață activă, iar acel preț trebuie ajustat în funcție de factori specifici elementului sau activului (a se vedea punctul 39). Dacă nu este necesară ajustarea prețului cotate al activului, rezultatul este o evaluare la valoarea justă clasificată la nivelul 1 al ierarhiei valorii juste. Cu toate acestea, ajustarea prețului cotate al activului are drept rezultat clasificarea evaluării la valoarea justă pe un nivel inferior în ierarhia valorii juste.

80 Dacă o entitate deține o poziție într-un singur activ sau datorie (inclusiv o poziție care cuprinde un număr mare de active sau datorii, cum ar fi deținerea unui instrument financiar), iar activul sau datoria este tranzacționat(ă) pe o piață activă, valoarea justă a activului sau datoriei trebuie evaluată la nivelul 1 ca produs al prețului cotate pentru activul sau datoria individual(ă) și al cantității deținute de entitate. Această situație se aplică chiar și dacă volumul de tranzacții zilnic al unei piețe nu este suficient pentru a absorbi cantitatea deținută, iar plasarea unei comenzi de vânzare a poziției într-o singură tranzacție poate influența prețul cotate.

Date de intrare de nivel 2

81 Datele de intrare de nivel 2 sunt acele intrări diferite de prețurile cotate incluse la nivelul 1, care sunt observabile direct sau indirect pentru activ sau datorie.

- 82 Dacă activul sau datoria are un termen (contractual) specificat, o intrare de nivel 2 trebuie să fie observabilă în principal pentru întregul termen al activului sau al datoriei. Datele de intrare de nivel 2 cuprind următoarele:
- (a) prețuri cotate pentru active sau datorii similare pe piețe active.
 - (b) prețuri cotate pentru active sau datorii identice pe piețe care nu sunt active.
 - (c) alte date de intrare decât prețurile cotate observabile pentru activ sau pentru datorie, de exemplu:
 - (i) rate ale dobânzii și curbe ale randamentului observabile la intervale cotate în mod curent;
 - (ii) volatilități implicite; și
 - (iii) marje de credit.
 - (d) *date de intrare coroborate în funcție de piață.*
- 83 Ajustarea datelor de intrare de nivel 2 variază în funcție de factorii specifici activului sau datoriei. Factorii respectivi cuprind următoarele:
- (a) condiția și amplasamentul activului;
 - (b) măsura în care datele de intrare sunt aferente elementelor cu care se compară activul sau datoria (inclusiv factorii descriși la punctul 39); și
 - (c) volumul și nivelul de activitate de pe piețele pe care intrările sunt observate.
- 84 O ajustare a unei intrări de nivel 2 cu un rol semnificativ în întreaga evaluare poate avea drept rezultat o evaluare la valoarea justă clasificată la nivelul 3 în ierarhia valorii juste, în cazul în care ajustarea se bazează pe intrări neobservabile semnificative.
- 85 La punctul B35 se descrie utilizarea intrărilor de nivel 2 pentru active și datorii specifice.

Date de intrare de nivel 3

- 86 Datele de intrare de nivel 3 sunt date neobservabile pentru activ sau datorie.
- 87 Datele de intrare neobservabile trebuie utilizate în evaluarea valorii juste în măsura în care nu sunt disponibile date de intrare observabile, permițând existența unor situații în care activitatea pe o piață pentru activ sau datorie e redusă, poate chiar inexistentă, la data de evaluare. Cu toate acestea, obiectivul evaluării la valoarea justă rămâne același, adică un preț de ieșire la data de evaluare din perspectiva unui participant pe piață care deține activul sau datoria. Prin urmare, datele de intrare neobservabile trebuie să reflecte ipotezele pe care le-ar folosi participanții pe piață la stabilirea prețului unui activ sau al unei datorii, inclusiv ipotezele privind riscul.
- 88 Ipotezele privind riscul includ riscul inerent unei tehnici de evaluare specifice utilizate în evaluarea valorii juste (de exemplu, un model de stabilire a prețului) și riscul inerent datelor de intrare utilizate în tehnica de evaluare. O evaluare care nu cuprinde o ajustare de risc nu va reprezenta o evaluare la valoarea justă dacă participanții pe piață ar include o astfel de ajustare atunci când ar determina valoarea activului sau datoriei. De exemplu, este posibil să fie necesar să se includă o ajustare de risc atunci când există o incertitudine semnificativă a evaluării (de exemplu, atunci când volumul sau nivelul de activitate a suferit o scădere importantă în comparație cu activitatea normală de pe piață privind activul sau datoria, sau active sau datorii similare, iar entitatea a stabilit că prețul tranzacției sau prețul cotelat nu reprezintă valoarea justă, astfel cum este descrisă la punctele B37-B47).
- 89 O entitate trebuie să elaboreze date de intrare neobservabile pe baza celor mai bune informații disponibile în circumstanțele date, care pot cuprinde datele proprii ale entității. În elaborarea datelor neobservabile, o entitate poate porni de la propriile date, dar trebuie să ajusteze datele respective dacă informații de piață disponibile în mod rezonabil ar indica faptul că alți participanți pe piață ar utiliza date diferite sau dacă există un element specific entității care nu este disponibil altor participanți pe piață (de exemplu, o sinergie specifică entității). Nu este necesar ca o entitate să întreprindă eforturi excesive pentru a obține informații privind ipotezele participanților pe piață. Cu toate acestea, o entitate trebuie să țină cont de toate informațiile privind ipotezele participanților pe piață, disponibile în mod rezonabil. Datele de intrare neobservabile create în maniera descrisă mai sus sunt considerate ipoteze ale participanților pe piață și întrunesc obiectivul evaluării la valoarea justă.

90 La punctul B36 se descrie utilizarea intrărilor de nivel 3 pentru active și datorii specifice.

PREZENTAREA DE INFORMAȚII

91 O entitate trebuie să prezinte informații care să permită utilizatorilor situațiilor sale financiare să evalueze următoarele două aspecte:

- (a) **pentru activele și datoriile evaluate la valoarea justă în mod recurent sau nerecurrent în situația poziției financiare după recunoașterea inițială, tehnicile de evaluare și datele de intrare utilizate în efectuarea evaluărilor respective.**
- (b) **pentru evaluări la valoarea justă efectuate în mod recurent pe baza unor date de intrare neobservabile (de nivel 3) semnificative, efectul evaluărilor asupra profitului sau pierderii sau asupra altui rezultat global, pentru perioada respectivă.**

92 Pentru a îndeplini obiectivul de la punctul 91, o entitate trebuie să analizeze toate aspectele următoare:

- (a) nivelul de detaliu necesar pentru a îndeplini cerințele de prezentare de informații;
- (b) gradul de atenție care trebuie acordat fiecărei cerințe;
- (c) gradul de agregare sau de dezagregare a datelor; și
- (d) dacă utilizatorii situațiilor financiare au nevoie de informații suplimentare pentru a evalua informațiile cantitative furnizate.

Dacă informațiile furnizate în conformitate cu prezentul IFRS împreună cu cele prevăzute de alte IFRS-uri nu sunt suficiente pentru a întruni obiectivele de la punctul 91, o entitate trebuie să furnizeze orice informații suplimentare necesare pentru a întruni obiectivele respective.

93 Pentru a îndeplini obiectivele de la punctul 91, o entitate trebuie să furnizeze cel puțin informațiile următoare pentru fiecare clasă de active sau datorii (a se vedea punctul 94 pentru informații privind stabilirea clasei corespunzătoare activelor sau datoriilor) evaluate la valoarea justă (inclusiv evaluările bazate pe valoarea justă care intră sub incidența prezentului IFRS) în situația poziției financiare după recunoașterea inițială:

- (a) pentru evaluările la valoarea justă efectuate în mod recurent și nerecurrent, evaluarea la valoarea justă efectuată la finalul perioadei de raportare, iar pentru evaluările la valoarea justă efectuate în mod nerecurrent, motivele efectuării evaluării. Evaluările recurente la valoarea justă ale activelor sau datoriilor sunt cele prevăzute sau permise de alte IFRS-uri în situația poziției financiare la finalul fiecărei perioade de raportare. Evaluările nerecurente la valoarea justă ale activelor sau datoriilor sunt cele solicitate sau permise de alte IFRS-uri în situația poziției financiare în anumite circumstanțe (de exemplu, o entitate evaluează un activ deținut în vederea vânzării, fără costurile generate de vânzare, în conformitate cu IFRS 5 *Active imobilizate deținute în vederea vânzării și activități întrerupte*, deoarece valoarea justă a activului fără costurile generate de vânzare este mai scăzută decât valoarea sa contabilă).
- (b) pentru evaluările la valoarea justă recurente și nerecurente, nivelul la care sunt clasificate evaluările la valoarea justă în întregime în ierarhia valorii juste (nivelul 1, 2 sau 3).
- (c) pentru activele și datoriile deținute la finalul perioadei de raportare și care sunt evaluate recurent la valoarea justă, valorile oricăror transferuri între nivelul 1 și nivelul 2 în ierarhia valorii juste, motivele acelor transferuri și politica entității de a stabili când se estimează că au avut loc transferurile între niveluri (a se vedea punctul 95). Transferurile către fiecare nivel trebuie să fie prezentate și discutate separat față de transferurile de la fiecare nivel.
- (d) pentru evaluările la valoarea justă recurente și nerecurente clasificate la nivelul 2 și la nivelul 3 în ierarhia valorii juste, o descriere a tehnicii(lor) de evaluare și a datelor de intrare utilizate în evaluarea la valoarea justă. Dacă există o modificare a tehnicii de evaluare (de exemplu, schimbarea abordării bazate pe piață cu abordarea pe bază de venit sau utilizarea unei tehnici de evaluare suplimentare), entitatea trebuie să prezinte modificarea respectivă și motivul(ele) pentru care a efectuat-o. Pentru evaluările la valoarea justă clasificate la nivelul 3 în ierarhia valorii juste, o entitate trebuie să furnizeze informații cantitative privind datele de intrare neobservabile semnificative utilizate în evaluarea la valoarea justă. O entitate nu trebuie să creeze informații cantitative pentru a se conforma prezentei dispoziții de furnizare de informații dacă datele neobservabile cantitative nu sunt elaborate de entitate atunci când evaluează valoarea justă (de exemplu, atunci când o entitate utilizează, fără a le ajusta, prețuri dintr-o tranzacție anterioară sau informații privind stabilirea prețurilor provenite de la terțe părți). Cu toate acestea, atunci când furnizează aceste informații, o entitate nu va omite datele cantitative neobservabile cu un rol important în evaluarea la valoarea justă și care sunt disponibile entității în mod rezonabil.

- (e) pentru evaluări la valoarea justă recurente clasificate la nivelul 3 în ierarhia valorii juste, o reconciliere de la soldurile de deschidere la soldurile de închidere, prezentând separat modificările din perioada respectivă atribuibile următoarelor:
- (i) câștiguri sau pierderi totale pentru perioada respectivă recunoscute în profit sau pierdere și elementul(ele)-rând din profit sau pierdere în care sunt recunoscute acele câștiguri sau pierderi.
 - (ii) câștiguri sau pierderi totale pentru perioada respectivă recunoscute în alte elemente ale rezultatului global și elementul(ele)-rând din alte elemente ale rezultatului global în care sunt recunoscute acele câștiguri sau pierderi.
 - (iii) achiziții, vânzări, emisiuni sau decontări (fiecare din tipurile respective de modificări fiind prezentate separat).
 - (iv) valorile oricăror transferuri la sau de la nivelul 3 în ierarhia valorii juste, motivele acelor transferuri și politica entității de a stabili când se estimează că au avut loc transferurile între niveluri (a se vedea punctul 95). Transferurile către nivelul 3 trebuie prezentate și discutate separat față de transferurile de la nivelul 3.
- (f) pentru evaluările la valoarea justă recurente clasificate la nivelul 3 în ierarhia valorii juste, valoarea câștigurilor sau a pierderilor totale pentru perioada de la litera (e) punctul (i) incluse în profit sau pierdere, care sunt atribuibile modificării în câștiguri sau pierderi nerealizate aferente activelor și datoriilor respective deținute la finalul perioadei de raportare și elementul(ele)-rând din profit sau pierdere în care sunt recunoscute acele câștiguri sau pierderi nerealizate.
- (g) pentru evaluările la valoarea justă recurente și nerecurente clasificate la nivelul 3 în ierarhia valorii juste, o descriere a procesului de evaluare utilizat de entitate (inclusiv, de exemplu, modul în care o entitate își alege politicile și procedurile de evaluare și analizează modificările evaluărilor la valoarea justă de la o perioadă la alta).
- (h) pentru evaluările la valoarea justă recurente clasificate la nivelul 3 în ierarhia valorii juste:
- (i) pentru toate evaluările de acest fel, o descriere narativă a sensibilității evaluării la valoarea justă la modificarea datelor neobservabile, dacă modificarea valorii datelor respective ar avea drept rezultat o evaluare la valoarea justă mult mai ridicată sau mai scăzută. Dacă există interdependențe între datele de intrare respective și alte date neobservabile utilizate în evaluarea valorii juste, o entitate trebuie să furnizeze o descriere a interdependențelor respective și cum pot acestea să majoreze sau să diminueze efectul modificării datelor neobservabile asupra evaluării la valoarea justă. Pentru a îndeplini această dispoziție de furnizare de informații, descrierea narativă privind sensibilitatea la modificarea datelor de intrare neobservabile trebuie să includă minimum datele de intrare neobservabile prezentate pentru conformitatea cu punctul (d).
 - (ii) pentru active financiare și datorii financiare, dacă modificarea uneia sau mai multor date de intrare neobservabile pentru a reflecta o ipoteză alternativă posibilă în mod rezonabil ar modifica semnificativ valoarea justă, o entitate trebuie să prezinte acest fapt și efectele acelor modificări. Entitatea trebuie să prezinte modul de calcul al efectului unei modificări menite să reflecte o ipoteză alternativă posibilă în mod rezonabil. În acest sens, importanța trebuie estimată ținând cont de profit sau pierdere și de activele sau datoriile totale sau, atunci când modificările valorii juste sunt recunoscute în alte elemente ale rezultatului global, ținând cont de capitalurile proprii totale.
 - (i) pentru evaluările la valoarea justă recurente și nerecurente, dacă cea mai intensă și cea mai bună utilizare a activului nefinanciar este diferită de utilizarea actuală, o entitate trebuie să prezinte acest fapt și să explice de ce activul nefinanciar este utilizat în altă manieră decât cea mai intensă și cea mai bună utilizare a sa.

94 O entitate trebuie să stabilească categoriile de active și de datorii corespunzătoare, pe baza următoarelor:

- (a) natura, caracteristicile și riscurile activului sau datoriei; și
- (b) nivelul la care este clasificată evaluarea la valoarea justă în ierarhia valorii juste.

Este posibil să fie nevoie de un număr mai mare de categorii pentru evaluările la valoarea justă clasificate la nivelul 3 în ierarhia valorii juste, deoarece evaluările respective au un nivel mai mare de incertitudine și subiectivitate. Sunt necesare raționamente profesionale pentru stabilirea categoriilor corespunzătoare ale activelor și ale datoriilor pentru care trebuie prezentate informații cu privire la evaluarea la valoarea justă. O categorie de active și de datorii va necesita deseori o dezagregare mai amplă decât elementele-rând din situația poziției financiare. Cu toate acestea o entitate trebuie să furnizeze informații suficiente pentru a permite reconcilierea elementelor-rând din situația poziției financiare. Dacă un alt IFRS prevede o categorie pentru un activ sau o datorie, o entitate poate să utilizeze categoria respectivă pentru a furniza informațiile prevăzute de prezentul IFRS, dacă categoria respectivă îndeplinește dispozițiile de la acest punct.

- 95 O entitate trebuie să prezinte și să urmărească în mod consecvent politica proprie de stabilire a momentului în care se estimează ca au avut loc transferuri între nivelurile ierarhiei valorii juste, în conformitate cu punctul 93 litera (c) și litera (e) punctul (iv). Politica privind momentul recunoscut al transferurilor trebuie să fie aceeași pentru transferurile către niveluri cu aceeași pentru transferurile de la niveluri. Exemple de politici de stabilire a momentului transferurilor cuprind următoarele:
- (a) data evenimentului sau a modificării circumstanțelor care au determinat transferul.
 - (b) începutul perioadei de raportare.
 - (c) finalul perioadei de raportare.
- 96 Dacă o entitate ia o decizie contabilă să utilizeze excepția de la punctul 48, aceasta trebuie să prezinte acest fapt.
- 97 Pentru fiecare categorie de active sau de datorii care nu sunt evaluate la valoarea justă în situația poziției financiare, dar a căror valoare justă este prezentată, o entitate trebuie să furnizeze informațiile solicitate la punctul 93 literele (b), (d) și (i). Cu toate acestea, o entitate nu este obligată să furnizeze informații cantitative privind datele de intrare neobservabile semnificative utilizate în evaluările la valoarea justă clasificate la nivelul 3 în ierarhia valorii juste solicitate la punctul 93 litera (d). O entitate nu are obligația să furnizeze celelalte informații prevăzute de prezentul IFRS pentru astfel de active și datorii.
- 98 Pentru o datorie evaluată la valoarea justă și emisă cu o ameliorare a condițiilor de credit inseparabilă a unei terțe părți, un emitent trebuie să prezinte existența acelei ameliorări a condițiilor de credit și dacă această ameliorare se reflectă în evaluarea la valoarea justă a datoriei.
- 99 O entitate trebuie să furnizeze informațiile cantitative prevăzute de prezentul IFRS în format tabelar, cu excepția cazului în care un alt format este mai adecvat.

Anexa A

Termeni definiți

Prezenta anexă este parte integrantă din IFRS.

piață activă	O piață pe care tranzacțiile cu activul sau datoria în cauză au loc la un volum și cu o frecvență suficiente pentru a oferi informații de preț în mod constant.
modelul costului	O tehnică de evaluare care reflectă valoarea care ar fi necesară în acel moment pentru a înlocui capacitatea de serviciu a activului (denumită deseori costul curent de înlocuire).
preț de intrare	Prețul plătit pentru dobândirea unui activ sau încasat pentru preluarea unei datorii într-o tranzacție de schimb.
preț de ieșire	Prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii.
flux de trezorerie preconizat	Media ponderată a probabilității (adică valoarea medie a distribuției) fluxurilor de trezorerie viitoare posibile.
valoare justă	Prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii într-o tranzacție normală între participanți pe piață, la data evaluării.
cea mai intensă și cea mai bună utilizare	Utilizarea de către participanții pe piață a unui activ nefinanciar care ar maximiza valoarea activului sau grupului de active și datorii (de exemplu, o întreprindere) în cadrul căruia se va utiliza activul.
abordarea pe bază de venit	Tehnici de evaluare care transformă valorile viitoare (de exemplu, fluxuri de trezorerie sau venituri și cheltuieli) într-o singură valoare actuală (adică actualizată). Evaluarea la valoarea justă se efectuează pe baza valorilor indicate de estimările actuale ale pieței privind acele valori viitoare.

date de intrare	<p>Ipotezele pe care le-ar utiliza participanții pe piață atunci când stabilesc prețul unui activ sau al unei datorii, inclusiv ipotezele privind riscurile, precum:</p> <p>(a) riscul inerent unei tehnici de evaluare specifice utilizate în evaluarea valorii juste (de exemplu, un model de stabilire a prețului); și</p> <p>(b) riscul inerent datelor de intrare utilizate în tehnica de evaluare.</p> <p>Datele de intrare pot fi observabile sau neobservabile.</p>
Date de intrare de nivel 1	Prețuri cotate (neajustate) pe piețe active pentru active sau datorii identice, la care entitatea are acces la data de evaluare.
Date de intrare de nivel 2	Datele de intrare diferite de prețurile cotate incluse la nivelul 1, observabile direct sau indirect pentru activ sau datorie.
Date de intrare de nivel 3	Date neobservabile pentru activ sau datorie.
abordarea bazată pe piață	O tehnică de evaluare care utilizează prețurile și alte date relevante generate de tranzacțiile pieței, care implică active, datorii sau un grup de active și datorii identice sau comparabile, cum ar fi o întreprindere.
date de intrare confirmate în funcție de piață	Date de intrare care sunt generate în principal sau confirmate de datele unei piețe observabile, prin corelare sau prin alte mijloace.
participanți pe piață	<p>Cumpărători sau vânzători de active sau datorii pe piața principală (sau cea mai avantajoasă) care au toate caracteristicile următoare:</p> <p>(a) Sunt independenți unii de ceilalți, adică nu sunt părți afiliate astfel cum sunt definite în IAS 24, deși se poate utiliza prețul unei tranzacții între părți afiliate ca intrare pentru o evaluare la valoarea justă, dacă entitatea are dovezi că tranzacția a fost încheiată în condiții de piață.</p> <p>(b) Sunt în cunoștință de cauză și au cunoștințe rezonabile privind activul sau datoria și tranzacția utilizând toate informațiile disponibile, inclusiv informații ce pot fi obținute prin diligențe normale și regulate.</p> <p>(c) Au capacitatea de a încheia o tranzacție pentru activ sau datorie.</p> <p>(d) Sunt dispuși să încheie o tranzacție pentru activ sau datorie, adică sunt motivați dar nu sunt forțați sau obligați în alt mod să procedeze astfel.</p>
pieța cea mai avantajoasă	Piața pe care se maximizează valoarea care ar fi obținută pentru vânzarea activului sau s-ar reduce la minim valoarea plătită pentru transferul datoriei, după ce s-au luat în calcul costurile tranzacției și costurile de transport.
riscul de neîndeplinire a obligațiilor	Riscul ca o entitate să nu își onoreze o obligație. Riscul de neîndeplinire a obligațiilor cuprinde, dar este posibil să nu se limiteze la, riscul de credit al entității.
date de intrare observabile	Date de intrare elaborate pe baza datelor de pe piață, cum ar fi informații publice privind evenimente sau tranzacții curente și care reflectă ipotezele pe care le-ar utiliza participanții pe piață atunci când stabilesc valoarea activului sau a datoriei.

tranzacție normală	O tranzacție care presupune expunerea la piață pe o perioadă anterioară datei de evaluare, pentru a permite desfășurarea activităților de marketing normale și regulate pentru tranzacții care implică astfel de active și datorii; nu este o tranzacție forțată (de exemplu, o lichidare forțată sau o vânzare forțată).
pieță principală	Piața cu cel mai mare volum și nivel de activitate pentru activ sau datorie.
primă de risc	Compensații solicitate de participanții pe piață refractari la asumarea riscurilor pentru a suporta incertitudinea implicită a fluxurilor de trezorerie ale unui activ sau ale unei datorii. Denumită și „ajustare de risc“.
costurile tranzacției	Costuri generate de vânzarea unui activ sau de transferul unei datorii pe piața principală (sau cea mai avantajoasă) pentru activul sau datoria atribuibil(ă) direct cedării activului sau transferului datoriei care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: (a) Rezultă direct și sunt esențiale pentru tranzacție. (b) Nu ar fi fost suportate de entitate dacă nu se decidea vânzarea activului sau transferul datoriei (similar costurilor generate de vânzare, astfel cum sunt definite în IFRS 5)
costuri de transport	Costurile ce ar fi suportate pentru transportul unui activ de la amplasamentul actual la piața principală (sau cea mai avantajoasă).
unitate de cont	Nivelul la care este agregat(ă) sau dezagregat(ă) un activ sau o datorie pentru a fi recunoscut(ă) conform prezentului IFRS.
date de intrare neobservabile	Date de intrare pentru care nu sunt disponibile date de pe piață și care sunt elaborate pe baza celor mai bune informații disponibile privind ipotezele pe care le-ar utiliza participanții pe piață atunci când stabilesc valoarea activului sau a datoriei.

Anexa B

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă este parte integrantă din IFRS. Descrie modul de aplicare a punctelor 1-99 și are aceeași putere de impunere ca și celelalte secțiuni ale IFRS-ului.

B1 Raționamentele aplicate în diferite situații de evaluare pot fi distincte. În prezenta anexă se descriu raționamentele care ar putea fi aplicabile atunci când o entitate evaluează valoarea justă în diferite situații de evaluare.

ABORDAREA EVALUĂRII LA VALOAREA JUSTĂ

B2 Obiectivul unei evaluări la valoarea justă este de a estima prețul la care ar avea loc o tranzacție normală de vânzare a unui activ sau de transfer al unei datorii între participanții pe piață, la data evaluării, în condiții de piață actuale. Pentru o evaluare la valoarea justă este necesar ca o entitate să stabilească cumulativ următoarele:

- (a) activul sau datoria care face obiectul evaluării (corespunzător unității de cont).
- (b) pentru un activ nefinanciar, premisa de evaluare adecvată (corespunzătoare celei mai intense și celei mai bune utilizări).
- (c) piața principală (sau cea mai avantajoasă) pentru activ sau pentru datorie.
- (d) tehnica(ile) de evaluare adecvată, ținând cont de datele disponibile pentru elaborarea datelor de intrare care reprezintă ipotezele pe care le-ar folosi participanții pe piață pentru a stabili valoarea activului sau datoriei și nivelul de clasificare a datelor de intrare în ierarhia valorii juste.

PREMISA DE EVALUARE PENTRU ACTIVELE NEFINANCIARE (PUNCTELE 31-33)

B3 Atunci când se evaluează valoarea justă a unui activ nefinanciar utilizat ca grup în combinație cu alte active (astfel cum a fost instalat sau configurat pentru utilizare) sau în combinație cu alte active sau datorii (de exemplu, o întreprindere), efectul premisei de evaluare depinde de circumstanțe. De exemplu:

- (a) valoarea justă a activului poate fi aceeași fie că este utilizat de sine stătător, fie în combinație cu alte active sau cu alte active și datorii. Un astfel de caz poate fi dacă activul este o întreprindere pe care participanții pe piață o vor menține în funcționare. În acel caz, tranzacția va implica evaluarea întreprinderii în totalitate. Utilizarea activelor ca grup într-o întreprindere cu activitate neîntreruptă ar genera sinergii disponibile participanților pe piață (adică sinergii accesibile participanților pe piață care, prin urmare, ar trebui să afecteze valoarea justă a activului individual sau în combinație cu alte active sau cu alte active și datorii).
- (b) utilizarea unui activ în combinație cu alte active sau cu alte active și datorii se poate integra în evaluarea la valoarea justă prin ajustarea valorii activului utilizat de sine stătător. Un astfel de caz poate fi dacă activul este un utilaj, iar evaluarea la valoarea justă se efectuează pe baza unui preț observat la un utilaj asemănător (care nu este instalat sau configurat pentru utilizare), ajustat în ceea ce privește costurile de transport și de instalare, astfel încât evaluarea la valoarea justă reflectă condiția și amplasamentul actuale ale utilajului (instalat sau configurat pentru utilizare).
- (c) utilizarea unui activ în combinație cu alte active sau cu alte active și datorii se poate integra în evaluarea la valoarea justă prin ipotezele unui participant pe piață utilizate pentru a evalua valoarea justă a activului. De exemplu, dacă activul este un stoc unic de producție în curs de execuție, iar participanții pe piață ar converti stocul în produse finite, valoarea justă a stocului va presupune că participanții pe piață au achiziționat sau ar achiziționa orice instalație specializată pentru a transforma stocul în produse finite.
- (d) utilizarea unui activ în combinație cu alte active sau cu alte active și datorii se poate integra în tehnica de evaluare utilizată pentru a evalua valoarea justă a activului. Un astfel de caz poate fi atunci când se utilizează metoda câștigurilor în plus pe mai multe perioade pentru a evalua valoarea justă a unei imobilizări necorporale, pentru că acea tehnică de evaluare ține cont în mod special de aportul oricăror active complementare și a datoriilor asociate în grupul în care se utilizează imobilizările necorporale.
- (e) în situații mai limitate, când o entitate utilizează un activ dintr-un grup de active, entitatea poate evalua activul la o valoare care estimează valoarea sa justă atunci când alocă valoarea justă a grupului de active la activele individuale care formează grupul. Un astfel de caz poate fi dacă procesul de evaluare implică o proprietate imobiliară, iar valoarea justă a proprietății îmbunătățite (adică un grup de active) este alocată activelor sale componente (precum terenul sau îmbunătățirile).

VALOAREA JUSTĂ LA RECUNOAȘTEREA ÎNIȚIALĂ (PUNCTELE 57-60)

B4 Atunci când stabilește dacă valoarea justă la recunoașterea inițială este egală cu prețul tranzacției, o entitate trebuie să țină cont de factorii specifici tranzacției și activului sau datoriei. De exemplu, este posibil ca prețul tranzacției să nu reprezinte valoarea justă a unui activ sau a unei datorii la recunoașterea inițială, dacă există vreuna dintre următoarele condiții:

- (a) Tranzacția se desfășoară între părți afiliate, deși se poate utiliza prețul unei tranzacții între părți afiliate ca intrare pentru o evaluare la valoarea justă, dacă entitatea are dovezi că tranzacția a fost încheiată în condiții de piață.
- (b) Tranzacția are loc sub constrângere sau vânzătorul este obligat să accepte prețul în tranzacție. De exemplu, un astfel de caz poate fi dacă vânzătorul are dificultăți financiare.
- (c) Unitatea de cont reprezentată de prețul tranzacției este diferită de unitatea de cont a activului sau datoriei evaluat(ă) la valoarea justă. De exemplu, un astfel de caz poate fi dacă activul sau datoria evaluat(ă) la valoarea justă reprezintă doar unul dintre elementele tranzacției (de exemplu, într-o combinație de întreprinderi), iar tranzacția cuprinde drepturi și privilegii nedeclarate care sunt evaluate separat în conformitate cu alt IFRS sau prețul tranzacției include costurile tranzacției.
- (d) Piața pe care are loc tranzacția este diferită de piața principală (sau piața cea mai avantajoasă). De exemplu, piețele respective pot fi diferite dacă entitatea este un dealer care încheie o tranzacție cu un client de pe piața de vânzare cu amănuntul, dar piața principală (sau cea mai avantajoasă) pentru tranzacția realizabilă este cu alți dealeri de pe piața de dealeri.

TEHNICI DE EVALUARE (PUNCTELE 61-66)

Abordarea bazată pe piață

- B5 Abordarea bazată pe piață utilizează prețurile și alte date relevante generate de tranzacțiile pieței, care implică active, datorii sau un grup de active și datorii identice sau comparabile (adică, similare), cum ar fi o întreprindere.
- B6 De exemplu, tehnicile de evaluare corespunzătoare abordării bazate pe piață utilizează deseori multipli de piață derivați dintr-un set de valori comparabile. Multiplii pot fi în intervale cu un multiplu diferit pentru fiecare valoare comparabilă. Alegerea multiplului corespunzător din interval necesită raționamente, analizarea factorilor calitativi și cantitativi specifici evaluării.
- B7 Tehnicile de evaluare corespunzătoare abordării pe bază de piață includ matricea de stabilire a prețurilor. Matricea de stabilire a prețurilor este o tehnică matematică utilizată în principal pentru evaluarea unor tipuri de instrumente financiare, precum titlurile de creanță, fără a se baza exclusiv pe prețuri cotate pentru titluri specifice, ci mai degrabă pe relația titlurilor cu alte titluri de referință cotate.

Modelul costului

- B8 Modelul costului reflectă valoarea care ar fi necesară în acel moment pentru a înlocui capacitatea de serviciu a activului (denumită deseori costul actual de înlocuire).
- B9 Din perspectiva unui participant pe piață vânzător, prețul ce ar fi obținut pentru activ se bazează pe costurile suportate de un participant pe piață cumpărător pentru a achiziționa sau construi un activ înlocuitor cu utilitate comparabilă, ajustat pentru uzură morală. Aceasta se datorează faptului că un participant pe piață cumpărător nu va plăti pentru un activ mai mult decât valoarea necesară pentru a înlocui capacitatea de serviciu a activului respectiv. Uzura morală presupune deteriorarea fizică, uzura funcțională (tehnologică) și uzura economică (externă) și este mai vastă decât amortizarea în scopul raportării financiare (o alocare a costului istoric) sau al impozitării (pe baza unei durate de funcționare specificată) În multe cazuri, pentru a evalua valoarea justă a activelor corporale utilizate în combinație cu alte active sau cu alte active și datorii, se folosește metoda costului curent de înlocuire.

Abordarea pe bază de venit

- B10 Abordarea pe bază de venit transformă valorile viitoare (de exemplu, fluxuri de trezorerie sau venituri și cheltuieli) într-o singură valoare actuală (adică actualizată). Când se utilizează abordarea pe bază de venit, evaluarea valorii juste reflectă estimările actuale ale pieței privind acele valori viitoare.
- B11 Aceste tehnici de evaluare cuprind, de exemplu, următoarele:
- (a) tehnicile valorii actualizate (a se vedea punctele B12-B30);
 - (b) modele de evaluare a opțiunii, cum ar fi formula Black-Scholes-Merton sau un model binomial (adică, modelul raster - lattice model), care includ tehnici de obținere a valorii actualizate și reflectă atât valoarea timp, cât și valoarea intrinsecă a unei opțiuni; și
 - (c) metoda veniturilor în plus pe mai multe perioade, utilizată pentru evaluarea valorii juste a unor imobilizări necorporale.

Tehnicile valorii actualizate

- B12 La punctele B13-B30 se descrie utilizarea tehnicilor valorii actualizate pentru evaluarea valorii juste. Punctele respective sunt axate pe o tehnică de ajustare a ratei de actualizare și pe o tehnică a *fluxurilor de trezorerie preconizate* (valoarea actualizată preconizată). Punctele respective nu prevăd utilizarea unei singure tehnici specifice a valorii actualizate, nici nu limitează utilizarea tehnicilor valorii actualizate în evaluarea valorii juste la tehnicile dezbătute. Tehnicile valorii actualizate utilizate pentru evaluarea valorii juste vor depinde de date și circumstanțe specifice activului sau datoriei evaluate (de exemplu, dacă pot fi observate pe piață prețuri comparabile ale activelor sau datorilor) și de existența unor date suficiente.

Componentele unei evaluări a valorii actualizate

- B13 Valoarea actualizată (adică o aplicare a abordării pe bază de venituri) este un instrument utilizat pentru a face legătura între valori viitoare (de exemplu, fluxuri de trezorerie sau valori) și o valoare actuală, pe baza unei rate de actualizare. O evaluare la valoarea justă a unui activ sau a unei datorii prin tehnica valorii actualizate include toate elementele următoare, din perspectiva participanților pe piață, la data de evaluare:
- (a) o estimare a fluxurilor de trezorerie viitoare pentru activul sau datoria evaluat(ă).

- (b) preconizarea posibilelor variații ale valorii și a plasării în timp a fluxurilor de trezorerie, reprezentând incertitudinea inerentă fluxurilor de trezorerie.
- (c) valoarea-timp a banilor, reprezentată prin rata la activele monetare fără risc cu date sau durate de scadență care coincid cu perioadele acoperite de fluxurile de trezorerie, pentru care nu există incertitudini cu privire la plasarea în timp, nici risc de neplată al deținătorului (adică o rată a dobânzii fără riscuri).
- (d) prețul suportării incertitudinii inerente fluxului de trezorerie (adică o primă de risc).
- (e) alți factori de care ar ține cont participanții pe piață în astfel de circumstanțe.
- (f) pentru o datorie, riscul de neîndeplinire a obligațiilor aferent datoriei, inclusiv riscul de credit al entității (adică al debitorului).

Principii generale

B14 Tehnicile valorii actualizate includ în mod diferit elementele de la punctul B13. Cu toate acestea, toate principiile generale următoare stau la baza aplicării oricărei tehnici a valorii actualizate utilizată în evaluarea valorii juste:

- (a) Fluxurile de trezorerie și ratele de actualizare trebuie să reflecte ipotezele pe care le-ar utiliza participanții pe piață atunci când ar stabili valoarea activului sau a datoriei.
- (b) Fluxurile de trezorerie și ratele de actualizare trebuie să țină cont de factorii atribuibili activului sau datoriei evaluat(e).
- (c) Pentru a evita dubla contabilizare sau omiterea efectelor indicatorilor de risc, ratele de actualizare trebuie să reflecte ipoteze corespunzătoare celor inerente fluxurilor de trezorerie. De exemplu, o rată de actualizare care reflectă incertitudinile preconizărilor privind evenimentele de neplată viitoare este adecvată dacă se utilizează fluxuri de trezorerie contractuale asociate unui împrumut (adică o tehnică de ajustare a ratei de actualizare). Nu trebuie utilizată aceeași rată de actualizare dacă se utilizează fluxuri de trezorerie preconizate (adică ponderate cu probabilitățile) (altfel spus tehnica valorii actualizate preconizate), deoarece fluxurile de trezorerie preconizate reflectă ipoteze privind incertitudinea unor evenimente de neplată viitoare; în schimb, trebuie să se utilizeze o rată de actualizare proporțională cu riscul inerent al fluxurilor de trezorerie preconizate.
- (d) Ipotezele privind fluxurile de trezorerie și ratele de actualizare ar trebuie să fie consecvente pe plan intern. De exemplu, fluxurile de trezorerie nominale, care includ efectul inflației, trebuie actualizate la o rată care include efectul inflației. Rata dobânzii nominale fără risc include efectul inflației. Fluxurile de trezorerie reale, care nu includ efectul inflației, trebuie actualizate la o rată care nu include efectul inflației. În mod similar, fluxurile de trezorerie după impozitare trebuie actualizate la o rată de actualizare după impozitare. Fluxurile de trezorerie anterioare impozitării trebuie actualizate la o rată corespunzătoare acelor fluxuri de trezorerie.
- (e) Ratele de actualizare trebuie să corespundă factorilor economici de bază ai monedei în care sunt exprimate fluxurile de trezorerie.

Risc și incertitudine

B15 O evaluare la valoarea justă pe baza tehnicilor valorii actualizate se efectuează în condiții de incertitudine deoarece fluxurile de trezorerie utilizate sunt mai degrabă estimări decât valori cunoscute. În multe cazuri, atât valoarea cât și plasarea în timp a fluxurilor de trezorerie sunt incerte. Chiar și valorile fixe stabilite contractual, precum plățile la un împrumut, sunt incerte dacă există un risc de neîndeplinire a obligațiilor.

B16 În general, participanții pe piață solicită compensații (adică prime de risc) pentru a suporta incertitudinea implicită a fluxurilor de trezorerie ale unui activ sau ale unei datorii. O evaluare la valoarea justă trebuie să includă o primă de risc care să reflecte valoarea pe care ar solicita-o participanții pe piață drept compensații pentru incertitudinea implicită a fluxurilor de trezorerie. Altfel, evaluarea nu ar reprezenta fidel valoarea justă. În unele cazuri poate fi dificil să se calculeze prima de risc adecvată. Cu toate acestea, numai gradul de dificultate nu este suficient pentru a nu include o primă de risc.

B17 Tehnicile valorii actualizate sunt diferite prin modul în care efectuează ajustări de risc și prin tipurile de fluxuri de trezorerie pe care le utilizează. De exemplu:

- (a) Tehnica de ajustare a ratei de actualizare (a se vedea punctele B18-B22) utilizează o rată de actualizare ajustată la risc și fluxuri de trezorerie contractuale, promise sau foarte probabile.

- (b) Metoda 1 a tehnicii valorii actualizate preconizate (a se vedea punctul B25) utilizează fluxuri de trezorerie preconizate ajustate la risc și o rată fără risc.
- (c) Metoda 2 a tehnicii valorii actualizate preconizate (a se vedea punctul B26) utilizează fluxuri de trezorerie preconizate care nu sunt ajustate la risc și o rată de actualizare ajustată pentru a include prima de risc solicitată de participanții pe piață. Această rată este diferită față de cea utilizată în tehnica ajustării ratei de actualizare.

Tehnica ajustării ratei de actualizare

- B18 Tehnica ajustării ratei de actualizare utilizează un singur set de fluxuri de trezorerie din intervalul de valori preconizate disponibile, fie fluxuri de trezorerie contractuale, fie promise (cum ar fi în cazul unei obligațiuni), fie foarte probabile. În toate cazurile, fluxurile de trezorerie respective depind de evenimente specifice (de exemplu, fluxurile de trezorerie contractuale sau promise ale unei obligațiuni depind de debitor să își respecte obligațiile). Rata de actualizare utilizată în tehnica ajustării ratei de actualizare este derivată pe baza ratelor de rentabilitate observate la active sau datorii comparabile tranzacționate pe piață. În consecință, fluxurile de trezorerie contractuale, promise sau foarte probabile sunt actualizate la o rată a pieței observată sau estimată pentru astfel de fluxuri de trezorerie condiționale (adică rata de rentabilitate a pieței).
- B19 Tehnica ajustării ratei de actualizare necesită o analiză a datelor pieței pentru active sau datorii comparabile. Comparabilitatea se stabilește pe baza analizării naturii fluxurilor de trezorerie (de exemplu, dacă fluxurile de trezorerie sunt contractuale sau necontractuale și dacă este probabil să reacționeze similar la modificările condițiilor economice), precum și a altor factori (de exemplu, bonitatea, garanții reale, durata, clauze restrictive și lichiditate). Alternativ, dacă un(o) singur(ă) activ sau datorie comparabil(ă) nu reflectă corect riscul inherent fluxurilor de trezorerie ale activului sau datoriei evaluate, poate fi posibil să se extragă o rată de actualizare pe baza datelor de la mai multe active sau datorii comparabile împreună cu curba randamentului fără risc (adică utilizând o abordare „construită“-build-up).
- B20 Pentru a ilustra o abordare construită, se va presupune că Activul A este un drept contractual de încasare a 800 u.m. ⁽¹⁾ într-un an (adică nu există incertitudini privind plasarea în timp). Există o piață stabilă pentru active comparabile și informații despre active, inclusiv informații despre prețuri. În ceea ce privește activele comparabile respective:
- (a) Activul B este un drept contractual de încasare a 1 200 u.m. într-un an și are un preț de piață de 1 083 u.m. Prin urmare, rata de rentabilitate anuală implicată (adică o rată a rentabilității pieței pe un an) este de 10,8 % $[(1\ 200\ \text{u.m.}/1\ 083\ \text{u.m.}) - 1]$.
- (b) Activul C este un drept contractual de încasare a 700 u.m. în doi ani și are un preț de piață de 566 u.m. Prin urmare, rata de rentabilitate anuală implicată (adică o rată a rentabilității pieței pe doi ani) este de 11,2 % $[(700\ \text{u.m.}/566\ \text{u.m.})^{0,5} - 1]$.
- (c) Toate cele trei active sunt comparabile în ceea ce privește riscul (adică dispersia plăților posibile și a creditului).
- B21 Pe baza plasării în timp a plăților contractuale ce trebuie încasate de la Activul A în comparație cu plasarea în timp a Activului B și a Activului C (adică un an pentru Activul B comparabil cu doi ani pentru Activul C) se consideră că Activul B este mai comparabil cu Activul A. Pe baza plăților contractuale ce trebuie încasate pentru Activul A (800u.m.) și a ratei pieței la un an, derivată de la Activul B (10,8 %), valoarea justă a Activului A este de 722u.m. $(800\ \text{u.m.}/1,108)$. Alternativ, în lipsa unor informații de piață disponibile pentru Activul B, rata de piață la un an poate fi dedusă de la Activul C pe baza abordării construite. În acel caz, rata de piață de doi ani indicată de Activul C (11,2 %) va fi ajustată la o rată de piață de un an utilizând structura termenelor curbei randamentului fără riscuri. Este posibil să fie necesare informații și analize suplimentare pentru a stabili dacă primele de risc pentru activele pe un an și pe doi ani sunt aceleași. Dacă se stabilește că primele de risc pentru activele pe un an și pe doi ani nu sunt aceleași, rata de rentabilitate pe doi ani a pieței va fi ajustată din nou pentru a reflecta acel efect.
- B22 Atunci când tehnica ajustării ratei de actualizare se aplică pentru încasări sau plăți fixe, ajustarea pentru riscul inherent fluxurilor de trezorerie ale activului sau datoriei evaluat(ă) este inclusă în rata de actualizare. Uneori, când se aplică tehnica ajustării ratei de actualizare la fluxurile de trezorerie care nu sunt încasări sau plăți fixe, este posibil să fie necesară o ajustare a fluxurilor de trezorerie pentru a obține un grad de comparabilitate cu activul sau datoria observate, din care se deduce rata de actualizare.

⁽¹⁾ În prezentul IFRS, valorile monetare sunt exprimate în „Unități monetare (u.m.)“.

Tehnica valorii actualizate preconizate

- B23 Tehnica valorii actualizate preconizate utilizează ca punct de pornire un set de fluxuri de trezorerie care reprezintă media ponderată cu probabilitățile a tuturor fluxurilor de trezorerie viitoare (adică fluxurile de trezorerie preconizate). Estimarea care rezultă este identică cu valoarea preconizată, care, în termeni statistici, reprezintă media ponderată a valorilor posibile ale unei variabile aleatorii discrete, cu probabilitățile respective drept ponderi. Deoarece toate fluxurile de trezorerie sunt ponderate cu probabilitățile, fluxurile de trezorerie preconizate rezultate nu depind de un anumit eveniment (spre deosebire de fluxurile de trezorerie utilizate în tehnica ajustării ratei de actualizare).
- B24 Atunci când iau o decizie de investiție, participanții pe piață refractari la asumarea riscurilor ar lua în calcul riscul ca fluxurile de trezorerie curente să fie diferite de fluxurile de trezorerie preconizate. Teoria portofoliului distinge două tipuri de risc:
- (a) riscul nesistematic (diversificabil), un risc specific unui anumit activ sau unei anumite datorii.
- (b) riscul sistematic (nediversificabil), care este riscul obișnuit împărțit între un activ sau o datorie și alte elemente dintr-un portofoliu diversificat.
- Teoria portofoliului susține că într-o stare de echilibru a pieței participanții pe piață vor primi compensații doar pentru suportarea riscului sistematic inerent fluxurilor de trezorerie. (Pe piețele care nu sunt eficiente sau în dezechilibru, pot fi disponibile alte forme de compensare sau de randament).
- B25 Metoda 1 a tehnicii valorii actualizate preconizate ajustează fluxurile de trezorerie preconizate ale unui activ la riscul sistematic (adică de piață) prin scăderea unei prime de risc în numerar (adică fluxuri de trezorerie preconizate ajustate la risc). Aceste fluxuri de trezorerie preconizate ajustate la risc reprezintă un flux de trezorerie cu o certitudine echivalentă, actualizat la o rată a dobânzii fără risc. Un flux de trezorerie cu o certitudine echivalentă se referă la un flux de trezorerie preconizat (astfel cum este definit), ajustat la risc astfel încât un participant pe piață nu va avea preferințe față de un flux de trezorerie cert comparativ cu un flux de trezorerie preconizat. De exemplu, dacă un participant pe piață ar fi dispus să schimbe un flux de trezorerie preconizat de 1 200 u.m. cu un flux de trezorerie cert de 1 000 u.m., valoarea de 1 000 u.m. reprezintă o certitudine echivalentă cu cea a valorii de 1 200 u.m. (adică 200 u.m. ar reprezenta prima de risc în numerar). În acest caz, participantul pe piață nu manifestă preferințe în ceea ce privește activul deținut.
- B26 În opoziție, metoda 2 a tehnicii valorii actualizate preconizate face ajustarea la riscul sistematic (adică de piață) aplicând prima de risc la rata dobânzii fără risc. În consecință, fluxurile de trezorerie preconizate sunt actualizate la o rată care corespunde unei rate preconizate asociate fluxurilor de trezorerie ponderate cu probabilitățile (adică o rată de rentabilitate preconizată). Pentru a estima rata de rentabilitate preconizată pot fi utilizate modelele de determinare a valorilor activelor cu risc, precum modelul de determinare a valorii activelor de capital. Deoarece rata de actualizare utilizată în tehnica ajustării ratei de actualizare este o rată de rentabilitate aferentă fluxurilor de trezorerie condiționale, este probabil ca aceasta să fie mai ridicată decât cea utilizată în metoda 2 a tehnicii valorii actualizate preconizate, care este o rată de rentabilitate preconizată aferentă fluxurilor de trezorerie preconizate sau ponderate cu probabilitățile.
- B27 Pentru a ilustra metodele 1 și 2 se va presupune că un activ are fluxuri de trezorerie preconizate de 780 u.m. într-un an, determinate pe baza fluxurilor de trezorerie posibile și a probabilităților ilustrate mai jos. Rata dobânzii fără risc aplicabilă fluxurilor de trezorerie pe o perioadă de un an este de 5 %, iar prima de risc sistematic pentru un activ cu același profil de risc este de 3 %.

Fluxuri de trezorerie posibile	Probabilitate	Fluxuri de trezorerie ponderate cu probabilitățile
500 u.m.	15 %	X75 u.m.
800 u.m.	60 %	480 u.m.
900 u.m.	25 %	225 u.m.
Fluxuri de trezorerie preconizate		780 u.m.

- B28 În această ilustrare simplă, fluxurile de trezorerie preconizate (780 u.m.) reprezintă media ponderată cu probabilitățile a trei rezultate posibile. În situații mai realiste, pot exista multe rezultate posibile. Cu toate acestea, pentru a aplica tehnica valorii actualizate preconizate nu este mereu necesar să se țină cont de repartizările tuturor fluxurilor de trezorerie posibile prin utilizarea de modele și tehnici complexe. Mai degrabă, este posibil să se elaboreze un număr limitat de scenarii și probabilități discrete posibile prin care să se reprezinte gama de fluxuri de trezorerie posibile. De exemplu, o entitate ar putea utiliza fluxurile de trezorerie realizate în anumite perioade anterioare relevante, ajustate la modificări ulterioare ale circumstanțelor (de exemplu, modificarea factorilor externi, inclusiv condițiile de piață sau economice, precum și modificarea factorilor interni care influențează semnificativ entitatea), ținând cont de ipotezele participanților pe piață.

B29 Teoretic, valoarea actualizată (adică valoarea justă) a fluxurilor de trezorerie ale activului este aceeași, fie că este calculată prin metoda 1, fie prin metoda 2, după cum urmează:

- (a) Utilizând metoda 1, fluxurile de trezorerie preconizate sunt ajustate la riscul sistematic (adică de piață). În lipsa unor date de piață care indică direct valoarea ajustării de risc, o astfel de ajustare poate fi dedusă în cadrul unui model de stabilire a prețului activului bazată pe principiul certitudinii echivalente. De exemplu, ajustarea de risc (adică, o primă de risc în numerar de 22 u.m.) ar putea fi calculată utilizând prima de risc sistematic de 3 % ($780 \text{ u.m.} - [780 \text{ u.m.} \times (1,05/1,08)]$), care are drept rezultat fluxuri de trezorerie preconizate ajustate la risc de 758 u.m. ($780 \text{ u.m.} - 22 \text{ u.m.}$). Valoarea de 758 u.m. reprezintă certitudinea echivalentă a valorii de 780 u.m. și este actualizată la rata dobânzii fără risc (5 %). Valoarea actualizată (adică, valoarea justă) a activului este de 722 u.m. ($758 \text{ u.m.}/1,05$).
- (b) Utilizând metoda 2, fluxurile de trezorerie preconizate nu sunt ajustate la riscul sistematic (adică de piață). Mai degrabă, ajustarea pentru acel risc este inclusă în rata de actualizare. Prin urmare, fluxurile de trezorerie preconizate sunt actualizate la o rata de rentabilitate de 8 % (adică o rată a dobânzii fără risc de 5 % plus o primă de risc sistematic de 3 %). Valoarea actualizată (adică, valoarea justă) a activului este 722 u.m. ($780 \text{ u.m.}/1,08$).

B30 Când se utilizează o tehnică a valorii actualizate preconizate pentru a evalua valoarea justă se poate utiliza fie metoda 1, fie metoda 2. Alegerea între metoda 1 și metoda 2 va depinde de datele și circumstanțele specifice activului sau datoriei evaluat(e), a măsurii în care sunt disponibile date suficiente și de raționamentele aplicate.

APLICAREA TEHNICILOR VALORII ACTUALIZATE LA DATORII ȘI LA INSTRUMENTELE PROPRII DE CAPITALURI PROPRII ALE UNEI ENTITĂȚI CARE NU SUNT DEȚINUTE DE ALTE PĂRȚI SUB FORMĂ DE ACTIVE (PUNCTELE 40 ȘI 41)

B31 Atunci când se utilizează tehnica valorii actualizate pentru a evalua valoarea justă a unei datorii care nu este deținută de o altă parte sub formă de activ (de exemplu, datorii de dezafectare), printre altele, o entitate trebuie să estimeze ieșirile de numerar viitoare pe care participanții pe piață s-ar aștepta să le suporte pentru onorarea obligației. Acele ieșiri de numerar viitoare trebuie să includă preconizările participanților pe piață privind costurile de onorare a obligației și compensația pe care ar solicita-o un participant pe piață în schimbul preluării obligației. O astfel de compensație include rentabilitatea solicitată un participant pe piață în schimbul următoarelor:

- (a) preluarea activității (adică valoarea îndeplinirii obligației; de exemplu, prin utilizarea resurselor care ar putea fi utilizate pentru alte activități); și
- (b) asumarea riscului asociat obligației (adică, o primă de risc care reflectă riscul ca ieșirile de numerar actuale să fie diferite de ieșirile de numerar preconizate; a se vedea punctul B33).

B32 De exemplu, o datorie nefinanciară nu cuprinde o rata de rentabilitate contractuală și nu există niciun randament observabil al pieței pentru datoria respectivă. În unele cazuri, componentele rentabilității pe care ar solicita-o participanții pe piață nu vor putea fi separate una de cealaltă (de exemplu, când se utilizează prețul pe care l-ar solicita un terț contractor pe baza unui comision fix). În alte cazuri, o entitate trebuie să estimeze acele componente separat (de exemplu, atunci când se utilizează prețul pe care l-ar solicita un terț contractor pe baza unui contract „cost plus”, deoarece în acel caz contractorul nu ar suporta riscul modificărilor viitoare ale costurilor).

B33 O entitate poate să includă o primă de risc în evaluarea valorii juste a unei datorii sau a unui instrument propriu de capital care nu este deținut de altă parte sub formă de activ în unul din următoarele moduri:

- (a) prin ajustarea fluxurilor de trezorerie (adică sub forma unei creșteri a valorii fluxurilor de trezorerie); sau
- (b) prin ajustarea ratei utilizate pentru actualizarea fluxurilor de trezorerie viitoare la valoarea lor actualizată (adică sub forma unei reduceri a ratei de actualizare).

O entitate trebuie să se asigure că nu face o dublă contabilizare sau omite ajustările de risc. De exemplu, dacă se majorează fluxurile de trezorerie pentru a se ține cont de compensația pentru asumarea riscului asociat obligației, rata de actualizare nu trebuie ajustată pentru a reflecta acel risc.

DATE DE INTRARE PENTRU TEHNICILE DE EVALUARE (PUNCTELE 67-71)

B34 Exemple de piețe în care pot fi observabile date de intrare pentru anumite active și datorii (de exemplu, instrumente financiare) cuprind următoarele:

- (a) *Piețele bursiere.* Pe o piață bursieră, prețurile de închidere sunt disponibile rapid și, în general, reprezintă valoarea justă. Un exemplu de astfel de piață este Bursa de Valori din Londra.

- (b) *Piețele de dealeri.* Pe o piață de dealeri, dealerii sunt pregătiți să tranzacționeze (să cumpere și să vândă în nume propriu), furnizând astfel lichidități prin utilizarea capitalului lor, pentru a deține un stoc al elementelor pentru care constituie o piață. În mod normal, prețurile de ofertă și cele de cerere (reprezentând prețul la care dealerul este dispus să cumpere și, respectiv, prețul la care dealerul este dispus să vândă) sunt disponibile mult mai rapid decât prețurile de închidere. Piețele nereglementate (pe care prețurile sunt raportate public) sunt piețe de dealeri. Există piețe de dealeri și pentru alte active și datorii, inclusiv unele instrumente financiare, mărfuri și active fizice (de exemplu, echipament folosit).
- (c) *Piețele de brokeri.* Pe o piață de brokeri, brokerii încearcă să reunească cumpărătorii cu vânzătorii, dar nu sunt pregătiți să tranzacționeze în nume propriu. Cu alte cuvinte, brokerii nu utilizează capital propriu pentru a deține un stoc al elementelor pentru care constituie o piață. Brokerul cunoaște prețul de ofertă și prețul cerut de părțile respective, dar, în general, părțile nu cunosc cerințele de preț ale celorlalți. Uneori, sunt disponibile prețurile tranzacțiilor finalizate. Piețele de brokeri cuprind rețele de comunicații electronice, în cadrul cărora se combină ordinele de cumpărare și de vânzare, precum și piețele de proprietăți imobiliare comerciale și rezidențiale.
- (d) *Piețele fără intermediari.* Pe piețele fără intermediari, tranzacțiile, atât cele inițiale cât și cele de revânzare, sunt negociate independent, fără niciun intermediar. Foarte puține informații despre aceste tranzacții pot fi făcute publice.

IERARHIA VALORII JUSTE (PUNCTELE 72-90)

Date de intrare de nivel 2 (punctele 81-85)

B35 Exemple de date de intrare de nivel 2 pentru anumite active și datorii cuprind următoarele:

- (a) *Contract swap pe rata dobânzii cu rată variabilă de plată și cu rată fixă de încasare pe baza ratei de swap London Interbank Offered Rate (LIBOR).* O dată de intrare de nivel 2 ar fi rata de swap LIBOR, dacă acea rată ar fi observabilă la intervale cotate regulat, în mare măsură, pentru toată durata contractului swap.
- (b) *Contract swap pe rata dobânzii cu rată variabilă de plată și cu rată fixă de încasare pe baza unei curbe a randamentului exprimată în valută.* O informație de intrare de nivel 2 ar fi rata de swap bazată pe o curbă a randamentului exprimată în valută, dacă acea rată ar fi observabilă la intervale cotate regulat, în mare măsură pentru toate durata contractului swap. Acest fapt ar fi valabil dacă termenul contractului swap este de 10 ani, iar rata poate fi observată la intervale cotate regulat timp de 9 ani, cu condiția ca orice extrapolare rezonabilă a curbei randamentului pentru anul 10 să nu influențeze semnificativ toată evaluarea la valoarea justă a contractului swap.
- (c) *Contract swap pe rata dobânzii cu rată variabilă de plată și cu rată fixă de încasare pe baza ratei preferențiale oferite de o bancă* O informație de intrare de nivel 2 ar fi rata preferențială a băncii obținută pe baza extrapolării, dacă valorile extrapolate sunt coroborate cu date observabile pe piață, de exemplu cu o rată a dobânzii observabile în mare măsură pe toată durata contractului swap.
- (d) *Opțiune pe o perioadă de trei ani pentru acțiuni tranzacționate la bursă.* O dată de intrare de nivel 2 ar fi volatilitatea implicită pentru activele derivate prin extrapolarea la anul 3, dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile următoare:
- (i) Prețurile la acțiuni pentru un an și pentru doi ani sunt observabile.
 - (ii) Volatilitatea implicită extrapolată a opțiunii pe trei ani este coroborată cu date observabile pe piață, în mare măsură, pentru tot termenul opțiunii.

În acest caz, volatilitatea implicită poate fi derivată prin extrapolare din volatilitatea implicită a opțiunilor pe un an și pe doi ani ale acțiunilor și coroborată cu volatilitatea implicită a opțiunilor pe trei ani pentru acțiuni comparabile ale entității, cu condiția să se stabilească corelarea cu volatilitățile implicite pe un an și pe doi ani.

- (e) *Acord pentru acordarea licenței.* Pentru un acord de acordare a licenței obținut într-o combinație de întreprinderi și care a fost negociat recent de entitatea dobândită (parte în acordul pentru acordarea licenței) cu o parte neafiliată, o dată de intrare de nivel 2 ar fi rata redevenței contractului cu partea neafiliată la inițierea angajamentului.

- (f) *Stocul de produse finite la un punct de desfacere*. Pentru un stoc de produse finite dobândit într-o combinație de întreprinderi, o dată de intrare de nivel 2 poate fi fie prețul solicitat clienților pe o piață cu amănuntul, fie prețul pentru comercianții cu amănuntul pe o piață cu ridicata, ajustat în funcție de diferențele de condiții și amplasament dintre elementul de natura stocurilor și elemente de natura stocurilor comparabile (adică similare) astfel încât evaluarea la valoarea justă să reflecte prețul ce poate fi obținut într-o tranzacție de vânzare a stocului unui alt comerciant cu amănuntul, care va finaliza eforturile necesare de vânzare. În principiu, evaluarea la valoarea justă va fi aceeași indiferent dacă ajustările sunt efectuate pentru prețul de vânzare cu amănuntul (de diminuare) sau pentru prețul de vânzare cu ridicata (de majorare). În general, pentru evaluarea la valoarea justă trebuie să se utilizeze prețul care necesită cele mai puține ajustări subiective.
- (g) *O clădire deținută și utilizată*. O dată de intrare de nivel 2 poate fi prețul pe metru pătrat al clădirii (un multiplu de evaluare) dedus pe baza datelor observabile pe piață, de exemplu, multipli deduși pe baza prețurilor observate în tranzacții cu clădiri comparabile (adică similare), pe amplasamente similare.
- (h) *Unitate generatoare de numerar*. O dată de intrare de nivel 2 poate fi un multiplu de evaluare (de exemplu, un multiplu al câștigurilor și veniturilor dintr-o evaluare similară a performanței) dedus pe baza datelor observabile pe piață, de exemplu, multipli deduși pe baza prețurilor observate în tranzacții cu întreprinderi comparabile (adică similare), ținând cont de factorii operaționali, de piață, financiari și nefinanciari.

Date de intrare de nivel 3 (punctele 86-90)

B36 Exemple de date de intrare de nivel 3 pentru anumite active și datorii cuprind următoarele:

- (a) *Swap valutar pe termen lung*. O dată de intrare de nivel 3 ar fi rata dobânzii într-o monedă specificată, neobservabilă și care nu poate fi coroborată cu date observabile ale pieței la intervale cotate regulat sau altminteri pentru toată durata contractului swap valutar. Ratele dobânzii într-un contract swap valutar sunt ratele de swap calculate pe baza curbei randamentului țării respective.
- (b) *Opțiune pe o perioadă de trei ani pentru acțiuni tranzacționate la bursă*. O dată de intrare de nivel 3 poate fi volatilitatea istorică, adică volatilitatea acțiunilor dedusă pe baza prețurilor istorice ale acțiunilor. În mod normal, volatilitatea istorică nu reprezintă estimările actuale ale participanților pe piață cu privire la volatilitatea viitoare, chiar dacă acestea sunt singurele informații disponibile pentru a stabili valoarea unei opțiuni.
- (c) *Contract swap pe rata dobânzii*. O dată de intrare de nivel 3 poate fi prețul de consens mediu de pe piață (neobligatoriu) al contractului swap elaborat pe baza datelor neobservabile direct și care nu poate fi coroborat cu date observabile ale pieței.
- (d) *Datorie de defaectare asumată într-o combinație de întreprinderi*. O dată de intrare de nivel 3 poate fi o estimare actuală efectuată pe baza datelor entității privind ieșirile de numerar viitoare care urmează să fie plătite pentru a onora obligația (inclusiv estimările participanților pe piață privind costurile de onorare a obligației și compensația pe care ar solicita-o un participant pe piață pentru a prelua obligația de a defaecta activul) dacă nu există informații disponibile în mod rezonabil care să indice că participanții pe piață ar utiliza ipoteze diferite. Data de intrare de nivel 3 ar fi utilizată într-o tehnică a valorii actualizate împreună cu alte date de intrare, de exemplu, o rată a dobânzii fără risc actuală sau o rată fără risc ajustată la credit, dacă efectul solvabilității entității asupra valorii juste a datoriei este reflectat mai degrabă în rata de actualizare, decât în estimarea ieșirilor de numerar viitoare.
- (e) *Unitate generatoare de numerar*. O dată de intrare de nivel 3 poate fi o previziune financiară (de exemplu, de fluxuri de trezorerie sau de profit sau de pierdere) elaborată pe baza datelor entității, dacă nu există informații disponibile în mod rezonabil care să indice că participanții pe piață ar utiliza ipoteze diferite.

EVALUAREA VALORII JUSTE ATUNCI CÂND VOLUMUL SAU NIVELUL DE ACTIVITATE AL UNUI ACTIV SAU AL UNEI DATORII A SCĂZUT SEMNIFICATIV

B37 Valoarea justă a unui activ sau a unei datorii poate fi afectată atunci când volumul sau nivelul de activitate al unui activ sau al unei datorii scade semnificativ comparativ cu activitatea normală a activului sau datoriei (sau a activelor sau datoriilor similare). Pentru a stabili dacă, pe baza informațiilor disponibile, volumul sau nivelul de activitate al activului sau al datoriei a scăzut semnificativ, o entitate trebuie să evalueze importanța și relevanța unor factori, precum:

- (a) Există puține tranzacții recente.

- (b) Cotațiile de preț nu sunt determinate pe baza informațiilor recente.
 - (c) Cotațiile de preț variază semnificativ fie în timp, fie între cele ale cumpărătorilor sau vânzătorilor pe piață (de exemplu, unele piețe de brokeri).
 - (d) Se demonstrează că indicii care erau anterior bine corelați cu valorile juste ale activului sau datoriei nu mai sunt corelați cu indicațiile recente ale valorii juste a activului sau datoriei respective.
 - (e) Se înregistrează o creștere semnificativă a primelor de risc de lichiditate implicite, a indicatorilor de rentabilitate sau performanță (precum ratele de neplată sau dimensiunea pierderilor) a tranzacțiilor observate sau a prețurilor cotate, când sunt comparate cu valoarea estimată a entității privind fluxurile de trezorerie preconizate, ținând cont de toate datele disponibile pe piață privind riscul de credit sau alte riscuri de neperformanță ale activului sau datoriei.
 - (f) Există o marjă de licitație extinsă sau marja de licitație s-a majorat semnificativ.
 - (g) Se înregistrează un declin al activității sau o lipsă de activitate a unei piețe pentru elemente noi (adică o piață principală) a activului sau datoriei sau a unor active sau datorii similare.
 - (h) Sunt disponibile puține informații publice (de exemplu, privind tranzacții care au loc pe o piață fără intermediari).
- B38 Dacă o entitate ajunge la concluzia că volumul sau nivelul de activitate al activului sau al datoriei a scăzut semnificativ comparativ cu activitatea normală pe piață a activului sau datoriei (sau a unor active sau datorii similare), este necesară o analiză mai aprofundată a tranzacțiilor sau a prețurilor cotate. Este posibil ca o scădere a volumului sau nivelului de activitate pe cont propriu să nu însemne că prețul tranzacției sau prețul cotate nu reprezintă valoarea justă sau că nu este o tranzacție normală pe acea piață. Cu toate acestea, dacă o entitate stabilește că un preț al tranzacției sau un preț cotate nu reprezintă valoarea justă (de exemplu, pot exista tranzacții nesistematice), este necesară o ajustare a prețurilor tranzacției sau a prețurilor cotate, în cazul în care entitatea utilizează acele prețuri drept bază în evaluarea la valoarea justă, iar ajustarea respectivă poate influența semnificativ toată evaluarea la valoarea justă. Pot fi necesare ajustări și în alte circumstanțe (de exemplu, atunci când un preț al unui activ similar trebuie ajustat substanțial pentru a deveni comparabil cu activul evaluat sau atunci când prețul este învechit).
- B39 Prezentul IFRS nu prevede o metodologie pentru efectuarea ajustărilor substanțiale la prețurile tranzacțiilor sau la prețurile cotate. A se vedea punctele 61-66 și B5-B11 pentru o dezbatere privind utilizarea tehnicilor de evaluare în evaluarea valorii juste. Indiferent de tehnica de evaluare folosită, o entitate trebuie să includă ajustări corespunzătoare de risc, inclusiv o primă de risc care să reflecte valoarea pe care ar solicita-o participanții pe piață drept compensație pentru incertitudinea implicită a fluxurilor de trezorerie ale activului sau datoriei (a se vedea punctul B17). Altfel, evaluarea nu reprezintă fidel valoarea justă. În unele cazuri poate fi dificil să se stabilească ajustarea de risc adecvată. Cu toate acestea, numai gradul de dificultate nu este suficient pentru a nu include o ajustare de risc. Ajustarea de risc trebuie să reflecte o tranzacție normală între participanți pe piață, la data de evaluare, în condiții de piață actuale.
- B40 Dacă volumul sau nivelul de activitate al activului sau al datoriei a scăzut semnificativ, poate fi adecvată schimbarea tehnicii de evaluare sau utilizarea mai multor tehnici de evaluare (de exemplu, utilizarea unei abordări pe bază de piață și a unei tehnici a valorii actualizate). Atunci când analizează indiciile de valoare justă rezultate în urma utilizării mai multor tehnici de evaluare, o entitate trebuie să țină cont de caracterul rezonabil al evaluărilor la valoarea justă. Obiectivul este de a stabili punctul din acel interval care este cel mai reprezentativ pentru valoarea justă în condiții de piață actuale. O varietate de evaluări la valoarea justă pot să indice necesitatea unei analize mai aprofundate.
- B41 Chiar și atunci când volumul sau nivelul de activitate al activului sau al datoriei a scăzut semnificativ, obiectivul unei evaluări la valoarea justă rămâne neschimbat. Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii într-o tranzacție normală (adică nu o lichidare sau vânzare forțată) între participanți pe piață, la data evaluării, în condiții de piață actuale.
- B42 Estimarea prețului la care participanții pe piață ar fi dispuși să încheie o tranzacție la data de evaluare, în condiții de piață actuale, dacă volumul sau nivelul de activitate al activului sau al datoriei a scăzut semnificativ, depinde de datele și de circumstanțele de la data evaluării și necesită raționamente. Intenția unei entități de a deține activul sau de a deconta ori de a onora în alt mod obligația nu este relevantă în evaluarea valorii juste, deoarece valoarea justă este o evaluare în funcție de piață, nu o evaluare specifică unei entități.

Identificarea tranzacțiilor care nu sunt normale

B43 Este mai dificil să se stabilească dacă o tranzacție este (sau nu este) normală în cazul în care volumul sau nivelul de activitate al unui activ sau al unei datorii scade semnificativ comparativ cu activitatea normală a activului sau datoriei (sau a activelor sau datoriilor similare). În astfel de circumstanțe nu este adecvat să se concluzioneze că toate tranzacțiile pieței sunt nesistematice (adică lichidare sau vânzare forțată). Circumstanțe care pot indica faptul că o tranzacție nu este normală cuprind următoarele:

- (a) Nu a existat o expunere adecvată la piață pe o perioadă anterioară datei de evaluare pentru a permite desfășurarea activităților de marketing normale și regulate pentru o tranzacție care implică astfel de active și datorii, în condiții de piață actuale.
- (b) A existat o perioadă normală și regulată de marketing, dar vânzătorul a prezentat activul sau datoria numai unui singur participant pe piață.
- (c) Vânzătorul se află sau este aproape în faliment sau în regim de administrare judiciară (adică vânzătorul este pus sub sechestru).
- (d) Vânzătorul a fost obligat să vândă pentru a îndeplini dispoziții reglementare sau juridice (adică, vânzătorul a fost forțat).
- (e) Prețul tranzacției este o valoare excepțională atunci când este comparat cu alte tranzacții recente cu un activ sau o datorie identică(ă) sau similară(ă).

O entitate trebuie să evalueze circumstanțele pentru a stabili dacă, în funcție de dovezile disponibile, tranzacția este normală.

B44 O entitate trebuie să țină cont de următoarele atunci când evaluează valoarea justă sau estimează primele de risc de piață:

- (a) Dacă dovezile indică faptul că o tranzacție nu este normală, o entitate trebuie să atribuie prețului tranzacției o pondere redusă sau nicio pondere (în comparație cu alți indicatori ai valorii juste).
- (b) Dacă dovezile indică faptul că o tranzacție este normală, o entitate trebuie să țină cont de prețul tranzacției. Ponderea atribuită prețului tranzacției atunci când este comparat cu alți indicatori ai valorii juste va depinde de date și circumstanțe, cum ar fi următoarele:
 - (i) volumul tranzacției.
 - (ii) comparabilitatea tranzacției cu activul sau datoria evaluat(ă).
 - (iii) cât de recentă este tranzacția față de data de evaluare.
- (c) Dacă o entitate nu deține suficiente informații pentru a decide dacă o tranzacție este normală, aceasta trebuie să țină cont de prețul tranzacției. Cu toate acestea, este posibil ca prețul respectiv al tranzacției să nu reprezinte valoarea justă (adică prețul tranzacției nu este în mod necesar valoarea unică și principală pe baza căreia se evaluează valoarea justă sau se estimează primele de risc de piață). Atunci când o entitate nu deține informații suficiente pentru a decide dacă anumite tranzacții sunt normale, entitatea trebuie să aloce o pondere mai mică acelor tranzacții atunci când le compară cu alte tranzacții despre care cunoaște că sunt normale.

Nu este necesar ca o entitate să facă eforturi excesive pentru a stabili dacă o tranzacție este normală, dar nu va ignora informațiile disponibile în mod rezonabil. Atunci când o entitate este parte într-o tranzacție, se presupune că deține informații suficiente pentru a decide dacă tranzacția este normală.

Utilizarea prețurilor cotate furnizate de terțe părți

B45 Prezentul IFRS nu interzice utilizarea prețurilor cotate furnizate de terțe părți, cum ar fi servicii de stabilire a prețului sau brokeri, dacă o entitate a stabilit că prețurile cotate furnizate de părțile respective sunt elaborate în conformitate cu prezentul IFRS.

- B46 Dacă volumul sau nivelul de activitate al activului sau al datoriei a scăzut semnificativ, o entitate trebuie să evalueze dacă prețurile cotate furnizate de terțe părți sunt elaborate pe baza unor informații recente care reflectă tranzacții normale sau pe baza unei tehnici de evaluare care reflectă ipoteze ale participanților pe piață (inclusiv ipoteze privind riscul). Atunci când alocă o pondere prețului cotelat utilizat ca informație de intrare într-o evaluare la valoarea justă, o entitate va alocă o pondere mai scăzută (atunci când face o comparație cu alți indicatori ai valorii juste care reflectă rezultatele tranzacțiilor) cotațiilor care nu reflectă rezultatele tranzacțiilor.
- B47 În plus, atunci când se alocă ponderi pentru informațiile disponibile, trebuie să se țină cont de natura unei cotații (de exemplu, dacă cotația este un preț orientativ sau o ofertă irevocabilă) și se va plasa o pondere mai mare cotațiilor care reprezintă oferte irevocabile, furnizate de terțe părți.

Anexa C

Data intrării în vigoare și tranziția

Prezenta anexă constituie parte integrantă a IFRS și are aceeași putere de impunere ca și celelalte secțiuni ale IFRS-uri.

- C1 O entitate trebuie să aplice prezentul IFRS pentru perioade anuale care încep la 1 ianuarie 2013 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică prezentul IFRS pentru o perioadă anterioară, aceasta va prezenta acest fapt.
- C2 Prezentul IFRS trebuie aplicat în mod prospectiv de la începutul perioadei anuale în care este aplicat inițial.
- C3 Dispozițiile de furnizare de informații din prezentul IFRS nu trebuie aplicate informațiilor comparative furnizate pentru perioade anterioare aplicării inițiale a prezentului IFRS.

Anexa D

Modificări ale altor IFRS-uri

În această anexă sunt stabilite modificări ale altor IFRS-uri, care reprezintă consecințe ale publicării IFRS 13 de către Consiliu. O entitate trebuie să aplice modificările pentru perioade anuale, care încep de la 1 ianuarie 2013 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IFRS 13 pentru o perioadă mai recentă, aceasta trebuie să aplice modificările pentru acea perioadă mai recentă. Punctele modificate conțin textul nou subliniat, iar textul șters apare tăiat cu o linie.

MODIFICĂRI DE DEFINIȚII

- D1 În IFRS 1, 3-5 și 9 (emise în octombrie 2010) definiția valorii juste se înlocuiește cu:

Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii într-o tranzacție normală între participanți pe piață, la data evaluării. (A se vedea IFRS 13.)

În IAS 2, 16, 18–21, 32 și 40 definiția valorii juste se înlocuiește cu:

Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii într-o tranzacție normală între participanți pe piață, la data evaluării. (A se vedea IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*.)

IFRS 1 Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (astfel cum a fost modificat în septembrie 2010)

- D2 Se elimină punctul 19.
- D3 Se adaugă punctul 39J, după cum urmează:
- 39J IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*, emis în mai 2011, a eliminat punctul 19, a modificat definiția valorii juste de la Anexa A și a modificat punctele D15 și D20. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.
- D4 Se modifică punctele D15 și D20, după cum urmează:
- D15 Dacă o entitate care adoptă pentru prima dată IFRS-urile evaluează o astfel de investiție la cost, în conformitate cu IAS 27, atunci ea trebuie să evalueze această investiție la una dintre următoarele valori în situația individuală de deschidere a poziției financiare în conformitate cu IFRS:

...

(b) cost presupus. Costul presupus al unei astfel de investiții trebuie să fie:

(i) valoarea justă în situațiile financiare individuale ale entității la data trecerii acesteia la IFRS-uri; sau

...

D20 Fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctele 7 și 9, o entitate poate aplica dispozițiile de la punctul AG76 litera (a) din IAS 39, în oricare din următoarele moduri:

...

IFRS 2 Plata pe bază de acțiuni

D5 Se adaugă punctul 6A, după cum urmează:

6A Prezentul IFRS utilizează termenul „valoarea justă” într-un mod diferit față de unele aspecte ale definiției valorii juste din IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*. Prin urmare, când aplică IFRS 2, o entitate evaluează valoarea justă în conformitate cu prezentul IFRS și nu cu IFRS 13.

IFRS 3 Combinări de întreprinderi

D6 Se modifică punctele 20, 29, 33 și 47, după cum urmează:

20 Punctele 24-31 precizează tipurile de active și de datorii identificabile care cuprind elemente pentru care prezentul IFRS prevede excepții limitate de la principiul de evaluare.

29 Dobânditorul trebuie să evalueze valoarea unui drept dobândit recunoscut drept imobilizare necorporală pe baza duratei contractuale rămase din contractul aferent, indiferent dacă participanții pe piață ar lua sau nu în considerare reinnoiri contractuale potențiale atunci când evaluează valoarea sa justă. Punctele B35 și B36 oferă îndrumări de aplicare aferente.

33 ... Pentru a determina valoarea fondului comercial într-o combinație de întreprinderi în care nu se transferă nicio contravaloare, dobânditorul trebuie să utilizeze valoarea justă la data achiziției participației dobânditorului în entitatea dobândită, în locul valorii juste de la data achiziției a contravalorii transferate [punctul 32 litera (a) subpunctul (i)]. ...

47 ... De exemplu, în afară de cazul în care intervine un eveniment care i-a modificat valoarea justă și care poate fi identificat, vânzarea unui activ către un terț la scurt timp după data de achiziție pentru o sumă semnificativ diferită față de valoarea sa justă provizorie evaluată la acea dată indică probabil o eroare în valoarea provizorie.

D7 Se adaugă punctul 64F, după cum urmează:

64F IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*, emis în mai 2011, a modificat punctele 20, 29, 33, 47, a modificat definiția valorii juste de la Anexa A și a modificat punctele B22, B40, B43-B46, B49 și B64. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

D8 În Anexa B, se modifică punctele B22 și B40, B43-B46, B49 și B64, după cum urmează:

B22 Având în vedere că aceste situații financiare consolidate reprezintă continuarea situațiilor financiare ale filialei legale, cu excepția structurii capitalului său, situațiile financiare consolidate reflectă:

...

(d) valoarea recunoscută în situațiile financiare consolidate drept participații în capitalurile proprii emise, determinată prin adăugarea participațiilor în capitalurile proprii emise ale filialei legale (dobânditorul, în termeni contabili), în circulație imediat înainte de combinarea de întreprinderi, la valoarea justă a societății-mame legale (entitatea dobândită, în termeni contabili) Cu toate acestea, ...

...

B40 Criteriile de identificabilitate determină măsura în care o imobilizare necorporală este recunoscută separat de fondul comercial. Totuși, criteriile nu oferă nici îndrumări de evaluare a valorii juste a unei imobilizări necorporale, nici nu restricționează ipotezele utilizate la evaluarea valorii juste a unei imobilizări necorporale. De exemplu, dobânditorul ar lua în considerare în evaluarea valorii juste ipotezele de care ar ține cont participanții pe piață atunci când ar determina valoarea imobilizării necorporale, cum ar fi precizarea reinnoirii viitoare a unor contracte. ...

- B43 Pentru a-și proteja poziția competitivă sau din alte motive, dobânditorul poate intenționa să nu utilizeze activul nefinanciar dobândit sau poate să nu intenționeze să utilizeze activul corespunzător celei mai intense și celei mai bune utilizări. De exemplu, un caz poate fi acela în care dobânditorul intenționează să utilizeze în mod defensiv o imobilizare necorporală dobândită de cercetare și dezvoltare, împiedicând alte părți să o utilizeze. Cu toate acestea, dobânditorul trebuie să evalueze valoarea justă a activului nefinanciar presupunând cea mai intensă și cea mai bună utilizare a sa de către participanți pe piață, în conformitate cu premisa de evaluare corespunzătoare, atât la momentul inițial, cât și atunci când evaluează valoarea justă fără costuri asociate cedării pentru testarea ulterioară a deprecierei.
- B44 Prezentul IFRS permite dobânditorului să evalueze un interes care nu controlează deținut într-o entitate dobândită la valoarea sa justă, de la data achiziției. Uneori, un dobânditor va putea evalua valoarea justă de la data achiziției a unui interes care nu controlează pe baza unui preț cotelat pe o piață activă pentru acțiuni (adică, acelea care nu sunt deținute de dobânditor). Totuși, în alte situații, pentru acțiuni nu va fi disponibil un preț cotelat pe o piață activă. În acele situații, dobânditorul va evalua valoarea justă a interesului care nu controlează pe baza unei alte tehnici de evaluare.
- B45 Valorile juste pe acțiune ale participației dobânditorului în entitatea dobândită și ale interesului care nu controlează calculate pe acțiune pot fi diferite. Este posibil ca principala diferență să fie includerea unei prime de control în valoarea justă pe acțiune a participației dobânditorului în entitatea dobândită sau, invers, includerea unei reduceri pentru lipsa controlului (numită și reducere de interes care nu controlează) în valoarea justă pe acțiune a interesului care nu controlează dacă participanții pe piață ar ține cont de o astfel de primă sau reducere atunci când determină valoarea interesului care nu controlează.
- B46 Într-o combinare de întreprinderi realizată fără transfer de contravaloare, dobânditorul trebuie să substituie valoarea justă de la data achiziției participației sale în entitatea dobândită cu valoarea justă de la data achiziției a contravalorii transferate pentru evaluarea fondului comercial sau a câștigului realizat în urma unei cumpărări în condiții avantajoase (a se vedea punctele 32-34).
- B49 O evaluare la valoarea justă a unei entități mutuale trebuie să includă ipotezele pe care le-ar formula participanții pe piață cu privire la viitoarele beneficii ale membrilor, precum și orice ipoteze relevante ar formula participanții pe piață cu privire la entitatea mutuală. De exemplu, pentru a evalua valoarea justă a entității mutuale se poate utiliza o tehnică a valorii actualizate. Fluxurile de trezorerie utilizate drept intrări de date pentru model trebuie să se bazeze pe fluxurile de trezorerie preconizate ale entității mutuale, care este posibil să reflecte reducerile aferente beneficiilor membrilor, cum ar fi onorarii reduse pentru bunuri și servicii.
- B64 În vederea realizării obiectivului de la punctul 59, dobânditorul trebuie să prezinte următoarele categorii de informații pentru fiecare combinare de întreprinderi care s-a realizat pe parcursul perioadei de raportare:
- ...
- (f) valoarea justă de la data achiziției a contravalorii totale transferate și valoarea justă de la data achiziției a fiecărei clase principale de contravaloare, cum ar fi:
- ...
- (iv) participații în capitalurile proprii ale dobânditorului, inclusiv numărul de instrumente sau de participații emise sau care ar putea fi emise și metoda de evaluare a valorii juste a acelor instrumente sau participații.
- ...
- (o) pentru fiecare combinare de întreprinderi în care dobânditorul deține mai puțin de 100 % din participațiile în capitalurile proprii ale entității dobândite la data achiziției:
- ...
- (ii) pentru fiecare interes care nu controlează deținut în entitatea dobândită evaluat la valoarea justă, tehnicile de evaluare și datele de intrare principale utilizate pentru a evalua acea valoare.
- ...

IFRS 4 Contracte de asigurare

D9 Se adaugă punctul 41E, după cum urmează:

- 41E IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă* emis în mai 2011, a modificat definiția valorii juste din Anexa A. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

IFRS 5 Active imobilizate deținute în vederea vânzării și activități întrerupte

D10 Se adaugă punctul 44H, după cum urmează:

- 44H IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*, publicat în mai 2011, a modificat definiția valorii juste din Anexa A. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

IFRS 7 Instrumente financiare: informații de furnizat (astfel cum a fost modificat în octombrie 2009)

D11 [Nu se aplică dispozițiilor]

D12 Se modifică punctul 3, după cum urmează:

- 3 Prezentul IFRS trebuie să fie aplicat de toate entitățile pentru toate tipurile de instrumente financiare, cu excepția:

- (a) ... în acele cazuri, entitățile trebuie să aplice dispozițiile prezentului IFRS și, pentru acele participații evaluate la valoarea justă, dispozițiile IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*. ...

...

D13 Se elimină punctele 27–27B.

D14 Se modifică punctul 28, după cum urmează:

- 28 În unele cazuri, o entitate nu recunoaște un câștig sau o pierdere la recunoașterea inițială a unui activ financiar sau a unei datorii financiare, deoarece valoarea justă nu este probată de un preț cotel pe o piață activă pentru un activ sau datorie identică (adică, o dată intrare de nivel 1) și nici nu se bazează pe o tehnică de evaluare care utilizează doar date de pe piețe observabile (a se vedea punctul AG76 din IAS 39). În astfel de cazuri, o entitate trebuie să furnizeze informații în funcție de clasa activului financiar sau a datoriei financiare:

- (a) politica contabilă proprie de recunoaștere în profit sau în pierdere a diferenței dintre valoarea justă la recunoașterea inițială și prețul tranzacției pentru a reflecta o modificare a factorilor (inclusiv durata) de care ar ține cont participanții pe piață când ar determina valoarea activului sau a datoriei (a se vedea punctul AG76 litera (b) din IAS 39).

...

- (c) de ce entitatea a decis că prețul tranzacției nu este cea mai bună dovadă a valorii juste, inclusiv o descriere a dovezii prin care se probează valoarea justă.

D15 Se modifică punctul 29, după cum urmează:

- 29 Nu sunt prevăzute prezentări de informații privind valoarea justă:

...

- (b) pentru o investiție în instrumente de capitaluri proprii care nu au un preț de piață cotel pe o piață activă pentru un instrument identic (adică o dată de intrare de nivel 1), sau instrumente derivate legate de astfel de instrumente de capitaluri proprii, care sunt evaluate la cost în conformitate cu IAS 39, deoarece valoarea justă nu poate fi evaluată în mod fiabil; sau

...

D16 Se adaugă punctul 44P, după cum urmează:

- 44P IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat punctele 3, 28, 29, B4 și B26 și Anexa A și a eliminat punctele 27–27B. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

D17 În Anexa A se modifică definiția altor riscuri de preț, după cum urmează:

alte riscuri de preț Riscul ca valoarea justă a fluxurilor de trezorerie viitoare ale unui instrument financiar să fluctueze din cauza modificărilor de prețuri pe piață (altele decât cele care provin din **riscul ratei dobânzii** sau **riscul valutar**), fie că aceste modificări sunt generate de factori specifici instrumentului financiar individual sau emitentului său ; fie că sunt generate de factori care afectează toate instrumentele financiare similare tranzacționate pe piață.

IFRS 9 Instrumente financiare (emis în noiembrie 2009)

D18 Se modifică punctul 5.1.1, după cum urmează:

5.1.1 **La recunoașterea inițială, o entitate trebuie să evalueze un activ financiar la valoarea sa justă, în cazul unui activ financiar care nu este la valoarea justă prin profit sau pierdere, costurile tranzacției care nu sunt atribuibile direct achiziției activului financiar.**

D19 Se adaugă punctul 5.1.1A, după cum urmează:

5.1.1A **Cu toate acestea, dacă valoarea justă a activului financiar la recunoașterea inițială este diferită de prețul tranzacției, o entitate trebuie să aplice punctul B5.1 și punctul AG76 din IAS 39.**

D20 Se modifică punctele 5.2.1, 5.3.2, 8.2.5 și 8.2.11, după cum urmează:

5.2.1 **După recunoașterea inițială, o entitate trebuie să evalueze un activ financiar în conformitate cu punctele 4.1-4.5 la valoarea justă sau la costul amortizat.**

5.3.2 **Dacă, în conformitate cu punctul 4.9, o entitate reclasifică un activ financiar astfel încât acesta este evaluat la valoarea justă, valoarea sa justă este evaluată la data la care a fost reclasificat. Orice câștig sau pierdere generat(ă) de o diferență între valoarea contabilă anterioară și valoarea justă este recunoscut(ă) în profit sau pierdere.**

8.2.5 Dacă o entitate evaluează un contract hibrid la valoarea justă în conformitate cu punctul 4.4 sau cu punctul 4.5, dar valoarea justă a contractului hibrid nu a fost evaluată în perioade de raportare comparabile, valoarea justă a contractului hibrid în perioade de raportare comparabile trebuie să fie suma valorilor juste ale componentelor (adică contractul gazdă nederivat și instrumentul derivat încorporat) la finalul fiecărei perioade de raportare comparative.

8.2.11 Dacă o entitate a contabilizat anterior o investiție într-un instrument de capitaluri proprii care nu are un preț cotel pe o piață activă pentru un instrument identic (adică o dată de intrare de nivel 1) (sau un instrument derivat de care să fie legat și trebuie decontat prin furnizarea unui astfel de instrument de capitaluri proprii) la cost în conformitate cu IAS 39, trebuie să evalueze acel instrument la valoarea justă de la data aplicării inițiale. ...

D21 Se adaugă punctul 8.1.3, după cum urmează:

8.1.3 IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*, emis în mai 2011, a modificat punctele 5.1.1, 5.2.1, 5.3.2, 8.2.5, 8.2.11, B5.1, B5.4, B5.5, B5.7, C8, C20, C22, C27 și C28 și a adăugat punctul 5.1.1A. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

D22 În Anexa A textul introductiv este modificat după cum urmează:

Termenii următori sunt definiți la punctul 11 din IAS 32 *Instrumente financiare: prezentare*, punctul 9 din IAS 39 sau Anexa A din IFRS 13 și sunt utilizați în prezentul IFRS cu semnificațiile prevăzute în IAS 32, IAS 39 sau IFRS 13: ...

D23 În Anexa B se modifică punctul B5.1, titlul anterior punctului B5.5 și punctele B5.5 și B5.7, după cum urmează:

B5.1 Valoarea justă a unui activ financiar la recunoașterea inițială este, în mod normal, prețul tranzacției (adică valoarea justă a contravalorii date, a se vedea de asemenea IFRS 13 și punctul AG76 din IAS 39). Totuși, dacă o parte a contravalorii date este pentru alt element decât instrumentul financiar, o entitate trebuie să evalueze valoarea justă a instrumentului financiar. De exemplu, valoarea justă a unui împrumut pe termen lung sau a unei creanțe care nu este purtătoare de dobândă poate fi evaluată drept valoarea actualizată a tuturor intrărilor viitoare de numerar actualizate utilizând ratele principale ale dobânzii de pe piață pentru instrumente financiare similare (similare în ceea ce privește moneda, condițiile, tipul ratei dobânzii și alți factori), cu un rating de credit similar. Orice sumă suplimentară împrumutată este o cheltuială sau o reducere a venitului, cu excepția momentului când îndeplinește condițiile pentru a fi recunoscută drept un alt tip de activ.

Investiții în instrumente de capitaluri proprii (și contracte privind acele investiții)

B5.5 ... O astfel de situație poate fi dacă nu sunt disponibile date mai recente pentru a evalua valoarea justă sau dacă mai multe evaluări la valoarea justă posibile și costurile reprezintă cea mai bună estimare a valorii juste în acele evaluări.

B5.7 ... În astfel de cazuri entitatea trebuie să evalueze valoarea justă.

D24 În Anexa C, la punctul C8, modificările la punctul 29 din IFRS 7 *Instrumente financiare: informații de furnizat* se modifică după cum urmează:

29 Nu sunt solicitate prezentări de informații privind valoarea justă:

...

(b) pentru instrumentele derivate care au legătură cu investiții în instrumente de capitaluri proprii care nu au un preț de piață cotate pe o piață activă pentru un instrument identic (adică, o intrare de date de nivel 1), care sunt evaluate la cost în conformitate cu IAS 39, deoarece valoarea justă nu poate fi evaluată în mod fiabil; sau

...

D25 La punctul C20 modificările la punctul 1 din IAS 28 *Investiții în entități asociate* sunt modificate după cum urmează:

1 **Prezentul standard trebuie aplicat în contabilizarea investițiilor în entități asociate. Totuși el nu se aplică investițiilor în entități asociate deținute de:**

(a) organizații cu capital de risc, sau

(b) fonduri mutuale, fonduri de investiții și entități similare, inclusiv fonduri de asigurare cu componentă de investiții

care sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere în conformitate cu IFRS 9 *Instrumente financiare* și IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*. O entitate care deține o astfel de investiție trebuie să prezinte informațiile prevăzute la punctul 37 litera (f).

D26 La punctul C22 modificările la punctul 1 din IAS 31 *Interese în asocierile în participație* sunt modificate după cum urmează:

1 **Prezentul standard trebuie aplicat la contabilizarea intereselor în asocierile în participație și la raportarea activelor, datoriilor, veniturilor și cheltuielilor aparținând asocierii în participație în situațiile financiare ale asociaților și ale investitorilor, oricare ar fi structurile sau formele sub care își desfășoară activitățile asocierile în participație. Totuși el nu se aplică intereselor asociaților în entități controlate în comun deținute de:**

(a) organizații cu capital de risc, sau

(b) **fonduri mutuale, fonduri de investiții și entități similare, inclusiv fonduri de asigurare cu componentă de investiții**

care sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere în conformitate cu IFRS 9 *Instrumente financiare* și IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*. Un asociat care deține un astfel de interes trebuie să prezinte informațiile prevăzute la punctele 55 și 56.

D27 La punctul C27 modificările la punctele 9, 13 și 88 din IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare* sunt modificate după cum urmează:

9 ...

Trebuie menționat faptul că IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă* prezintă dispozițiile de evaluare la valoarea justă a unei datorii financiare, fie prin desemnare sau în alt mod sau pentru care se furnizează informații privind valoarea justă.

...

13 Dacă o entitate nu poate evalua în mod fiabil valoarea justă a unui instrument derivat încorporat pe baza termenilor și condițiilor sale, valoarea justă a instrumentului derivat încorporat este diferența dintre valoarea justă a contractului hibrid (combinat) și valoarea justă a contractului gazdă. Dacă entitatea nu poate evalua valoarea justă a instrumentului derivat încorporat pe baza acestei metode, se aplică punctul 12 și contractul hibrid (combinat) este desemnat la valoarea justă prin profit sau pierdere.

88 **O relație de acoperire împotriva riscurilor îndeplinește condițiile pentru contabilitatea operațiunilor de acoperire împotriva riscurilor, conform punctelor 89-102, dacă și numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos.**

...

(d) **eficacitatea operațiunii de acoperire împotriva riscurilor poate fi evaluată în mod fiabil, aceasta însemnând că valoarea justă sau fluxurile de trezorerie aferente elementului acoperit care pot fi atribuite riscului acoperit și valoarea justă a instrumentului de acoperire pot fi evaluate fiabil.**

...

D28 La punctul C28 modificările la punctele AG64, AG80, AG81 și AG96 din IAS 39 sunt modificate după cum urmează:

AG64 Valoarea justă a unei datorii financiare la recunoașterea inițială este, în mod normal, prețul tranzacției (adică, valoarea justă a contravalorii primite, a se vedea de asemenea punctul AG76 și IFRS 13). Totuși, dacă o parte a contravalorii date sau primite este pentru alt element decât datoria financiară, o entitate trebuie să evalueze valoarea justă a datoriei financiare.

AG80 Valoarea justă a instrumentelor derivate care sunt legate de, și trebuie decontate prin, livrarea unor astfel de instrumente care nu au un preț cotel pe o piață activă pentru un instrument identic (adică o dată de intrare de nivel 1) [a se vedea punctul 47 litera (a)] poate fi evaluată fiabil dacă (a) variația în gama de evaluări la valoarea justă rezonabile nu este semnificativă pentru acel instrument sau (b) probabilitățile diverselor estimări din acea gamă pot fi evaluate în mod fiabil și utilizate la evaluarea valorii juste.

AG81 Există multe situații în care s-ar putea ca variația gamei de evaluări la valoarea justă rezonabile a instrumentelor derivate care sunt legate de, și trebuie decontate prin, livrarea de instrumente de capitaluri proprii care nu au un preț cotel pe o piață activă pentru un instrument identic (adică o dată de intrare de nivel 1) [a se vedea punctul 47 litera (a)] este posibil să nu fie semnificativă. În mod normal, este posibilă evaluarea valorii juste a unui astfel de instrument derivat pe care entitatea l-a achiziționat de la un partener extern. Totuși, dacă gama de evaluări rezonabile la valoarea justă este semnificativă, iar probabilitatea diferitelor estimări nu poate fi evaluată în mod fiabil, unei entități nu i se permite să evalueze instrumentul la valoarea justă.

AG96 Un instrument derivat care este legat de, și trebuie decontat prin, livrarea de instrumente de capitaluri proprii care nu au un preț cotate pe o piață activă pentru un instrument identic (adică, o intrare de date de nivel 1) și care nu este contabilizat la valoarea justă deoarece valoarea sa justă nu poate fi evaluată în alt mod [a se vedea punctul 47 litera (a)] nu poate fi desemnat ca instrument de acoperire împotriva riscurilor.

IFRS 9 Instrumente financiare (emis în octombrie 2010)

D29 [Nu se aplică dispozițiilor]

D30 Se modifică punctele 3.2.14, 4.3.7 și 5.1.1, după cum urmează:

3.2.14 Atunci când o entitate alocă valoarea contabilă anterioară a unui activ financiar mai mare între partea care continuă să fie recunoscută și partea care este derecunoscută, trebuie evaluată valoarea justă a părții care continuă să fie recunoscută. Atunci când entitatea are o tradiție de vânzare a unor părți similare cu partea care continuă să fie recunoscută sau dacă există alte tranzacții pe piață pentru astfel de părți, prețurile recente oferă cea mai bună estimare a valorii sale juste. ...

4.3.7 Dacă o entitate nu poate evalua în mod fiabil valoarea justă a unui instrument derivat încorporat pe baza termenilor și condițiilor sale, valoarea justă a instrumentului derivat încorporat este diferența dintre valoarea justă a contractului hibrid și valoarea justă a contractului gazdă. Dacă entitatea nu poate evalua valoarea justă a instrumentului derivat încorporat pe baza acestei metode, se aplică punctul 4.3.6 și contractul hibrid este desemnat la valoarea justă prin profit sau pierdere.

5.1.1 **La recunoașterea inițială, o entitate trebuie să evalueze un activ financiar sau o datorie financiară la valoarea sa justă plus sau minus, în cazul unui activ financiar sau al unei datorii financiare care nu este la valoarea justă prin profit sau pierdere, costurile tranzacției care sunt atribuibile direct achiziției sau emisiunii activului financiar sau datoriei financiare.**

D31 Se adaugă punctul 5.1.1A, după cum urmează:

5.1.1A **Cu toate acestea, dacă valoarea justă a activului financiar sau a datoriei financiare la recunoașterea inițială este diferită de prețul tranzacției, o entitate trebuie să aplice punctul B5.1.2A.**

D32 Se modifică punctul 5.2.1, după cum urmează:

5.2.1 **După recunoașterea inițială, o entitate trebuie să evalueze un activ financiar în conformitate cu punctele 4.1.1–4.1.5 la valoarea justă sau la costul amortizat (a se vedea punctele 9 și AG5–AG8 din IAS 39).**

D33 Se elimină titlul anterior punctului 5.4.1 și punctele 5.4.1–5.4.3.

D34 Se modifică punctele 5.6.2, 7.2.5, 7.2.11 și 7.2.12, după cum urmează:

5.6.2 **Dacă, în conformitate cu punctul 4.4.1, o entitate reclasifică un activ financiar astfel încât acesta este evaluat la valoarea justă, valoarea sa justă este evaluată la data la care a fost reclasificat. Orice câștig sau pierdere generat(ă) de o diferență între valoarea contabilă anterioară și valoarea justă este recunoscut(ă) în profit sau pierdere.**

7.2.5 Dacă o entitate evaluează un contract hibrid la valoarea justă în conformitate cu punctul 4.1.4 sau cu punctul 4.1.5, dar valoarea justă a contractului hibrid nu a fost evaluată în perioade de raportare comparative, valoarea justă a contractului hibrid în perioade de raportare comparative trebuie să fie suma valorilor juste ale componentelor (adică contractul gazdă nederivat și instrumentul derivat încorporat) la finalul fiecărei perioade de raportare comparative.

7.2.11 Dacă o entitate a contabilizat anterior o investiție într-un instrument de capital propriu care nu are un preț cotate pe o piață activă pentru un instrument identic (adică o dată de intrare de nivel 1) (sau un activ derivat care este legat de, și trebuie decontat prin, livrarea unui astfel de instrument de capital propriu) la cost în conformitate cu IAS 39, trebuie să evalueze acel instrument la valoarea justă de la data aplicării inițiale. ...

7.2.12 Dacă o entitate a contabilizat anterior o datorie derivată care este legată de, și trebuie decontată prin livrarea unui instrument de capitaluri proprii care nu are un preț cotate pe o piață activă pentru un instrument identic (adică, o dată de intrare de nivelul 1) la cost în conformitate cu IAS 39, aceasta trebuie să evalueze datoria derivată la valoarea justă de la data aplicării inițiale. ...

D35 Se adaugă punctul 7.1.3, după cum urmează:

7.1.3 IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*, emis în mai 2011, a modificat punctele 3.2.14, 4.3.7, 5.1.1, 5.2.1, 5.4.1, 5.6.2, 7.2.5, 7.2.11, 7.2.12, a modificat definiția valorii juste de la Anexa A, a modificat punctele B3.2.11, B3.2.17, B5.1.1, B5.2.2, B5.4.8, B5.4.14, B5.4.16, B5.7.20, C3, C11, C26, C28, C30, C49 și C53, a eliminat punctele 5.4.2, B5.4.1–B5.4.13 și a adăugat punctele 5.1.1A, B5.1.2A și B5.2.2A. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

D36 În Anexa B, se modifică punctele B3.2.11, B3.2.17, B5.1.1 și B5.2.2, după cum urmează:

B3.2.11 Atunci când se evaluează valoarea justă a părții care continuă să fie recunoscută și a părții care este derecunoscută în scopul aplicării punctului 3.2.13, o entitate aplică dispozițiile de evaluare la valoarea justă ale IFRS 13, suplimentar față de punctul 3.2.14.

B3.2.17 Acest punct ilustrează abordarea implicării continue atunci când implicarea continuă a entității privește o parte a unui activ financiar.

Se va presupune că o entitate are un portofoliu de împrumuturi cu plată anticipată ... Valoarea justă a împrumuturilor la data tranzacției este de 10 100 u.m. și valoarea justă a marjei suplimentare de 0,5 % este de 40 u.m.

...

Entitatea calculează câștigul sau pierderea la vânzarea părții de 90 % din fluxurile de trezorerie. Presupunând că, la data transferului, nu sunt disponibile valorile juste ale părții de 90 % transferate și a părții de 10 % păstrate, entitatea alocă valoarea contabilă a activului în conformitate cu punctul 3.2.14 după cum urmează:

	Valoare justă	Procent	Valoare contabilă alocată
Parte transferată	9 090	90 %	9 000
Parte păstrată	1 010	10 %	1 000
Total	10,100		10 000

...

B5.1.1 Valoarea justă a unui instrument financiar la recunoașterea inițială este, în mod normal, prețul tranzacției (adică valoarea justă a contravalorii date sau primite, a se vedea de asemenea punctul B5.1.2A și IFRS 13). Totuși, dacă o parte a contravalorii date sau primite este pentru alt element decât instrumentul financiar, o entitate trebuie să evalueze valoarea justă a instrumentului financiar. De exemplu, valoarea justă a unui împrumut pe termen lung sau a unei creanțe care nu este purtătoare de dobândă poate fi evaluată drept valoarea actualizată a tuturor intrărilor viitoare de numerar actualizate utilizând ratele principale ale dobânzii de pe piață pentru instrumente financiare similare (similare în ceea ce privește moneda, condițiile, tipul ratei dobânzii și alți factori), cu un rating de credit similar. Orice sumă împrumutată în plus este o cheltuială sau o reducere a venitului, cu excepția momentului când îndeplinește condițiile pentru a fi recunoscută drept alt tip de activ.

D37 Se adaugă punctele B5.1.2A și B5.2.2A, după cum urmează:

B5.1.2A În mod normal, cea mai bună dovadă a valorii juste a unui instrument financiar la recunoașterea inițială este prețul tranzacției (adică, valoarea justă a contravalorii date sau primite, a se vedea de asemenea IFRS 13). Dacă o entitate stabilește că valoarea justă la recunoașterea inițială este diferită de prețul tranzacției astfel cum se menționează la punctul 5.1.1A, entitatea trebuie să contabilizeze acel instrument la cea dată după cum urmează:

- (a) la evaluarea prevăzută la punctul 5.1.1 dacă acea valoare justă este probată de un preț cotel pe o piață activă pentru un activ sau datorie identic(ă) (adică o dată de intrare de nivel 1) sau se bazează pe o tehnică de evaluare care utilizează doar date de pe piețe observabile. O entitate trebuie să recunoască diferența dintre valoarea justă la recunoașterea inițială și prețul tranzacției drept câștig sau pierdere.
- (b) în toate celelalte cazuri, la evaluarea prevăzută la punctul 5.1.1, ajustată pentru a amâna diferența dintre valoarea justă la recunoașterea inițială și prețul tranzacției. După recunoașterea inițială, entitatea trebuie să recunoască acea diferență amânată drept câștig sau pierdere doar în măsura în care aceasta apare în urma modificării unui factor (inclusiv durata) de care ar ține cont participanții pe piață atunci când ar determina valoarea activului sau a datoriei.

B5.2.2A Evaluarea ulterioară a unui activ financiar sau a unei datorii financiare și recunoașterea ulterioară a câștigurilor sau pierderilor descrise la punctul B5.1.2A trebuie să fie consecvente cu dispozițiile prezentului IFRS.

D38 Se elimină punctele B5.4.1–B5.4.13 și titlurile aferente.

D39 Se modifică titlul anterior punctului B5.4.14 și punctele B5.4.14, B5.4.16 și B5.7.20 după cum urmează:

Investiții în instrumente de capitaluri proprii (și contracte privind aceste investiții)

B5.4.14 ... O astfel de situație poate fi dacă nu sunt disponibile date mai recente pentru a evalua valoarea justă sau dacă mai multe evaluări la valoarea justă posibile și costurile reprezintă cea mai bună estimare a valorii juste în acele evaluări.

B5.4.16 ... În măsura în care există astfel de factori relevanți, aceștia pot indica că este posibil ca costul să nu fie reprezentativ pentru valoarea justă. În astfel de cazuri, entitatea trebuie să evalueze valoarea justă.

B5.7.20 După cum este cazul în toate evaluările la valoarea justă, metoda de evaluare utilizată de o entitate pentru a stabili proporția modificării în valoarea justă a datoriei atribuibilă modificărilor riscului de credit al acesteia trebuie să utilizeze la maxim datele de intrare observabile relevante și să utilizeze la minimum datele de intrare neobservabile.

D40 În Anexa C, la punctul C3 modificările la punctele D15 și D20 din IFRS 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară* se modifică după cum urmează:

D15 Dacă o entitate care adoptă pentru prima dată IFRS-urile evaluează o astfel de investiție la cost, în conformitate cu IAS 27, atunci ea trebuie să evalueze această investiție la una dintre următoarele valori în situația individuală de deschidere a poziției financiare în conformitate cu IFRS:

...

(b) cost presupus. Costul presupus al unei astfel de investiții trebuie să fie:

(i) valoarea justă în situațiile financiare individuale ale entității la data trecerii acesteia la IFRS-uri; sau

...

D20 În ciuda dispozițiilor de la punctele 7 și 9, o entitate poate aplica dispozițiile de la punctul B5.1.2A litera (b) din IFRS 9 în oricare dintre următoarele moduri:

...

D41 La punctul C11, modificările la punctul 28 din IFRS 7 *Instrumente financiare: informații de furnizat* se modifică după cum urmează:

28 În unele cazuri, o entitate nu recunoaște un câștig sau o pierdere la recunoașterea inițială a unui activ financiar sau a unei datorii financiare, deoarece valoarea justă nu este probată de un preț cotel pe o piață activă pentru un activ sau datorie identic(ă) (adică o dată de intrare de nivel 1) și nici nu se bazează pe o tehnică de evaluare care utilizează doar date de pe piețe observabile (a se vedea punctul B5.1.2A din IFRS 9). În astfel de cazuri, o entitate trebuie să furnizeze informații în funcție de clasa activului financiar sau a datoriei financiare:

- (a) politica contabilă proprie de recunoaștere în profit sau în pierdere a diferenței dintre valoarea justă la recunoașterea inițială și prețul tranzacției pentru a reflecta o modificare a factorilor (inclusiv durata) de care ar ține cont participanții pe piață când ar determina valoarea activului sau a datoriei (a se vedea punctul B5.1.2A litera (b) din IFRS 9).

...

- (c) de ce entitatea a decis că prețul tranzacției nu este cea mai bună dovadă a valorii juste, inclusiv o descriere a dovezii prin care se probează valoarea justă.

D42 La punctul C26 modificările la punctul 1 din IAS 28 *Investiții în entități asociate* se modifică după cum urmează:

- 1 **Prezentul standard trebuie aplicat în contabilizarea investițiilor în entități asociate. Totuși el nu se aplică investițiilor în entități asociate deținute de:**

- (a) organizații cu capital de risc, sau
- (b) fonduri mutuale, fonduri de investiții și entități similare, inclusiv fonduri de asigurare cu componentă de investiții

care sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere în conformitate cu IFRS 9 *Instrumente financiare*. O entitate care deține o astfel de investiție trebuie să prezinte informațiile prevăzute la punctul 37 litera (f).

D43 La punctul C28 modificările la punctul 1 din IAS 31 *Interese în asocierile în participație* sunt modificate după cum urmează:

- 1 **Prezentul standard trebuie aplicat la contabilizarea intereselor în asocierile în participație și la raportarea activelor, datoriilor, veniturilor și cheltuielilor aparținând asocierii în participație în situațiile financiare ale asociaților și ale investitorilor, oricare ar fi structurile sau formele sub care își desfășoară activitățile asocierile în participație. Totuși el nu se aplică intereselor asociaților în entități controlate în comun deținute de:**

- (a) organizații cu capital de risc, sau
- (b) fonduri mutuale, fonduri de investiții și entități similare, inclusiv fonduri de asigurare cu componentă de investiții

care sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere în conformitate cu IFRS 9 *Instrumente financiare*. Un asociat care deține un astfel de interes trebuie să prezinte informațiile prevăzute la punctele 55 și 56.

D44 La punctul C30, modificările la punctul 23 din IAS 32 *Instrumente financiare: prezentare* se modifică după cum urmează:

- 23 ... Un exemplu îl constituie obligația unei entități, conform unui contract forward, de a cumpăra propriile instrumente de capitaluri proprii în schimbul numerarului. Datoria financiară este recunoscută inițial la (valoarea actualizată a valorii de răscumpărare) și este reclasificată din capitaluri proprii. ...

D45 La punctul C49 modificările la punctul A8 din IFRIC 2 *Ațiunile membrilor în entități de tip cooperatist și instrumente similare* se modifică după cum urmează:

- A8 Ațiunile membrilor care depășesc restricția de răscumpărare sunt datorii financiare. Entitatea de tip cooperatist evaluează această datorie financiară la valoarea justă la recunoașterea inițială. Deoarece aceste acțiuni pot fi răscumpărate la cerere, entitatea de tip cooperatist evaluează valoarea justă a unor astfel de datorii financiare în conformitate cu punctul 47 din IFRS 13, care prevede: „Valoarea justă a unei datorii financiare cu o caracteristică „la vedere“ (de exemplu, un depozit la vedere) nu este mai mică decât valoarea de plată la cerere ...” În consecință, entitatea de tip cooperatist clasifică ca datorii financiare valoarea maximă de plată la cerere, conform dispozițiilor de răscumpărare.

D46 La punctul C53 modificările la punctul 7 din IFRIC 19 *Stingerea datoriilor financiare cu instrumente de capitaluri proprii* se modifică după cum urmează:

- 7 Dacă valoarea justă a instrumentelor de capitaluri proprii emise nu poate fi evaluată fiabil, atunci instrumentele de capitaluri proprii trebuie să fie evaluate pentru a reflecta valoarea justă a datoriei financiare stinse. Nu se aplică punctul 47 din IFRS 13 atunci când se evaluează valoarea justă a datoriei financiare stinse cu o caracteristică la vedere (de exemplu, un depozit la vedere).

IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare*

D47 Se modifică punctele 128 și 133, după cum urmează:

- 128 Prezentările de informații de la punctul 125 nu sunt impuse pentru active și datorii care prezintă un risc semnificativ ca valoarea lor contabilă să se schimbe considerabil pe parcursul următorului exercițiu financiar dacă, la finalul perioadei de raportare, acestea sunt evaluate la valoarea justă pe baza unui preț cotelat pe o piață activă pentru un activ sau o datorie identică. Aceste valori juste se pot modifica semnificativ în decursul următorului exercițiu financiar, dar aceste modificări nu ar decurge din ipoteze sau din alte surse de incertitudine referitoare la estimări la finalul perioadei de raportare.
- 133 Alte IFRS-uri dispun prezentarea unora dintre ipotezele care ar fi altminteri solicitate în conformitate cu punctul 125. De exemplu, IAS 37 impune prezentarea, în anumite situații, a ipotezelor principale privind evenimentele viitoare care afectează clasele de provizioane. IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă* prevede prezentarea ipotezelor principale (inclusiv tehnica(ile) de evaluare și intrările de date) pe care le utilizează entitatea atunci când evaluează valoarea justă a activelor sau datoriilor contabilizate la valoarea justă.

D48 Se adaugă punctul 139I, după cum urmează:

- 139I IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat punctele 128 și 133. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

IAS 2 *Stocuri*

D49 Se modifică punctul 7, după cum urmează:

- 7 Valoare realizabilă netă se referă la suma netă pe care o entitate se așteaptă să o realizeze din vânzarea de stocuri pe parcursul desfășurării normale a activității. Valoarea justă reflectă prețul unei tranzacții normale de vânzare a aceluiași stoc pe piața principală (sau cea mai avantajoasă) pentru acel stoc care s-ar încheia între participanți pe piață, la data de evaluare. Prima este o valoare specifică entității; cea de a doua nu este. Valoarea realizabilă netă a stocurilor poate să nu fie egală cu valoarea justă minus costurile generate de vânzare.

D50 Se adaugă punctul 40C, după cum urmează:

- 40C IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat definiția valorii juste de la punctul 6 și a modificat punctul 7. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

IAS 8 *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*

D51 Se modifică punctul 52, după cum urmează:

- 52 Prin urmare, aplicarea retroactivă a unei noi politici contabile sau corectarea unei erori dintr-o perioadă anterioară prevede diferențierea informațiilor care
- (a) oferă probe ale circumstanțelor care au existat la data(datele) la care a(au) avut loc tranzacția, evenimentul sau condiția și
- (b) ar fi fost disponibile la data la care s-a aprobat publicarea situațiilor financiare pentru acea perioadă anterioară

de informații din alte surse. Pentru anumite tipuri de estimări (de exemplu, evaluarea la valoarea justă care utilizează un număr mare de date de intrare neobservabile) este imposibil să diferențiem aceste tipuri de informații. În cazul în care aplicarea retroactivă sau retratarea retroactivă ar impune elaborarea unei estimări semnificative pentru care este imposibil de diferențiat aceste două tipuri de informații, este imposibil să se aplice noua politică contabilă sau să se corecteze retroactiv eroarea perioadei anterioare.

D52 Se modifică punctul 54C, după cum urmează:

54C IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*, emis în mai 2011, a modificat punctul 52. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

IAS 10 Evenimente ulterioare perioadei de raportare a bilanțului

D53 Se modifică punctul 11, după cum urmează:

11 Un exemplu de eveniment care nu conduce la ajustarea situațiilor financiare după perioada de raportare a bilanțului este o diminuare a valorii juste a investițiilor în intervalul dintre finalul perioadei de raportare și data la care situațiile financiare sunt aprobate în vederea publicării. O diminuare a valorii juste nu se referă în mod normal la condiția investițiilor la finalul perioadei de raportare, dar reflectă circumstanțele apărute ulterior. ...

D54 Se adaugă punctul 23A, după cum urmează:

23A IFRS 13 emis în mai 2011, a modificat punctul 11. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

IAS 16 Imobilizări corporale

D55 Se modifică punctul 26, după cum urmează:

26 Valoarea justă a unui activ este evaluată fiabil dacă (a) variabilitatea în gama de evaluări la valoarea justă rezonabile nu este semnificativă pentru acel activ sau (b) probabilitățile diverselor estimări din acea gamă pot fi evaluate în mod fiabil și utilizate la evaluarea valorii juste. Dacă o entitate poate să evalueze fiabil fie valoarea justă a activului încasat, fie cea a activului la care a renunțat, atunci valoarea justă a activului la care a renunțat este utilizată pentru a evalua costurile activului încasat, cu excepția cazului în care valoarea justă a activului încasat nu este mai evidentă.

D56 Se elimină punctele 32 și 33.

D57 Se modifică punctele 35 și 77, după cum urmează:

35 Atunci când se reevaluează un element de imobilizări corporale, orice amortizare cumulată la data reevaluării este tratată în unul dintre următoarele moduri:

(a) este retrată proporțional cu modificarea de valoare contabilă brută a activului, astfel încât valoarea contabilă a activului, după reevaluare, să fie egală cu valoarea sa reevaluată.

Această metodă este deseori folosită în cazul în care un activ este reevaluat prin aplicarea unui indice pentru determinarea costului de înlocuire (a se vedea IFRS 13).

...

77 **Dacă elementele de imobilizări corporale sunt exprimate la valoarea reevaluată, se vor furniza următoarele informații, suplimentar față de informațiile prevăzute în IFRS 13:**

...

(c) [eliminat]

(d) [eliminat]

...

D58 Se adaugă punctul 81F, după cum urmează:

- 81F IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat definiția valorii juste de la punctul 6 și a modificat punctele 26, 35 și 77 și a eliminat punctele 32 și 33. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

IAS 17 *Contracte de leasing*

D59 Se adaugă punctul 6A, după cum urmează:

- 6A IAS 17 utilizează termenul „valoarea justă” într-un mod diferit față de unele aspecte ale definiției valorii juste din IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*. Prin urmare, când aplică IAS 17, o entitate evaluează valoarea justă în conformitate cu IAS 17 și nu cu IFRS 13.

IAS 18 *Venituri*

D60 Se adaugă punctul 42, după cum urmează:

- 42 IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat definiția valorii juste de la punctul 7. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

IAS 19 *Beneficiile angajaților*

D61 [Nu se aplică dispozițiilor]

D62 Se modifică punctele 50 și 102, după cum urmează:

- 50 Contabilizarea de către o entitate a planurilor de beneficii determinate implică următorii pași:
- ...
- (c) evaluarea valorii juste a oricăror active ale planului (a se vedea punctele 102-104);
- ...
- 102 Valoarea justă a oricăror active ale planului este dedusă din determinarea valorii recunoscute în situația poziției financiare în conformitate cu punctul 54.

D63 Se adaugă punctul 162, după cum urmează:

- 162 IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat definiția valorii juste de la punctul 7 și a modificat punctele 50 și 102. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

IAS 20 *Contabilitatea subvențiilor guvernamentale și prezentarea informațiilor legate de asistența guvernamentală*

D64 Se adaugă punctul 45, după cum urmează:

- 45 IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat definiția valorii juste de la punctul 3. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

IAS 21 *Efectele variației cursurilor de schimb valutare*

D65 Se modifică punctul 23, după cum urmează:

- 23 **La finalul fiecărei perioade de raportare:**
- ...
- (c) **elementele nemonetare exprimate în valută și evaluate la valoarea justă trebuie convertite utilizându-se cursul de schimb din data la care a fost evaluată valoarea justă.**

D66 Se adaugă punctul 60G, după cum urmează:

- 60G IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat definiția valorii juste de la punctul 8 și a modificat punctul 23. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

IAS 28 Investiții în entitățile asociate (astfel cum a fost modificat în octombrie 2009)

D67 Se modifică punctele 1 și 37, după cum urmează:

- 1 **Prezentul standard trebuie aplicat în contabilizarea investițiilor în entități asociate. Totuși el nu se aplică investițiilor în entități asociate deținute de:**

- (a) organizații cu capital de risc, sau
- (b) fonduri mutuale, fonduri închise de investiții și entități similare, inclusiv fonduri de asigurare cu componentă de investiții

care la recunoașterea inițială sunt desemnate ca fiind la valoarea justă prin profit sau pierdere sau sunt clasificate drept deținute în vederea vânzării și sunt contabilizate în conformitate cu IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*. Pentru astfel de investiții, o entitate trebuie să recunoască modificările valorii juste în profit sau pierdere în perioada modificărilor. O entitate care deține o astfel de investiție trebuie să prezinte informațiile prevăzute la punctul 37 litera (f).

- 37 **Trebuie prezentate următoarele informații:**

- (a) valoarea justă a investițiilor în entitățile asociate pentru care există prețuri de piață cotate;

...

D68 Se adaugă punctul 41G, după cum urmează:

- 41G IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*, publicat în mai 2011, a modificat punctele 1 și 37. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

IAS 31 Interese în asocierile în participație (astfel cum a fost modificat în octombrie 2009)

D69 Se modifică punctul 1, după cum urmează:

- 1 **Prezentul standard trebuie aplicat la contabilizarea intereselor în asocierile în participație și la raportarea activelor, datoriilor, veniturilor și cheltuielilor aparținând asocierii în participație în situațiile financiare ale asociaților și ale investitorilor, oricare ar fi structurile sau formele sub care își desfășoară activitățile asocierile în participație. Totuși el nu se aplică intereselor asociaților în entități controlate în comun deținute de:**

- (a) organizații cu capital de risc, sau
- (b) fonduri mutuale, fonduri închise de investiții și entități similare, inclusiv fonduri de asigurare cu componentă de investiții

care la recunoașterea inițială sunt desemnate ca fiind la valoarea justă prin profit sau pierdere sau sunt clasificate drept deținute în vederea vânzării și sunt contabilizate în conformitate cu IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*. Pentru astfel de investiții, o entitate trebuie să recunoască modificările valorii juste în profit sau pierdere în perioada modificărilor. Un asociat care deține un astfel de interes trebuie să prezinte informațiile prevăzute la punctele 55 și 56.

D70 Se adaugă punctul 58F, după cum urmează:

- 58F IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*, emis în mai 2011, a modificat punctul 1. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

IAS 32 Instrumente financiare: prezentare (astfel cum a fost modificat în septembrie 2010)

D71 Se modifică punctul 23, după cum urmează:

- 23 Datoria financiară este recunoscută inițial {la valoarea actualizată a valorii de răscumpărare} și este reclasificată din capitaluri proprii. ...

D72 Se adaugă punctul 97J, după cum urmează:

- 97J IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat definiția valorii juste de la punctul 11 și a modificat punctele 23 și AG31. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

D73 În îndrumările de aplicare, se modifică punctul AG31, după cum urmează:

- AG31 O formă uzuală pentru instrumentele financiare este un instrument de datorie cu o opțiune încorporată de conversie, cum ar fi obligațiunile convertibile în acțiuni ordinare ale emitentului și fără alte caracteristici derivate încorporate. Punctul 28 prevede ca emitentul unui astfel de instrument financiar să prezinte separat componenta de datorie și componenta de capitaluri proprii în situația poziției financiare, după cum urmează:

...

- (b) Instrumentul de capitaluri proprii este o opțiune încorporată de a converti datoria în capitaluri proprii ale emitentului. Această opțiune are valoare la recunoașterea inițială chiar și atunci când este „în afara banilor“ (out of the money).

IAS 33 Rezultatul pe acțiune

D74 Se modifică punctele 8 și 47A, după cum urmează:

- 8 Termenii definiți în IAS 32 *Instrumente financiare: prezentare* sunt utilizați în prezentul standard cu semnificațiile prevăzute la punctul 11 din IAS 32, cu excepția cazului în care se prevede altfel. În IAS 32 sunt definite instrumentul financiar, activul financiar, datoria financiară și instrumentul de capitaluri proprii și sunt prezentate îndrumări de aplicare a acelor definiții. IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă* definește valoarea justă și prevede cerințele de aplicare a acelei definiții.

- 47A În cazul opțiunilor pe acțiuni și a altor angajamente de plată pe bază de acțiuni la care se aplică IFRS 2 *Plata pe bază de acțiuni*, prețul de emisiune la care se face referire la punctul 46 și prețul de exercitare la care se face referire la punctul 47 trebuie să includă valoarea justă (evaluată în conformitate cu IFRS 2) a oricărui bunuri sau servicii ce trebuie să fie furnizate entității în viitor în cadrul opțiunii pe acțiune sau al altui angajament de plată pe bază de acțiuni.

D75 Se adaugă punctul 74C, după cum urmează:

- 74C IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat punctele 8, 47A și A2. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

D76 În Anexa A, se modifică punctul A2, după cum urmează:

- A2 Emisiunea de acțiuni ordinare la momentul exercitării sau al conversiei de acțiuni ordinare potențiale nu dă naștere, de obicei, unui element de prime. Aceasta se datorează faptului că acțiunile ordinare potențiale sunt evaluate de obicei la valoarea justă, ceea ce duce la o modificare proporțională a resurselor disponibile entității. Totuși, într-o emisiune de drepturi de subscriere, prețul de exercitare este adesea mai mic decât valoarea justă a acțiunilor. ... Valoarea justă teoretică anterioară fără exercitarea de drepturi pe acțiune este calculată prin adăugarea valorii juste agregate a acțiunilor imediat anterioare exercitării drepturilor la încasările din exercitarea drepturilor și împărțindu-le la numărul de acțiuni în circulație după exercitarea drepturilor. În cazul în care drepturile urmează să fie tranzacționate public, separat de acțiunile anterioare datei exercitării, valoarea justă este evaluată la închiderea ultimei zile în care acțiunile sunt tranzacționate împreună cu drepturile.

IAS 34 Raportarea financiară interimară (astfel cum a fost modificat în mai 2010)

D77 [Nu se aplică dispozițiilor]

D78 Se adaugă punctul 16A litera (j), după cum urmează:

16A **În plus față de prezentarea evenimentelor și tranzacțiilor semnificative în conformitate cu punctele 15-15C, o entitate trebuie să includă următoarele informații în notele la situațiile sale financiare interimare, dacă nu au fost prezentate în altă parte în cadrul raportului financiar interimar. Informațiile trebuie raportate, în mod normal, de la începutul exercițiului până în prezent.**

...

(j) pentru instrumentele financiare, prezentările de informații prevăzute la punctele 91-93 litera (h), 94-96, 98 și 99 din IFRS 13 Evaluarea la valoarea justă și punctele 25, 26 și 28-30 din IFRS 7 Instrumente financiare: informații de furnizat.

D79 Se adaugă punctul 50, după cum urmează:

50 IFRS 13, emis în mai 2011, a adăugat punctul 16A litera (j). O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

IAS 36 Deprecierea activelor

D80 Se modifică punctul 5, după cum urmează:

5 Prezentul standard nu se aplică activelor financiare care intră sub incidența IAS 39, investițiilor imobiliare evaluate la valoarea justă care intră sub incidența IAS 40 sau activelor biologice legate de activitatea agricolă evaluate la valoarea justă minus costurile generate de vânzare care intră sub incidența IAS 41. Cu toate acestea, prezentul standard se aplică activelor contabilizate la valoarea reevaluată (adică valoarea justă la data reevaluării minus orice amortizare cumulată ulterioară și pierderi prin depreciere cumulate ulterior) în conformitate cu alte IFRS-uri, cum ar fi modelele de reevaluare din IAS 16 *Imobilizări corporale* și IAS 38 *Imobilizări necorporale*. Singura diferență dintre valoarea justă a unui activ și valoarea sa justă minus costurile asociate cedării o reprezintă costurile marginale directe atribuibile cedării activului.

(a) (i) în cazul în care costurile de cedare sunt neglijabile, valoarea recuperabilă a activului reevaluat este neapărat apropiată de sau mai mare decât valoarea sa reevaluată. În acest caz, după aplicarea dispozițiilor privind reevaluarea, este puțin probabil ca activul reevaluat să fie depreciat, nefiind necesară estimarea valorii recuperabile.

(ii) [eliminat]

(b) [eliminat]

(c) în cazul în care costurile de cedare nu sunt neglijabile, valoarea justă minus costurile asociate cedării activului reevaluat este neapărat mai mică decât valoarea sa justă. Activul reevaluat este, așadar, depreciat dacă valoarea sa de utilizare este mai mică decât valoarea sa reevaluată. În acest caz, după aplicarea dispozițiilor privind reevaluarea, o entitate aplică prezentul standard pentru a stabili dacă activul poate fi depreciat.

D81 Se modifică punctul 6 după cum urmează (drept consecință a modificării definiției valorii juste minus costurile generate de vânzare, toate referirile la „valoarea justă minus costurile generate de vânzare” din IAS 36 se înlocuiesc cu „valoarea justă minus costurile asociate cedării”):

6 **Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:**

[eliminat]

(a) [eliminat]

(b) [eliminat]

(c) [eliminat]

Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii într-o tranzacție normală între participanți pe piață, la data evaluării. (A se vedea IFRS 13 Evaluarea la valoarea justă.)

D82 Se modifică punctele 12, 20 și 22, după cum urmează:

12 **La evaluarea existenței indiciilor de depreciere a activelor o entitate trebuie să ia în considerare cel puțin următoarele indicii:**

Surse externe de informații

(a) **există indicații observabile că valoarea de piață a activului a scăzut semnificativ mai mult în decursul perioadei decât ar fi fost de așteptat ca rezultat al trecerii timpului sau al utilizării.**

...

20 Poate fi posibil să se evalueze valoarea justă minus costurile asociate cedării, chiar dacă nu există un preț cotelat pe o piață activă pentru un activ identic. Cu toate acestea, uneori nu va fi posibil să se evalueze valoarea justă minus costurile asociate cedării deoarece nu există o bază pentru a calcula o estimare fiabilă a prețului care s-ar putea obține din vânzarea activului în cadrul unei tranzacții normale care are loc între participanți pe piață, la data de evaluare, în condiții de piață actuale. În acest caz, entitatea poate folosi valoarea de utilizare a activului ca valoare recuperabilă.

22 Valoarea recuperabilă se calculează pentru fiecare activ în parte ... în afară de cazul în care

...

(b) valoarea de utilizare poate fi estimată ca fiind apropiată de valoarea sa justă minus costurile asociate cedării, iar valoarea justă minus costurile asociate cedării poate fi evaluată.

D83 Se elimină punctele 25–27.

D84 Se modifică punctul 28, după cum urmează:

28 Cu ocazia evaluării valorii juste minus costurile asociate cedării, se deduc costurile asociate cedării, altele decât cele care au fost deja recunoscute ca datorii. Exemple ...

D85 Se adaugă punctul 53A, după cum urmează:

53A Valoarea justă este diferită de valoare de utilizare. Valoarea justă reflectă ipotezele pe care le-ar utiliza participanții pe piață atunci când stabilesc valoarea activului. În schimb, valoarea de utilizare reflectă efectele factorilor ce pot fi specifici entității, dar care nu se aplică entităților în general. De exemplu, valoarea justă nu reflectă niciunul dintre factorii următori în măsura în care aceștia, în general, nu ar fi disponibili participanților de pe piață:

(a) valoarea suplimentară derivată din gruparea activelor (cum ar fi crearea unui portofoliu de investiții imobiliare în diferite amplasamente);

(b) sinergiile dintre activele evaluate și alte active;

- (c) drepturile sau restricțiile legale specifice doar proprietarului actual al activului; și
- (d) beneficiile sau poverile fiscale specifice doar proprietarului actual al activului.

D86 Se modifică punctele 78, 105, 111, 130 și 134, după cum urmează:

- 78 Este posibil să fie necesară luarea în considerare a unor datorii recunoscute pentru a determina valoarea recuperabilă a unității generatoare de numerar. O astfel de situație ar putea apărea în cazul în care cedarea unei unități generatoare de numerar ar impune asumarea unei datorii de către cumpărător. În acest caz, valoarea justă minus costurile asociate cedării (sau fluxurile de trezorerie estimate din cedarea definitivă) ale unității generatoare de numerar este prețul de vânzare al ansamblului activelor unității generatoare de numerar împreună cu datoriile în cauză, minus costurile asociate cedării. Pentru a realiza o comparație semnificativă între valoarea contabilă a unității generatoare de numerar și valoarea sa recuperabilă, valoarea contabilă a datoriei se deduce la determinarea atât a valorii unității generatoare de numerar, cât și a valorii sale contabile.
- 105 **La alocarea unei pierderi prin depreciere în conformitate cu punctul 104, o entitate nu trebuie să reducă valoarea contabilă a activului sub valoarea cea mai mare dintre:**
- (a) valoarea sa justă minus costurile asociate cedării (dacă poate fi evaluată);
- ...
- 111 **La evaluarea existenței sau inexistenței unui indiciu conform căruia o pierdere prin depreciere recunoscută în perioadele anterioare pentru un activ, altul decât fondul comercial, nu mai există sau s-a redus, o entitate trebuie să țină cont cel puțin de următoarele indicii:**
- Surse externe de informații
- (a) există indicii observabile că valoarea activului a crescut semnificativ în decursul perioadei.
- ...
- 130 **O entitate trebuie să prezinte următoarele informații pentru fiecare pierdere semnificativă prin depreciere recunoscută sau reluată în cursul perioadei, aferentă unui activ individual, inclusiv fondului comercial sau unei unități generatoare de numerar:**
- ...
- (f) dacă valoarea recuperabilă este valoarea justă minus costurile asociate cedării, baza pe care se efectuează evaluarea valorii juste minus costurile asociate cedării (de exemplu dacă valoarea justă a fost evaluată pe baza referinței la un preț cotelat pe o piață activă pentru un activ identic). O entitate nu are obligația să prezinte informațiile prevăzute în IFRS 13.
- 134 **O entitate trebuie să prezinte informațiile prevăzute la literele (a)-(f) pentru fiecare unitate generatoare de numerar (grup de unități) pentru care valoarea contabilă a fondului comercial sau a imobilizărilor necorporale cu durată de viață utilă nedeterminată alocată acelei unități (acelui grup de unități) este semnificativă comparativ cu valoarea contabilă totală a fondului comercial sau a imobilizărilor necorporale cu durată de viață utilă nedeterminată ale entității:**
- ...
- (c) valoarea recuperabilă a unității (sau a grupului de unități) și pe ce bază a fost determinată valoarea recuperabilă a unității (a grupului de unități) (adică pe baza valorii de utilizare sau a valorii juste minus costurile asociate cedării).
 - (d) dacă valoarea recuperabilă a unității (a grupului de unități) are la bază valoarea de utilizare:
 - (i) fiecare ipoteză principală pe care se bazează previziunile conducerii cu privire la fluxurile de trezorerie pentru perioada acoperită de cele mai recente bugete/prognoze. Ipotezele principale sunt acelea la care valoarea recuperabilă a unității (a grupului de unități) este cea mai sensibilă.
- ...

(e) dacă valoarea recuperabilă a unității (a grupului de unități) este bazată pe valoarea justă minus costurile asociate cedării, metodologia (metodologiile) de evaluare utilizate pentru a evalua valoarea justă minus costurile asociate cedării. O entitate nu are obligația să prezinte informațiile prevăzute în IFRS 13. Dacă valoarea justă minus costurile asociate cedării nu este evaluată pe baza unui preț cotelat pentru o unitate (grup de unități) identică(e), o entitate trebuie să prezinte următoarele informații:

(i) fiecare ipoteză principală pe care se bazează determinarea valorii juste minus costurile asociate cedării efectuate de conducere. Ipotezele principale sunt acelea la care valoarea recuperabilă a unității (a grupului de unități) este cea mai sensibilă.

...

(iiA) nivelul din ierarhia valorii juste (a se vedea IFRS 13) la care este clasificată întreaga evaluare la valoarea justă (fără a mai ține cont de caracterul observabil al „costurilor asociate cedării”).

(iiB) dacă s-a schimbat metodologia (metodologiile) de evaluare, modificarea respectivă și motivele pentru efectuarea sa.

Dacă valoarea justă minus costurile asociate cedării se evaluează pe baza previziunilor actualizate ale fluxurilor de trezorerie, o entitate trebuie să prezinte următoarele informații:

(iii) perioada pentru care conducerea a prevăzut fluxurile de trezorerie.

(iv) rata de creștere utilizată pentru a extrapola previziunile fluxurilor de trezorerie.

(v) rata(ratele) de actualizare aplicată(e) previziunilor fluxurilor de trezorerie.

...

D87 Se adaugă punctul 140I, după cum urmează:

140I IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat punctele 5, 6, 12, 20, 78, 105, 111, 130 și 134, a eliminat punctele 25–27 și a adăugat punctele 25A și 53A. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

IAS 38 Imobilizări necorporale

D88 Se modifică punctul 8, după cum urmează:

8 Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:

[eliminat]

(a) [eliminat]

(b) [eliminat]

(c) [eliminat]

...

Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii într-o tranzacție normală între participanți pe piață, la data evaluării. (A se vedea IFRS 13 Evaluarea la valoarea justă.)

D89 Se modifică punctul 33, după cum urmează:

33 În conformitate cu IFRS 3 *Combinări de întreprinderi*, dacă o imobilizare necorporală este dobândită în cadrul unei combinări de întreprinderi, atunci costul imobilizării necorporale respective este valoarea sa justă la data achiziției. Valoarea justă a unei imobilizări necorporale va reflecta așteptările participanților pe piață la data achiziției cu privire la probabilitatea ca beneficiile economice viitoare preconizate încorporate în activ să revină entității. ...

D90 Se modifică titlul anterior punctului 35, după cum urmează:

Imobilizare necorporală dobândită într-o combinație de întreprinderi.

D91 Se elimină punctele 39-41.

D92 Se modifică punctele 47, 50, 75, 78, 82, 84 și 100, după cum urmează:

- 47 Punctul 21 litera (b) specifică faptul că o condiție pentru recunoașterea unei imobilizări necorporale o reprezintă posibilitatea de a evalua fiabil costul imobilizării în cauză. Valoarea justă a unei imobilizări necorporale este evaluată fiabil dacă (a) variabilitatea în gama de evaluări la valoarea justă rezonabile nu este semnificativă pentru acel activ sau (b) probabilitățile diverselor estimări din acea gamă pot fi evaluate în mod fiabil și utilizate la evaluarea valorii juste. Dacă o entitate poate să evalueze în mod fiabil valoarea justă fie a activului primit, fie a activului cedat, atunci valoarea justă a activului cedat este utilizată pentru a evalua costul, cu excepția cazului în care valoarea justă a activului primit este mai evidentă.
- 50 Diferențele dintre valoarea justă a unei entități și valoarea contabilă a activelor sale nete identificabile în orice moment pot include o gamă de factori care influențează valoarea justă a entității. Cu toate acestea, astfel de diferențe nu reprezintă costul imobilizărilor necorporale controlate de entitate.
- 75 **... În scopul reevaluărilor efectuate în conformitate cu prezentul standard, valoarea justă trebuie evaluată în raport cu o piață activă. ...**
- 78 Este puțin obișnuit să existe o piață activă pentru o imobilizare necorporală, deși acest lucru se poate întâmpla. ...
- 82 **Dacă valoarea justă a unei imobilizări necorporale reevaluate nu mai poate fi evaluată în raport cu o piață activă, atunci valoarea contabilă a activului trebuie să fie valoarea sa reevaluată la data ultimei reevaluări în raport cu piața activă minus orice amortizare cumulată ulterioară și orice pierderi prin depreciere cumulate ulterioare.**
- 84 Dacă valoarea justă a activului poate fi evaluată în raport cu o piață activă la o dată ulterioară de evaluare, modelul de reevaluare se aplică de la acea dată.
- 100 **Valoarea reziduală a unei imobilizări necorporale cu o viață utilă determinată trebuie evaluată la zero, cu excepția cazurilor în care:**
- ...
- (b) există o piață activă (astfel cum este definită în IFRS 13) pentru activul în cauză și:
- ...

D93 Se modifică punctul 124, după cum urmează:

- 124 **În cazul în care imobilizările necorporale sunt contabilizate la valori reevaluate, o entitate trebuie să prezinte informațiile următoare:**
- (a) pentru fiecare clasă de imobilizări necorporale:
- ...
- (iii) valoarea contabilă ... punctul 74; și
- (b) numărul ... acționarilor,
- (c) [eliminat]

D94 Se șterge punctul 130E.

D95 Se adaugă punctul 130G, după cum urmează:

130G IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat punctele 8, 33, 47, 50, 75, 78, 82, 84, 100 și 124, a eliminat punctele 39–41 și 130E. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

IAS 39 Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare (astfel cum a fost modificat în octombrie 2009)

D96 [Nu se aplică dispozițiilor]

D97 Se modifică punctul 9, după cum urmează:

9 **Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:**

...

Trebuie menționat faptul că IFRS 13 Evaluarea la valoarea justă prezintă dispozițiile de evaluare la valoarea justă a unui activ financiar sau a unei datorii financiare, fie prin desemnare sau în alt mod sau pentru care se furnizează informații privind valoarea justă.

...

Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii într-o tranzacție normală între participanți de pe piață, la data evaluării. (A se vedea IFRS 13.)

...

Se elimină nota de subsol la definiția valorii juste.

D98 Se modifică punctele 13 și 28, după cum urmează:

13 Dacă o entitate nu poate evalua în mod fiabil valoarea justă a unui instrument derivat încorporat pe baza termenilor și condițiilor sale (de exemplu, pentru că instrumentul derivat încorporat se bazează pe un instrument de capitaluri proprii care nu are un preț cotate pe o piață activă pentru un instrument identic, adică date de intrare de nivel 1), valoarea justă a instrumentului derivat încorporat este diferența dintre valoarea justă a instrumentului hibrid (combinat) și valoarea justă a contractului gazdă. Dacă entitatea nu poate evalua valoarea justă a instrumentului derivat încorporat pe baza acestei metode, se aplică punctul 12 și instrumentul hibrid (combinat) este desemnat la valoarea justă prin profit sau pierdere.

28 Atunci când o entitate alocă valoarea contabilă anterioară a unui activ financiar mai mare între partea care continuă să fie recunoscută și partea care este derecunoscută, trebuie evaluată valoarea justă a părții care continuă să fie recunoscută. ...

D99 Se adaugă punctul 43A.

43A **Cu toate acestea, dacă valoarea justă a activului financiar sau a datoriei financiare la recunoașterea inițială este diferită de prețul tranzacției, o entitate trebuie să aplice punctul AG76.**

D100 Se modifică punctul 47, după cum urmează:

47 **După recunoașterea inițială, o entitate trebuie să evalueze la costul amortizat, utilizând metoda dobânzii efective, toate datoriile financiare, cu excepția:**

(a) **datoriilor financiare evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere. Astfel de datorii, inclusiv instrumentele derivate care sunt datorii, trebuie evaluate la valoarea justă cu excepția unei datorii derivate care este legată de și trebuie decontată prin livrarea unui instrument de capitaluri proprii care nu are un preț cotate pe o piață activă pentru un instrument identic (adică date de intrare de nivel 1), a cărui valoare justă nu poate fi evaluată fiabil și care trebuie evaluată la cost.**

...

D101 Se elimină punctele 48-49.

D102 Se modifică punctul 88, după cum urmează:

88 **O relație de acoperire împotriva riscurilor îndeplinește condițiile pentru contabilitatea operațiunilor de acoperire împotriva riscurilor, conform punctelor 89-102, dacă și numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos.**

...

(d) **eficacitatea operațiunii de acoperire împotriva riscurilor poate fi evaluată în mod fiabil, aceasta însemnând că valoarea justă sau fluxurile de trezorerie aferente elementului acoperit care pot fi atribuite riscului acoperit și valoarea justă a instrumentului de acoperire pot fi evaluate fiabil.**

...

D103 Se adaugă punctul 103Q, după cum urmează:

103Q IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat punctele 9, 13, 28, 47, 88, AG46, AG52, AG64, AG76, AG76A, AG80, AG81 și AG96, a adăugat punctul 43A și a eliminat punctele 48-49, AG69-AG75, AG77-AG79 și AG82. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

D104 În Anexa A, se modifică punctele AG46, AG52 și AG64, după cum urmează:

AG46 Atunci când se evaluează valoarea justă a părții care continuă să fie recunoscută și a părții care este derecunoscută în scopul aplicării punctului 27, o entitate aplică dispozițiile de evaluare la valoarea justă ale IFRS 13, suplimentar față de punctul 28.

AG52 Acest punct ilustrează abordarea implicării continue atunci când implicarea continuă a entității privește o parte a unui activ financiar.

Se va presupune că o entitate are un portofoliu de împrumuturi cu plată anticipată ... Valoarea justă a împrumuturilor la data tranzacției este de 10 100 u.m. și valoarea justă a marjei suplimentare de 0,5 % este de 40 u.m.

...

Entitatea calculează câștigul sau pierderea din vânzarea părții de 90 % din fluxurile de trezorerie. Presupunând că, la data transferului, nu sunt disponibile valorile juste ale părții de 90 % transferate și a părții de 10 % păstrate, entitatea alocă valoarea contabilă a activului în conformitate cu punctul 28 după cum urmează:

	Valoare justă	Procent	Valoare contabilă alocată
Parte transferată	9 090	90 %	9 000
Parte păstrată	1 010	10 %	1 000
Total	10 100		10 000

...

D105 Se modifică punctul AG64, după cum urmează:

AG64 Valoarea justă a unui instrument financiar la recunoașterea inițială este, în mod normal, prețul tranzacției (adică valoarea justă a contravalorii date sau primite, a se vedea de asemenea IFRS 13 și punctul AG76). Totuși, dacă o parte a contravalorii date sau primite este pentru alt element decât instrumentul financiar, o entitate trebuie să evalueze valoarea justă a instrumentului financiar. De exemplu, valoarea justă a unui împrumut pe termen lung sau a unei creanțe care nu este purtătoare de dobândă poate fi evaluată drept valoarea actualizată a tuturor intrărilor viitoare de numerar actualizate utilizând ratele principale ale dobânzii de pe piață pentru instrumente financiare similare (similare în ceea ce privește moneda, condițiile, tipul ratei dobânzii și alți factori), cu un rating de credit similar. Orice sumă împrumutată în plus este o cheltuială sau o reducere a veniturii, cu excepția momentului când îndeplinește condițiile pentru a fi recunoscută drept un alt tip de activ.

D106 Se elimină punctele AG69–AG75 și titlurile aferente.

D107 Se modifică punctul AG76, după cum urmează:

AG76 Cea mai bună dovadă a valorii juste a unui instrument financiar la recunoașterea inițială este, în mod normal, prețul tranzacției (adică, valoarea justă a contravalorii date sau primite, a se vedea de asemenea IFRS 13). Dacă o entitate stabilește că valoarea justă la recunoașterea inițială este diferită de prețul tranzacției astfel cum se menționează la punctul 43A, entitatea trebuie să contabilizeze acel instrument la acea dată după cum urmează:

- (a) la evaluarea prevăzută la punctul 43 dacă acea valoare justă este probată de un preț cotel pe o piață activă pentru un activ sau datorie identic(ă) (adică date de intrare de nivel 1) sau se bazează pe o tehnică de evaluare care utilizează doar date de pe piețe observabile. O entitate trebuie să recunoască diferența dintre valoarea justă la recunoașterea inițială și prețul tranzacției drept câștig sau pierdere.
- (b) în toate celelalte cazuri, la evaluarea prevăzută la punctul 43, ajustată pentru a amâna diferența dintre valoarea justă la recunoașterea inițială și prețul tranzacției. După recunoașterea inițială, entitatea trebuie să recunoască acea diferență amânată drept câștig sau pierdere doar în măsura în care aceasta apare în urma modificării unui factor (inclusiv durata) de care ar ține cont participanții de pe piață atunci când ar determina valoarea activului sau a datoriei.

D108 Se modifică punctul AG76A, după cum urmează:

AG76A Evaluarea ulterioară a activului financiar sau a datoriei financiare și recunoașterea ulterioară a câștigurilor și pierderilor trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile prezentului standard.

D109 Se elimină punctele AG77–AG79.

D110 Se modifică punctele AG80 și AG81, după cum urmează:

AG80 Valoarea justă a investițiilor în instrumente de capitaluri proprii care nu au un preț cotel pe o piață activă pentru un instrument identic (adică date de intrare de nivel 1) și instrumentele derivate care sunt legate de și trebuie decontate prin livrarea unui astfel de instrument de capitaluri proprii [a se vedea punctele 46 litera (c) și 47] este evaluată fiabil dacă (a) variabilitatea în gama de evaluări la valoarea justă rezonabile nu este semnificativă pentru acel instrument sau (b) probabilitățile diverselor estimări din acea gamă pot fi evaluate în mod fiabil și utilizate la evaluarea valorii juste.

AG81 Există multe situații în care s-ar putea ca variația gamei de evaluări la valoarea justă rezonabile a investițiilor în instrumente de capitaluri proprii care nu au un preț cotel pe o piață activă pentru un instrument identic (adică date de intrare de nivel 1) și în instrumente derivate care sunt legate de și trebuie decontate prin livrarea unui astfel de instrument de capitaluri proprii [a se vedea punctele 46 litera (c) și 47] să nu fie semnificativă. În mod normal, este posibilă evaluarea valorii juste a unui activ financiar pe care entitatea l-a achiziționat de la un partener extern. Totuși, dacă gama de evaluări rezonabile la valoarea justă este semnificativă, iar probabilitatea diferitelor estimări nu poate fi evaluată în mod fiabil, unei entități nu i se permite să evalueze instrumentul la valoarea justă.

D111 Se elimină titlul anterior punctului AG82 și punctul AG82.

D112 Se modifică punctul AG96, după cum urmează:

AG96 O investiție într-un instrument de capitaluri proprii care nu are un preț cotel pe o piață activă pentru un instrument identic (adică date de intrare de nivel 1) nu este contabilizată la valoarea justă pentru că valoarea sa justă nu poate fi evaluată fiabil sau un instrument derivat care se leagă de și trebuie decontat prin livrarea unui astfel de instrument de capitaluri proprii [a se vedea punctele 46 litera (c) și 47] nu poate fi desemnat ca un instrument de acoperire împotriva riscurilor.

IAS 40 Investiții imobiliare

D113 [Nu se aplică dispozițiilor]

D114 Se modifică punctele 26, 29 și 32, după cum urmează:

26 ... Pentru modelul bazat pe valoarea justă sunt stabilite îndrumări la punctele 33-52 și în IFRS 13 pentru evaluarea valorii juste a unui drept imobiliar. Respectivetele îndrumări sunt, de asemenea, relevante și pentru evaluarea valorii juste atunci când acea valoare este utilizată drept cost în scopul recunoașterii inițiale.

29 Valoarea justă a unui activ este evaluată fiabil dacă (a) variabilitatea în gama de evaluări la valoarea justă rezonabile nu este semnificativă pentru acel activ sau (b) probabilitățile diverselor estimări din acea gamă pot fi evaluate în mod fiabil și utilizate la evaluarea valorii juste. Dacă entitatea poate să evalueze fiabil fie valoarea justă a activului primit, fie cea a activului cedat, atunci valoarea justă a activului cedat este utilizată pentru a evalua costul, cu excepția cazului în care valoarea justă a activului primit este mai evidentă.

32 Prezentul standard impune tuturor entităților să evalueze valoarea justă a investițiilor imobiliare fie în scopul evaluării (dacă entitatea utilizează modelul valorii juste), fie în scopul prezentării informațiilor (dacă folosește model bazat pe cost). O entitate este încurajată, dar nu obligată să evalueze valoarea justă a investițiilor imobiliare pe baza unei evaluări realizate de un evaluator independent care deține o calificare profesională relevantă și recunoscută și care are o experiență recentă în ceea ce privește amplasamentul și categoria investiției imobiliare în curs de evaluare.

D115 Se elimină punctele 36-39.

D116 Se modifică punctul 40, după cum urmează:

40 Atunci când evaluează valoarea justă a unei investiții imobiliare în conformitate cu IFRS 13, o entitate trebuie să se asigure că valoarea justă reflectă, printre altele, veniturile din chirii aferente contractelor curente de leasing și alte ipoteze pe care le-ar utiliza participanții de pe piață atunci când ar evalua investiția imobiliară în condiții de piață actuale.

D117 Se elimină punctele 42-47, 49, 51 și 75 litera (d).

D118 Se modifică punctul 48, după cum urmează:

48 În situații excepționale, în momentul în care o entitate dobândește pentru prima dată o investiție imobiliară (sau în momentul în care o proprietate imobiliară existentă devine pentru prima dată investiție imobiliară, ca urmare a unei modificări de utilizare) există dovezi evidente că gradul de variabilitate al gamei de evaluări fiabile ale valorii juste va fi atât de mare, iar probabilitățile obținerii unor rezultate variate vor fi atât de dificil de evaluat, încât utilitatea unei singure evaluări a valorii juste este negată. Acest lucru poate indica faptul că valoarea justă a proprietății imobiliare nu va putea fi evaluată în mod fiabil, pe o bază continuă (a se vedea punctul 53)

D119 Se modifică titlul anterior punctului 53 și punctele 53 și 53B, după cum urmează:

Imposibilitatea de a evalua în mod fiabil valoarea justă

53 Există o prezumție relativă conform căreia o entitate poate să evalueze, în mod fiabil, valoarea justă a unei investiții imobiliare, pe o bază continuă. Cu toate acestea, în situații excepționale, în momentul în care o entitate dobândește pentru prima dată o investiție imobiliară (sau în momentul în care o proprietate imobiliară devine pentru prima dată o investiție imobiliară ca urmare a unei modificări de utilizare) există dovezi evidente că valoarea justă a investiției imobiliare nu poate fi evaluată în mod fiabil, pe o bază continuă. Această situație apare dacă și

numai dacă piața tranzacțiilor comparabile este inactivă (de exemplu, există puține tranzacții recente, cotațiile de preț nu sunt actuale sau prețurile tranzacțiilor observate indică faptul că vânzătorul a fost forțat să vândă) și nu sunt disponibile evaluări alternative fiabile (de exemplu, pe baza previziunilor fluxurilor de trezorerie actualizate). Dacă o entitate stabilește că valoarea justă a unei investiții imobiliare aflată în curs de execuție nu poate fi evaluată în mod fiabil, dar preconizează că va putea evalua valoarea justă a proprietății când se va finaliza construcția, aceasta va evalua investiția imobiliară aflată în curs de execuție la cost până când, fie valoarea sa justă poate fi evaluată în mod fiabil, fie construcția este finalizată (oricare dintre situații este mai recentă). Dacă o entitate stabilește că valoarea justă a unei investiții imobiliare (alta decât una care se află în curs de execuție) nu poate fi evaluată în mod fiabil, pe o bază continuă, entitatea trebuie să evalueze investiția imobiliară utilizând modelul bazat pe cost din IAS 16. Valoarea reziduală a investiției imobiliare trebuie evaluată la zero. Entitatea trebuie să aplice IAS 16 până la cedarea investiției imobiliare.

53B ... O entitate care a evaluat la valoarea justă un element al unei investiții imobiliare aflată în curs de execuție nu poate concluziona că valoarea justă a investiției imobiliare finalizate nu poate fi evaluată în mod fiabil.

D120 Se elimină punctul 75 litera (d).

D121 Se modifică punctele 78-80, după cum urmează:

78 **În cazurile excepționale prevăzute la punctul 53, când o entitate evaluează investițiile imobiliare utilizând modelul bazat pe cost din IAS 16, reconcilierea prevăzută la punctul 76 trebuie să prezinte valorile aferente respectivelor investiții imobiliare separat față de valorile aferente altor investiții imobiliare. În plus, o entitate trebuie să prezinte:**

...

(b) o explicație a motivului pentru care valoarea justă nu poate fi evaluată în mod fiabil;

...

79 **În plus față de informațiile a căror prezentare este prevăzută la punctul 75, o entitate care aplică modelul bazat pe cost descris la punctul 56 trebuie să prezinte:**

...

(e) valoarea justă a investiției imobiliare. În situațiile excepționale descrise la punctul 53, atunci când o entitate nu poate evalua, în mod fiabil, valoarea justă a investițiilor imobiliare, entitatea trebuie să prezinte:

...

(ii) o explicație a motivului pentru care valoarea justă nu poate fi evaluată în mod fiabil; și

...

80 **O entitate care a aplicat anterior IAS 40 (2000) și alege pentru prima dată să clasifice și să contabilizeze unele sau toate drepturile imobiliare eligibile, deținute în temeiul unor contracte de leasing operațional, ca investiție imobiliară, trebuie să recunoască efectul acelei alegeri ca pe o ajustare a soldului de deschidere al rezultatului reportat aferent perioadei în care alegerea a fost făcută pentru prima dată. În plus:**

(a) **în cazul în care, anterior, entitatea a prezentat public (în situațiile financiare sau în alt fel) valoarea justă a acelor drepturi imobiliare din perioadele anterioare (evaluate pe o bază care să respecte definiția valorii juste din IFRS 13), entitatea este încurajată, dar nu obligată:**

...

D122 Se modifică punctul 85B, după cum urmează:

85B ... I se permite unei entități să aplice modificările pentru investițiile imobiliare aflate în curs de execuție pentru orice perioadă care începe înainte de 1 ianuarie 2009, cu condiția ca valorile juste ale investițiilor imobiliare aflate în curs de execuție să fi fost evaluate la acele date. ...

D123 Se adaugă punctul 85C, după cum urmează:

85C IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat definiția valorii juste de la punctul 5 și a modificat punctele 26, 29, 32, 40, 48, 53, 53B, 78–80 și 85B și a eliminat punctele 36–39, 42–47, 49, 51 și 75 litera (d). O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

IAS 41 *Agricultura*

D124-125 [Nu se aplică dispozițiilor]

D126 Se modifică punctele 8, 15 și 16, după cum urmează:

8 **Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:**

[eliminat]

(a) [eliminat]

(b) [eliminat]

(c) [eliminat]

...

Valoarea justă reprezintă prețul care ar fi încasat pentru vânzarea unui activ sau plătit pentru transferul unei datorii într-o tranzacție normală între participanți de pe piață, la data evaluării. (A se vedea IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*.)

15 Evaluarea la valoarea justă a unui activ biologic sau a unui produs agricol poate fi facilitată de gruparea activelor biologice sau a produselor agricole în funcție de caracteristici semnificative; de exemplu, în funcție de vârstă sau calitate. ...

16 Entitățile încheie în mod frecvent contracte pentru vânzarea activelor lor biologice sau a produselor lor agricole la o dată ulterioară. Prețurile contractelor nu sunt neapărat relevante în evaluarea valorii juste, deoarece valoarea justă reflectă condițiile de piață actuale în cadrul cărora participanții de pe piață, cumpărători sau vânzători, ar încheia o tranzacție. ...

D127 Se elimină punctele 9, 17-21 și 23.

D128 Se modifică punctele 25 și 30, după cum urmează:

25 ... Pentru evaluarea valorii juste a activelor biologice, o entitate poate să utilizeze informații referitoare la activele combinate. ...

30 **Se presupune că valoarea justă a unui activ biologic poate fi evaluată în mod fiabil. Cu toate acestea, această ipoteză poate fi respinsă doar la recunoașterea inițială a unui activ biologic pentru care nu sunt disponibile prețuri de piață cotate și pentru care se consideră că evaluările alternative ale valorii juste nu sunt fiabile. ...**

D129 Se elimină punctele 47 și 48.

D130 Se adaugă punctul 61, după cum urmează:

61 IFRS 13, publicat în mai 2011, a modificat punctele 8, 15, 16, 25 și 30 și a eliminat punctele 9, 17–21, 23, 47 și 48. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

IFRIC 2 Acțiunile membrilor în entități de tip cooperatist și instrumente similare (astfel cum a fost modificat în octombrie 2009)

D131 [Nu se aplică dispozițiilor]

D132 După titlul 'Referințe' se adaugă o referire la IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*.

D133 Se adaugă punctul 16, după cum urmează:

- 16 IFRS 13, emis în mai 2011, a modificat punctul A8. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

D134 În apendice se modifică punctul A8, după cum urmează:

- A8 Acțiunile membrilor care depășesc restricția de răscumpărare sunt datorii financiare. Entitatea de tip cooperatist evaluează această datorie financiară la valoarea justă la recunoașterea inițială. Deoarece aceste acțiuni pot fi răscumpărate la cerere, entitatea de tip cooperatist evaluează valoarea justă a unor astfel de datorii financiare astfel cum se prevede la punctul 47 din IFRS 13, care stipulează: „Valoarea justă a unei datorii financiare cu o caracteristică „la vedere” (de exemplu, un depozit la vedere) nu este mai mică decât valoarea de plată la cerere ...” În consecință, entitatea de tip cooperatist clasifică ca datorii financiare valoarea maximă de plată la cerere, conform dispozițiilor de răscumpărare.

IFRIC 4 Determinarea măsurii în care un angajament conține un contract de leasing

D135 După titlul 'Referințe' se adaugă o referire la IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*.

D136 La punctul 15 litera (a) se adaugă o notă de subsol la termenul „valoarea justă”, după cum urmează:

- * IAS 17 utilizează termenul „valoarea justă” într-un mod diferit față de unele aspecte ale definiției valorii juste din IFRS 13. Prin urmare, când aplică IAS 17, o entitate evaluează valoarea justă în conformitate cu IAS 17 și nu cu IFRS 13.

IFRIC 13 Programe de fidelizare a clienților

D137 După titlul 'Referințe' se adaugă o referire la IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*.

D138 Se modifică punctul 6, după cum urmează:

- 6 Contravaloarea alocată creditelor-premiu trebuie să fie evaluată în raport cu valoarea justă a acestora.

D139 Se adaugă punctul 10B, după cum urmează:

- 10B IFRS 13, publicat în mai 2011, a modificat punctele 6 și AG1-AG3. O entitate trebuie să aplice modificările respective atunci când aplică IFRS 13.

D140 În îndrumările de aplicare, se modifică punctele AG1-AG3, după cum urmează:

- AG1 Punctul 6 din consens prevede evaluarea contravalorii alocate creditelor-premiu în raport cu valoarea justă a acestora. Dacă nu există un preț de piață cotat pentru puncte cadou identice, valoarea justă trebuie evaluată utilizând altă tehnică de evaluare.

- AG2 O entitate poate evalua valoarea justă a creditelor-premiu în raport cu valoarea justă a premiilor pentru care acestea ar putea fi răscumpărate. Valoarea justă a creditelor-premiu ține cont, în funcție de situație, de următoarele:

- (a) valoarea actualizărilor sau a stimulentei care ar fi oferite altminteri clienților care nu au câștigat credite-premiu într-o vânzare inițială;

(b) procentul de credite-premiu care se estimează că nu vor fi răscumpărate de clienți; și

(c) riscul de neîndeplinire a obligațiilor.

Dacă clienții pot alege dintr-o gamă de diferite premii, valoarea justă a creditelor-premiu reflectă valoarea justă a gamei de premii disponibile, stabilite în raport cu frecvența cu care se estimează că va fi selectat fiecare premiu.

AG3 În unele situații, se pot utiliza alte tehnici de evaluare. De exemplu, dacă un terț va furniza premiile și entitatea îi plătește terțului o valoare pentru fiecare credit-premiu pe care îl acordă, entitatea ar putea evalua valoarea justă a creditelor-premiu în raport cu valoarea pe care o plătește terțului, plus o marja rezonabilă de profit. Este necesar raționamentul profesional pentru a selecta și aplica tehnica de evaluare care îndeplinește dispozițiile de la punctul 6 din consens și care este cea mai adecvată în situațiile date.

IFRIC 17 Distribuiri de active nemonetare către proprietari

D141 [Nu se aplică dispozițiilor]

D142 După titlul 'Referințe' se adaugă o referire la IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*.

D143 Se modifică punctul 17, după cum urmează:

17 Dacă, după sfârșitul perioadei de raportare, dar înainte de aprobarea situațiilor financiare în vederea publicării, o entitate declară pentru distribuire un activ nemonetar drept dividend, entitatea trebuie să declare:

...

(c) valoarea justă a activului ce urmează să fie distribuit la sfârșitul perioadei de raportare, dacă diferă de valoarea contabilă a acestuia și informații cu privire la metoda(ele) utilizată(e) pentru evaluarea valorii juste prevăzută la punctele 93 literele (b), (d), (g) și (i) și 99 din IFRS 13.

D144 Se modifică punctul 20, după cum urmează:

20 IFRS 13 emis în mai 2011, a modificat punctul 17. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

IFRIC 19 Stingerea datoriilor financiare cu instrumente de capitaluri proprii (astfel cum a fost modificat în septembrie 2010)

D145 [Nu se aplică dispozițiilor]

D146 După titlul 'Referințe' se adaugă o referire la IFRS 13 *Evaluarea la valoarea justă*.

D147 Se modifică punctul 7, după cum urmează:

7 Dacă valoarea justă a instrumentelor de capitaluri proprii emise nu poate fi evaluată fiabil, atunci instrumentele de capitaluri proprii trebuie să fie evaluate pentru a reflecta valoarea justă a datoriei financiare stinse. Nu se aplică punctul 47 din IFRS 13 atunci când se evaluează valoarea justă a datoriei financiare stinse cu o caracteristică la vedere (de exemplu, un depozit la vedere).

D148 Se adaugă punctul 15, după cum urmează:

15 IFRS 13 emis în mai 2011, a modificat punctul 7. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRS 13.

INTERPRETAREA IFRIC 20***Costuri de descoperță în etapa de producție a unei mine de suprafață***

TRIMITERI

— *Cadrul general conceptual de raportare financiară*

— IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare*

— IAS 2 *Stocuri*

— IAS 16 *Imobilizări corporale*

— IAS 38 *Imobilizări necorporale*

CONTEXT

- 1 În operațiunile de minerit la suprafață, entitățile pot considera necesar să îndepărteze sterilul minier („pământul extras”) pentru a obține accesul la zăcămintele de minerit. Această activitate de îndepărtare a sterilului este cunoscută sub denumirea de „descoperță”.
- 2 În etapa de dezvoltare a minei (înainte de începerea producției), costurile de descoperță sunt capitalizate de obicei în cadrul costurilor amortizabile de construcție și dezvoltare a minei. În momentul în care începe producția, aceste costuri capitalizate sunt amortizate sistematic, de obicei, prin metoda unităților de producție.
- 3 O entitate minieră poate continua să îndepărteze pământul extras și, astfel, să suporte costuri de descoperță și în etapa de producție a minei.
- 4 Materialul îndepărtat prin descoperță în etapa de producție nu reprezintă neapărat steril 100 %; de cele mai multe ori, va fi o combinație de minerit și steril. Raportul dintre minerit și produse reziduale miniere poate varia de la un grad scăzut nerentabil economic, la un grad ridicat profitabil. Îndepărtarea de material cu un raport scăzut dintre minerit și produsele reziduale miniere poate genera o anumită cantitate de material utilizabil, care poate fi utilizat pentru a produce stocuri. De asemenea, această operațiune de îndepărtare poate furniza accesul la nivele mai adânci de material cu un raport mai ridicat dintre minerit și produsele reziduale miniere. Prin urmare, entitatea poate înregistra două beneficii din activitatea de descoperță: minerit care poate fi folosit pentru a produce stocuri și un acces mai bun la cantități de material care vor fi exploatare în viitor.
- 5 Prezenta interpretare analizează când și cum se contabilizează separat aceste două beneficii rezultate în urma descoperței, precum și modul în care se evaluează aceste beneficii, atât inițial, cât și ulterior.

DOMENIU DE APLICARE

- 6 Prezenta interpretare este aplicabilă costurilor de îndepărtare a sterilului aferente activității de exploatare la suprafață în etapa de producție a minei („costuri de descoperță din etapa de producție”).

ASPECTE TRATATE:

- 7 Prezenta interpretare tratează următoarele aspecte:
 - (a) recunoașterea costurilor de descoperță din etapa de producție ca un activ;
 - (b) evaluarea inițială a activului aferent activității de descoperță; și
 - (c) evaluarea ulterioară a activului aferent activității de descoperță.

CONSENS

Recunoașterea costurilor de descoperță din etapa de producție ca un activ

- 8 În măsura în care beneficiul din activitatea de descoperță este realizat sub forma stocurilor produse, entitatea trebuie să contabilizeze costurile aferente acelei activități de descoperță în conformitate cu principiile IAS 2 *Stocuri*. În măsura în care beneficiul îl constituie accesul îmbunătățit la minerit, entitatea trebuie să recunoască aceste costuri ca un activ imobilizat dacă se îndeplinesc condițiile de la punctul 9 de mai jos. Prezenta interpretare denumeste activul imobilizat „activ aferent activității de descoperță”

- 9 O entitate trebuie să recunoască un activ aferent activității de descoperță, dacă și numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:
- (a) este probabil ca beneficiul economic viitor (accesul mai bun la filon) asociat activității de descoperță să revină entității;
 - (b) entitatea poate identifica componenta filonului la care accesul a cunoscut o îmbunătățire; și
 - (c) costurile aferente activității de descoperță, asociate acelei componente, pot fi evaluate în mod fiabil.
- 10 Activul aferent activității de descoperță trebuie să fie contabilizat ca element suplimentar sau ca majorare a unui activ existent. Cu alte cuvinte, activul aferent activității de descoperță va fi contabilizat ca *parte* a unui activ existent.
- 11 Clasificarea activului aferent activității de descoperță ca imobilizare corporală sau necorporală este identică cu clasificarea activului existent. Cu alte cuvinte, entitatea trebuie să clasifice activul aferent activității de descoperță ca imobilizare corporală sau necorporală, în funcție de tipul activului existent.

Evaluarea inițială a activului aferent activității de descoperță

- 12 Entitatea trebuie să evalueze inițial costurile activului aferent activității de descoperță, acestea reprezentând cumularea costurilor suportate direct pentru efectuarea activității de descoperță, prin intermediul căreia se îmbunătățește accesul la componenta de minereu identificată, plus o alocare a cheltuielilor de regie direct atribuibile. Concomitent cu activitatea de descoperță, se pot desfășura și unele operațiuni ocazionale, dar care nu sunt necesare pentru continuarea conform planului a activității de descoperță din etapa de producție. Costurile aferente acestor operațiuni ocazionale nu trebuie să fie incluse în costurile activului aferent activității de descoperță.
- 13 Atunci când costurile activului aferent activității de descoperță și stocurile produse nu sunt identificabile în mod distinct, entitatea trebuie să aloce costurile de descoperță din etapa de producție între stocurile produse și activul aferent activității de descoperță, utilizând o bază de alocare întemeiată pe o evaluare relevantă a producției. Această evaluare a producției trebuie să fie calculată pentru componenta identificată a filonului și trebuie să fie utilizată ca punct de referință pentru a identifica în ce măsură a avut loc activitatea suplimentară de generare a unui beneficiu viitor. Exemple de astfel de evaluări cuprind:
- (a) costurile aferente stocurilor produse comparativ cu costurile preconizate;
 - (b) volumul de deșeuri extrase comparativ cu volumul estimat, pentru un volum dat de producție de minereu; și
 - (c) conținutul mineral al minereului extras comparativ cu conținutul mineral estimat ce trebuie extras, pentru o cantitate dată de minereu produs.

Evaluarea ulterioară a activului aferent activității de descoperță

- 14 După recunoașterea inițială, activul aferent activității de descoperță trebuie să fie contabilizat la costul său ori la valoarea reevaluată minus amortizarea și minus pierderile prin depreciere, la fel ca și activul existent din care face parte.
- 15 Activul aferent activității de descoperță trebuie să fie amortizat în mod sistematic pe durata de viață utilă estimată a componentei identificate a filonului la care se îmbunătățește accesul în urma activității de descoperță. Trebuie să se aplice metoda unității de producție, exceptând cazurile în care altă metodă este adecvată.
- 16 Durata de viață utilă estimată a componentei identificate a filonului utilizată pentru a amortiza activul aferent activității de descoperță va fi diferită de durata de viață utilă estimată utilizată pentru a amortiza mina și activele folosite pe toată durata de exploatare a minei. Excepția o constituie puținele situații în care activitatea de descoperță furnizează un acces mai bun la tot filonul rămas. De exemplu, aceste situații pot apărea la finalul duratei de viață utilă a unei mine, când componenta identificată reprezintă partea finală a filonului ce trebuie extras.

Anexa A

Data intrării în vigoare și tranziția

Prezenta anexă este parte integrantă a interpretării și are aceeași valoare ca și celelalte părți ale interpretării.

- A1 O entitate trebuie să aplice prezenta interpretare pentru perioadele anuale care încep la 01 ianuarie 2013 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea anterior acestei date. În cazul în care o entitate aplică prezenta interpretare pentru o perioadă anterioară, entitatea trebuie să prezinte acest fapt.

- A2 O entitate trebuie să aplice prezenta interpretare a costurilor de descoperță din perioada de producție suportate la începutul primului exercițiu raportat sau ulterior acestuia.
- A3 La începutul primului exercițiu raportat, orice sold al activului recunoscut anterior, care a rezultat în urma activității de descoperță efectuate în etapa de producție („predecesorul activului de descoperță”) trebuie să fie reclasificat ca parte a unui activ existent cu care este asociată activitatea de descoperță, în măsura în care mai rămâne o componentă identificabilă a filonului cu care se poate asocia predecesorul activului de descoperță. Aceste solduri trebuie să fie amortizate pe durata de viață utilă rămasă a componentei identificate a filonului, componentă asociată fiecărui predecesor al activului de descoperță.
- A4 În cazul în care nu există o componentă identificabilă a filonului, asociată predecesorului activului de descoperță, aceasta trebuie recunoscută în soldul de deschidere al rezultatelor raportate la începutul primei perioade raportate.

Anexa B

Modificările din prezenta anexă trebuie să se aplice perioadelor anuale care încep la 1 ianuarie 2013 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică prezenta interpretare pentru o perioadă anterioară, aceste modificări trebuie aplicate și pentru cea perioadă anterioară.

Modificări la IFRS 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară*

B1 În Anexa D, se modifică punctul D1, după cum urmează:

D1 O entitate poate opta să utilizeze una sau mai multe din derogările care urmează:

(a) tranzacții cu plata pe bază de acțiuni (punctele D2 și D3);

...

(m) active financiare sau imobilizări necorporale contabilizate în conformitate cu IFRIC 12 *Acorduri de concesiune a serviciilor* (punctul D22);

(n) costurile îndatorării (punctul D23);

(o) transferuri de active de la clienți (punctul D24);

(p) stingerea datoriilor financiare cu instrumente de capitaluri proprii (punctul D25);

(q) hiperinflație gravă (punctele D26–D30).

(r) acorduri comune (punctul D31) și

(s) costuri de descoperță în etapa de producție a unei mine de suprafață (punctul D32).

B2 După punctul D31, se adaugă un titlu și punctul D32:

Costuri de descoperță în etapa de producție a unei mine de suprafață

D32 Cel care adoptă pentru prima dată IFRS-urile poate aplica dispozițiile tranzitorii prevăzute la punctele A1-A4 din IFRIC 20 *Costuri de descoperță în etapa de producție a unei mine de suprafață*. La acel punct, mențiunile legate de data intrării în vigoare trebuie să fie interpretate ca 1 ianuarie 2013 sau începutul primei perioade de raportare conform IFRS, luându-se în considerare data cea mai recentă.

B3 După punctul 39L, se adaugă punctul 39M:

39M Prin IFRIC 20 *Costuri de descoperță în etapa de producție a unei mine de suprafață* se adaugă punctul D32 și se modifică punctul D1. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRIC 20.